DE PSALMEN IN VERSVORM

Vertaling : *Naardense bijbel* (2024) – https://www.naardensebijbel.nl/

Tussen haken staat in de kop van de psalmen ook de nummering uit de *Vulgata*, gevolgd door de Latijnse titelregel.

Als een psalm de vorm heeft van een acrostichon (een letter- of naamdicht), staan de betreffende letters vet en 1pt groter: **A B** enz. Dat betreft deze psalmen:
9 & 10, 25, 34, 37, 111, 112, 119 en 145

Versindeling : Jan Fokkelman, *Dichtkunst in de bijbel*. Een handleiding bij literair lezen (Zoetermeer: Meinema, 2000) pag. 238-244

Strofen (1, 2, 3…), stanza's (I, II, II…) en delen (A, B, C…) staan aangegeven aan de rechterzijde.

Regelindeling met bicola, tricola e.d. geeft Fokkelman in dit beknopte boek zelden aan, zodat die naar eigen inzicht moeten worden gevonden. Omdat het Nederlands vaak meer woorden nodig heeft om het bondige Hebreeuws te vertalen, kunnen regellengtes soms merkwaardig lijken. Voor de regelindeling is daarom meer gekeken naar het Nederlands dan naar het onderliggende Hebreeuws. Hetzelfde geldt voor leestekens.

Waar de versindeling van Fokkelman daartoe aanleiding geeft is de vertaling of interpunctie van de *Naardense bijbel* incidenteel iets aangepast. Veranderingen of invoegingen in de tekst staan tussen rechte haken [ ]; woordvolgorde is hier en daar stilzwijgend aangepast.

De pauze in de verzen die wordt aangehouden bij het zingen op de klassieke psalmodie, staat in de *Naardense bijbel* aangegeven met een ✡. Vaak valt die op de plaats waar het Hebreeuws de *atnach* als pauzeteken heeft, maar soms ook niet. De versindeling hierna doorbreekt dit geregeld en laat dan de ✡ midden in een regel belanden.

De versindeling hierna is tevens gemaakt met een oog op die van *The Psalter* in *Common Worship*, het huidige dienstboek van de Church of England. Daarin staan de pauzes in de versregels overigens vaak net weer op een andere plek, de opschriften ontbreken en de versnummering wijkt vaak af van de Nederlandse. De vertaling wil nog wel eens tamelijk vrij zijn ten opzichte van de Hebreeuwse tekst. Zie:
https://www.churchofengland.org/prayer-and-worship/worship-texts-and-resources/common-worship/common-material/psalter

Het volgende is dus geen bijbelwetenschap, maar eerlijk huiswerk van een predikant.

Hoofdindeling Psalmen :

Boek 1 : Psalm 1-41	:	pagina 3-46
Boek 2 : Psalm 42-72	:	pagina 47-80
Boek 3 : Psalm 73-89	:	pagina 81-103
Boek 4 : Psalm 90-106	:	pagina 104-123
Boek 5 : Psalm 107-150	:	pagina 124-168

Identieke Latijnse titels :

Een aantal psalmen hebben dezelfde Latijnse titel, namelijk:

Beatus vir	:	Psalm 1, 112
Benedic anima mea	:	Psalm 103, 104
Confitemini Domini	:	Psalm 105, 106, 107, 118
Deus, Deus meus	:	Psalm 22, 63
Dixit insipiens	:	Psalm 14, 53
Domine, exaudi	:	Psalm 55, 61, 64
Dominus regnavit	:	Psalm 93, 97, 99
Exaudi, Deus	:	Psalm 55, 61, 64
Laudate Dominum	:	Psalm 117, 147, 148, 150
Miserere mei, Deus	:	Psalm 51, 56, 57
Voce mea ad Dominum	:	Psalm 77, 142

Psalmen toegeschreven aan :

David	:	3-32, 34-41, 51-65, 68-70, 86, 101, 103, 108-110, **122**, **124**, **131**, **133**, 138-145 (*74 psalmen*)
Korach(ieten)	:	42, 44-49, 84, 85, **87**, 88 (*11 psalmen*)
Heman de Ezrachiet	:	**87** (*1 psalm*)
Asaf	:	50, 73-83 (*12 psalmen*)
Salomo	:	72, **127** (*2 psalmen*)
Etan de Ezrachiet	:	89 (*1 psalm*)
Mozes de man Gods	:	90 (*1 psalm*)
'een gebukte'	:	102 (*1 psalm*)
'opgangenzang'	:	120-134 (*15 psalmen*), wv. **122**, **124**, **131** en **133** van David en **127** van Salomo
zonder naam	:	*33 psalmen*

EERSTE BOEK

Psalm 1 • *Beatus vir*

1 Zalig is de man die niet meeging in het beraad van bozen, 1
op de weg van zondaars niet is blijven staan, ✡
op de zetel van de protsers niet ging zitten!-
2 nee, in het onderricht van de ENE heeft hij behagen,
diens onderricht spelt hij, ✡
de dag door en de nacht.

3 Wezen zal hij als een boom geplant aan beken water, 2
die zijn vrucht geeft op zijn tijd en zijn blad valt niet af: ✡
al wat hij doet zal hem gelukken.

4 Niet zo gaat het de bozen!- ✡ 3
nee, als met kaf: een windvlaag blaast het weg!-
5 zo houden ook bozen niet stand in het gericht, ✡
noch zondaars in de bijeenkomst van oprechten,
6 want van de weg der oprechten wil de ENE wel weten, ✡
en de weg van bozen gaat teloor.

Psalm 2 • *Quare fremuerunt gentes?*

1 Waardoor raakten volkeren in beroering ✡ I 1
en spellen naties slechts leegte?-
2 posteren zich de koningen der aarde,
hebben machtigen samen beraadslaagd ✡
tegen de ENE en zijn gezalfde:
3 ‘laat ons hun boeien verscheuren, ✡
werpen wij hun snoeren van ons af!’

4 Die zetelt in de hemelen lacht, ✡ 2
mijn Heer drijft met hen de spot!-
5 eens zal hij tot hen spreken in zijn toorn, ✡
met zijn woede hen verbijsteren:
6 ‘zelf heb ik hem gewijd, mijn koning, ✡
op de Sion, het gebergte van mijn heiligdom!’

7 Ik wil gewagen van het besluit van de ENE, II 3
hij heeft tot mij gezegd: ‘jij bent mijn zoon, ✡
ikzelf heb jou heden voortgebracht!
8 vraag het van mij, en ik geef volken jou ten erfdeel, ✡
jou in eigendom de randen van de aarde!-
9 je zult ze stukslaan met een staf van ijzer, ✡
als spullen van een pottenbakker breken!’

10 Koningen, komt nu tot inzicht, ✡ 4
weest gewaarschuwd, rechters der aarde!-
11 dient de ENE met vreze, ✡
juicht voor hem in beven;
12 kust hem die puur is[1]
anders zal hij toornen en gaat ge op uw weg teloor,
ja, heel snel ontbrandt zijn toorn!- ✡
zalig allen die toevlucht zoeken bij hem!

Psalm 3 • *Domine, quid multiplicati?*

1 *(Een lied van David,*
toen hij vluchtte voor het aanschijn van Absalom, zijn zoon.)

2 ENE, hoe talrijk zijn geworden mijn benauwers, ✡ I 1
talloos die tegen mij opstaan!-
3 talloos die zeggen van mijn ziel: ✡
geen redding voor hem bij zijn God. *sela*

4 Maar gij, ENE, zijt het schild dat mij dekt, ✡ 2
mijn glorie, de verheffer van mijn hoofd!-
5 roep ik met mijn stem tot de ENE, ✡
hij antwoordt mij vanaf zijn heilige berg. *sela*

6 Ik ben gaan liggen, sliep in en ontwaakte: ✡ II 3
want de ENE ondersteunt mij;
7 ik vrees niet de duizendtallen manschap, ✡
rondom tegen mij ingezet!

8 Sta op, ENE, red mij, mijn God!- 4
eens immers sloeg je al mijn vijanden op de kaak, ✡
heb je de tanden van bozen verbrijzeld!

9 Bij de ENE is de redding!- ✡ 5
over een manschap van u uw zegen! *sela*

Psalm 4 • *Cum invocarem*

[1] Deze zinsnede staat in de Hebreeuwse tekst bij vers 12, maar de *Naardense bijbel* voegt die toe aan het slot van vers 11. Het Hebreeuws gebruikt hier het woord *bar* (‘zoon’), en niet het daarvoor gebruikelijke *ben* (‘zoon’). In het Latijn van de Vulgata is er al vroeg een alternatief gekozen voor deze ‘zoon’, bv. *adprehendite disciplinam* (‘houdt vast aan de goede leer’). Ook Martin Buber kiest, in navolging van Rasji, voor een alternatief: *rüstet euch mit Läutrung*. In Psalm 19,9 wordt *bar* vertaald met ‘puur’ en dat volg ik hier dus ook.

1 *(Voor de koorleider, bij snarenspel,*
een musiceerstuk van David.)

2 Als ik roep, antwoord mij, God van mijn recht, 1
schep in de benauwing mij ruimte,- ✡
schenk mij genade en hoor mijn gebed!

3 Manszonen, hoe lang nog, 2
mijn glorie te schande, bemint ge slechts leegte ✡
en zoekt ge bedrog!- *sela*
4 weet dat de ENE onderscheidt wie zijn vriend is, ✡
de ENE zal horen als ik tot hem roep!

5 Weest woedend, maar zondigt niet, 3
zegt het in uw hart op uw bed, ✡
en zoekt het in de stilte; *sela*
6 offert offers van oprechtheid, ✡
en weet u veilig bij de ENE.

7 Overvloedig die zeggen: ‘wie laat ons zien het goede!- ✡ 4
hef, ENE, over ons het licht van uw gelaat;
8 in mijn hart gaf u mij vreugde, ✡
meer dan toen koren en most bij hen in overvloed waren!’

9 In vrede tezaam leg ik mij neer en slaap in, 5
want gij, ENE, alleen, ✡
biedt mij een veilige zetel!

Psalm 5 • *Verba mea auribus*

1 *(Voor de koorleider, bij fluiten,*
een musiceerstuk van David.)

2 Wat ik uitzeg, heb daar oor voor, ENE, ✡ I 1
versta toch mijn verzuchting;
3 merk toch op mijn stem om hulp, mijn koning en mijn God, ✡
want tot u is mijn gebed;-
4 ENE, in de ochtend hoort gij mijn stem, ✡
’s ochtends bereid ik mij op u voor en kijk ik naar u uit!

5 Want gij zijt geen God met behagen in boosheid, ✡ 2
een slechtaard vraagt gij niet te gast;
6 dwazen houden geen stand in het tegenover van uw ogen!- ✡
alle euveldaders haat gij!-
7 gij laat leugensprekers teloorgaan,
een man van bloed en bedrog ✡ is een gruwel voor u, ENE!

8 En ik, in de overvloed van uw vriendschap II 3
mag ik komen in uw huis; ✡
naar de hal van uw heiligdom
zal ik mij buigen in vreze voor u;
9 ENE, leid mij door uw gerechtigheid
omwille van wie op mij letten, ✡
effen voor mijn aanschijn uw wegen!

10 Want in zo iemands mond is niets betrouwbaars, 4
hun boezem is enkel verderf,
een geopend graf is hun keel, ✡
met hun tong praten ze alles glad.

11 O God, stort ze in hun schuld, III 5
laat ze vallen in hun eigen plannen!-
misstappen bij hen in overvloed: stoot ze weg!- ✡
want hun rebellie is tegen u!

12 Dan verheugen zich al wie toevlucht zoeken bij u, 6
voor eeuwig klinkt hun jubel en gij overdekt hen, ✡
zij juichen om u, de minnaars van uw naam!-
13 ja ENE, een rechtvaardige geniet uw zegen, ✡
hem omkranst ge met welbehagen als een lijfschild!

Psalm 6 • *Domine, ne in furore*

1 *(Voor de koorleider, bij snarenspel, op de achtste,*
een musiceerstuk van David.)

2 ENE, wil mij niet straffen in uw toorn, ✡ I 1
niet mij kastijden in uw gramschap;
3 wees mij genadig, ENE, want ik schrompel weg,
ENE, genees mij, ✡ want tot in het bot ben ik verbijsterd;-
4 mijn ziel is verbijsterd, bovenmate, ✡
en gij, ENE: tot wanneer?

5 Keer terug, ENE, schenk mijn ziel weer vrijheid, ✡ 2
red mij ter wille van uw vriendschap,-
6 want geen die u gedenkt in de dood, ✡
wie zal u dankzeggen in de hel!

7 Afgemat ben ik van mijn zuchten, II 3
drijfnat maak ik elke nacht mijn bed, ✡
mijn sponde spoel ik met mijn tranen weg;
8 mijn oog is dof geworden van verdriet, ✡
verstard in al wat mij benauwt.

9 Maar wijkt van mij!, alle aanstichters van ellende, ✡ 4
want de ENE heeft het huilen van mijn stem gehoord!-
10 gehoord heeft de ENE mijn smeken om genade, ✡
de ENE, mijn bidden neemt hij aan!-
11 al mijn vijanden worden beschaamd en zeer verbijsterd, ✡
keren terug, ineens gehuld in schande!

Psalm 7 • *Domine, Deus meus*

1 *(Klaaglied van David,*
dat hij zong voor de ENE,-
om de woorden van Koesj de Benjaminiet.)

2 ENE, mijn God, ik heb toevlucht gezocht bij u ✡ I 1
red mij van al mijn achtervolgers, ontruk mij;
3 anders rooft hij als een leeuw mijn ziel, ✡
sleurt mee, en niemand die ontrukt!

4 ENE, mijn God, als ik dat heb gedaan, ✡ 2
als er onheil lag in de holte van mijn hand;
5 als ik wie mijn vrede zochten ooit vergold met kwaad,- ✡
en plunderde wie zonder oorzaak mij benauwden,
6 laat dan een vijand mijn ziel achtervolgen, inhalen,
in de grond trappen mijn leven!- ✡
mijn glorie mag hij doen wonen in het stof! *sela*

7 Sta op, ENE, in uw toorn, II 3
verhef u om het woeden van wie mij benauwen; ✡
ontwaak, mijn God, recht hebt ge geboden!-
8 een samenkomst van natiën zal u omringen, ✡
wees hoog boven haar gezeten!-
9 de ENE zal gemeenschappen oordelen:
richt mij, ENE! ✡

Vergeld mij naar mijn gerechtigheid en gaafheid; 4
10 laat het met het kwaad van bozen uit zijn
en bevestig een oprechte, proever van harten en nieren,- ✡
o God, zelf een oprechte!

11 Mijn schild over mij is God, ✡ 5
een redder van wie rechtuit zijn van hart!-
12 God is een rechter rechtvaardig, ✡
een godheid woedend heel de dag!

13 Als hij niet omkeert wet hij zijn zwaard, ✡ 6
zijn boog heeft hij gespannen, hij legt hem aan;
14 voor zich heeft hij vaststaan wapens vol dood, ✡
tot brandende schichten maakt hij zijn pijlen!

15 Zie, hoe hij zwelgt in onheil, ✡ 7
zwanger werd van ellende en niets baarde dan leugen;
16 een kuil dolf hij en groef die uit, ✡
en hij valt zelf in de beerput die hij maakte;
17 de ellende die hij bracht keert terug op zijn hoofd, ✡
op zijn schedel daalt zijn geweld nu neer!

18 Danken zal ik de ENE om zijn gerechtigheid, ✡ III 8
bemusiceren de naam van de ENE-in-den-hoge!

Psalm 8 • *Domine, Dominus noster*

1 *(Voor de koorleider, op 'De Gititische',*
een musiceerstuk van David.)

2 ENE, onze Heer, 1
hoe machtig uw naam op aarde overal, ✡

Die uw glans uitstalt tegen de hemel, 2
3 uit de mond van kinderen en zuigelingen;-
gij grondvestte kracht om wie u benauwen, ✡
om tot rust te dwingen vijand en wraakzuchtige.

4 Zie ik uw hemelen, door uw vingers gemaakt, ✡ 3
maan en sterren die gij hebt gegrondvest,
5 wat dan een mensje dat gij hem gedenkt, ✡
de mensenzoon dat gij hem bezoekt?

6 Weinig laat ge hem ontbreken, of hij is God, ✡ 4
met glorie en luister wilt gij hem kronen;
7 ge laat hem heersen over de maaksels van uw handen, ✡
alles hebt ge gezet onder zijn voeten.

8 Wolvee, runderen, zij alle, ✡ 5
en ook de beesten op de velden;
9 de vogels van de hemel en de vissen in de zee, ✡
wat trekt langs de paden van de zeeën.

10 O ENE, onze Heer, ✡ 6
hoe machtig uw naam op aarde overal!

Psalm 9 & 10 • *Confitebor tibi, Domine*

1 *(Voor de koorleider, op ‘Sterf voor de zoon’,*
een musiceerstuk van David.)

2 **A**an u zeg ik dank, ENE, met heel mijn hart, ✡ I 1
ik zal verhalen al uw wonderen;
3 om u ben ik verheugd en juich ik, ✡
ik bezing uw naam, o Allerhoogste!

4 **B**ij de keer van mijn vijanden terugwaarts ✡ 2
struikelen zij, gaan zij verloren vanwege uw aanschijn;
5 want gij beslechtte mijn rechtszaak, mijn oordeel, ✡
gij zat op de troon als rechter van gerechtigheid!

6 **G**edreigd hebt ge volkeren, liet teloorgaan een booswicht, ✡ II 3
wiste hun naam weg, voor eeuwig en altijd;
7 de vijand: zijn puinhopen zwijgen, steden rukte gij voor immer weg, ✡
teloor ging hun gedachtenis, de hunne!

8 **E**chter is de ENE gezeten voor eeuwig, ✡ 4
voor rechtspraak vestte hij zijn troon;
9 hij, hij richt de wereld met gerechtigheid, ✡
beoordeelt naties naar wat juist is.

10 **G**een vertrapte voor wie de ENE niet een burcht is, ✡ III 5
een burcht voor de tijden van benauwing;
11 die uw naam kennen vinden veiligheid bij u, ✡
nee ENE, nooit hebt ge verlaten wie u zoeken!

12 **H**eft muziek aan voor de ENE die zetelt op Sion, ✡ 6
meldt in de gemeenschappen zijn daden!-
13 want het bloedspoor volgend was hij hen indachtig, ✡
vergat niet het schreeuwen van verdrukten.

14 **I**k word verdrukt door mijn haters, ENE, wees mij genadig, zie het, ✡ IV 7
wil mij opheffen uit de poorten van de dood,
15 opdat ik kan verhalen al uw lof in de poorten van de dochter Sions, ✡
en jubelen over uw reddende werk!

16 **J**a, daar vielen volkeren in de kuil die ze zelf maakten, ✡ 8
in het net dat zij hadden verborgen liepen hun eigen voeten vast;
17 de ENE liet zich kennen, hij deed recht, ✡
in de werking van zijn handen heeft de booswicht zich verstrikt.
higajon sela

18 **K**eren zullen booswichten terug naar de hel, ✡ 9
alle volkeren, die vergeters van God;
19 want een arme wordt niet vergeten voor immer, ✡
de hoop van verdrukten is niet verloren voor altijd.

20 **L**aat niet een mensje te sterk zijn, ENE, sta op!- ✡ 10
laat volkeren worden berecht hier voor uw aanschijn;
21 o ENE, breng hun ontzag bij, laat volkeren weten ✡
dat ze niet meer zijn dan elk mensje! *sela*

(Psalm 10)[2]

1 **M**aar ENE, waarom staat ge in de verte stil, ✡ V 11
blijft ge weggekropen in de tijden van benauwing?-
2 door de trots van een boosdoener brandt een gebukte, ✡
worden zij gegrepen door de plannen die zij beraamden.

3 Want een booswicht prijst zichzelf om het verlangen van zijn ziel, ✡ 12
zegent een woekeraar, hoont de ENE;-
4 **n**eus in de hoogte, zoekt zo'n booswicht helemaal niets, ✡
geen God komt er nog voor in al zijn plannen.

5 Zijn wegen zijn voorspoedig te allen tijde, VI 13
tegenover hem gaan uw regels te hoog, ✡
allen die hem benauwen fluit hij uit;
6 hij heeft in zijn hart gezegd: 'ik wankel nooit, ✡
van generatie tot generatie kniel ik niet!'

7 **P**uilend vol is zijn mond van bedrog en bedreiging, ✡ 14
onder zijn tong enkel onheil en ellende;
8 hij zit in hinderlagen achter een hofmuur,
op verborgen plekjes vermoordt hij een onschuldige, ✡
zijn ogen loeren op een zwakke.

9 In het verborgene legt hij lagen als een leeuw in een loofhut, VII 15
legt zijn lagen voor de **r**oof van een gebukte, ✡
hij berooft een gebogene als hij hem meetrekt in zijn net;
10 hij slaat neer, duikt ineen: ✡
daar viel weer een zwakke in zijn klauwen!-
11 zeggen zal hij in zijn hart: 'God is het vergeten, ✡
heeft zijn aanschijn verborgen, nooit en te nimmer iets gezien!'

[2] Psalm 10 is het tweede deel van het acrostichon dat begint in Psalm 9. In de *Vulgata* worden deze twee psalmen daarom geteld als één, nl. Psalm 9. En daarom loopt de telling van de psalmen in die Latijnse vertaling een nummer achter bij die van de Hebreeuwse bijbel, dat wil zeggen: tot aan Psalm 147 die wordt gesplitst in twee psalmen, zodat vanaf Psalm 148 de telling weer gelijk loopt. Met nog een extra onregelmatigheid bij Psalm 114-116. Zie aldaar.

12 **S**ta op, ENE, God, hef op uw hand, ✡ VII 16
wil gebukten niet vergeten;
13 hoe heeft zo'n booswicht God kunnen honen?- ✡
hij heeft in zijn hart gezegd: 'jij zult nergens naar zoeken!'

14 Maar u zag het, ja u, 17
ellende en onheil zag u om het te wegen in uw hand,
toeverlaat werd u voor de zwakke, ✡
een wees, gijzelf zijt zijn helper geworden!

15 Breek de arm van een booswicht;- ✡ VIII 18
wie kwaad doet: zoek zijn boosheid op,
dan is zij nergens meer te vinden!-
16 de ENE is koning voor eeuwig en immer, ✡
volkeren zijn verdwenen uit zijn land!

17 **Z**eker hebt gij, ENE, het verlangen van gebukten gehoord, ✡ 19
bevestig hun hart, merk op met uw oor!-
18 om recht te doen wees en vertrapte,
dat men het nooit meer waagt ✡
een mensje op te jagen uit het land!

Psalm 11 (10) • *In Domino confido*

1 *(Voor de koorleider,*
van David.)

Bij de ENE vond ik toevlucht, 1
hoe kunt ge dan zeggen tot mijn ziel: ✡
'vogeltjes, vlieg naar jullie berg!-'
2 zeker, ziedaar de bozen, zij leggen een boog aan,
staan gereed met de pijl op de pees,- ✡
om in het donker te richten op de oprechten van hart;
3 zeker, de grondslagen scheuren,- ✡
een rechtvaardige, wat heeft hij bereikt?

4 Maar de ENE in zijn heilige tempel, 2
de ENE in de hemelen op zijn troon:
zijn ogen aanschouwen, ✡
zijn wimpers keuren de zonen van Adam.

5 De ENE,- een rechtvaardige keurt hij, 3
en een booswicht, een minnaar van geweld ✡
heeft zijn ziel altijd gehaat;
6 over bozen laat hij regenen kolen vuur en zwavel; ✡
een geestesstorm woestijnwind is het deel huns bekers,
7 want de ENE, een rechtvaardige, heeft al wat rechtvaardig is lief; ✡
wie oprecht is, zij aanschouwen zijn aanschijn!

Psalm 12 (11) • *Salvum me fac*

1 *(Voor de koorleider, op de achtste,*
een musiceerstuk van David.)

2 Breng redding, ENE, want met vroomheid is het uit, ✡ I 1
ja onder Adams zonen zijn getrouwen dun gezaaid!-
3 van man tot makker praten ze over niets,
hun lippen gladgeschoren, ✡ hart zus en hart zo gaat hun praat.

4 De ENE snijdt uit: alle lippen gladgeschoren, ✡ 2
de tong die nu nog grote praatjes heeft,
5 van hen die zeiden: ‘met onze tong zullen wij de held zijn,
onze lippen met ons, ✡ wie is ons de baas!’

6 Uit het geweld over gebukten, uit het zuchten van armen II 3
zal ik nu opstaan, zegt de ENE, ✡
zet ik in vrijheid wie men uitfluit!-
7 woorden van de ENE zijn woorden glaszuiver,
zilver gesmolten in een smeltkroes in de aarde, ✡
gelouterd zevenmaal.

8 Gij, ENE, wilt hen bewaken, ✡ 4
zult ons hoeden voor dit geslacht voor eeuwig;
9 terwijl rondom boosdoeners hun gang gaan ✡
en gemeenheid zich breed maakt bij Adams zonen.

Psalm 13 (12) • *Usquequo*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Tot wanneer, ENE, vergeet ge mij blijvend?- ✡ 1
tot wanneer verbergt ge voor mij uw aanschijn?-
3 tot wanneer draag ik plannen moederziel alleen,
verdriet in mijn hart overdag?- ✡
tot wanneer verheft zich over mij mijn vijand?

4 Kijk toch; antwoord mij, ENE, mijn God, ✡ 2
verlicht mijn ogen, dat ik niet inslaap in de dood;
5 dat mijn vijand niet zal zeggen: ‘ik heb hem overmocht!’, ✡
mijn benauwers niet zullen juichen omdat ik wankel.

6 Maar ik, ik weet mij in uw vriendschap zeker, 3
mijn hart zal juichen om uw redding!-
ik zal zingen voor de ENE, ✡
omdat hij mij zo weldeed!

Psalm 14 (13) • *Dixit insipiens*

1 *(Voor de koorleider,*
van David.)

Dwaas geworden zei er een met heel zijn hart: 1
‘geen God is ons gebleven!’- ✡
ze stichten verderf, maken een gruwel van elke daad,
geen is er die goed doet!-
2 de ENE keek uit de hemelen neer
over de zonen van Adam,
om te zien of er nog een was met inzicht, ✡
een die zoekende was naar God.

3 Maar alles was afgeweken, eendrachtig bedorven, 2
geen die goed deed!- ✡ niet een meer, zelfs niet een!-
4 wisten zij van niets, al die aanstichters van onheil,
uitvreters van mijn gemeente, die zij vraten als brood?- ✡
de ENE riepen zij niet aan!

5 Daar had je ze, geschrokken: een en al schrik, ✡ 3
want God was bij het geslacht van een oprechte!-
6 wilt ge het plan van een gebukte beschamen?- ✡
want zijn toevlucht is de ENE!

7 Wie geeft uit Sion Israël redding?- 4
de ENE, als hij keert de kerkering van zijn gemeente; ✡
dan zal Jakob juichen en Israël zich verheugen!

Psalm 15 (14) • *Domine, quis habitabit?*

1 *(Een musiceerstuk van David.)*

ENE, wie zal te gast zijn in uw tent, ✡ 1
wie wonen op de bergtop van uw heiligdom?-
2 die volmaakt is in wandel, en rechtvaardig in doen, ✡
een spreker van waarheid met heel zijn hart!

3 Nooit had hij lasterpraat op zijn tong, 2
nooit deed hij zijn metgezel kwaad, ✡
nooit bracht hij smaad over zijn naaste;
4 minachting vond in zijn ogen wie versmading verdient,
[maar] wie de ENE vrezen geeft hij glorie. ✡

En zwoer hij zichzelf ten kwade, 3
ook dan wijzigt hij niets!-
5 zijn geld gaf hij niet tegen rente,
geschenken tegen een onschuldige nam hij nooit aan;
een dader van dit alles ✡
wankelt niet, voor eeuwig.

Psalm 16 (15) • *Conserva me, Domine*

1 *(Handschrift van David.)*

Waak over mij, God, ✡ I 1
want ik heb toevlucht gezocht bij u!-
2 ik zei tot de ENE: ‘mijn Heer zijt gij, ✡
mijn goed,- niets gaat er boven u!’

3 Tot de heiligen die er in het land nog zijn: ✡ 2
machtigen in wie al mijn behagen is:
4 overvloedig worden de smarten van hen
die zich haasten achter een ander:
ik pleng geen druppel in hun plengoffers van bloed, ✡
ik neem hun naam niet op mijn lippen!

5 ENE, het deel van mijn erfgoed en mijn beker, ✡ II 3
gij beschermt wat het lot mij toewees;
6 de snoeren zijn mij gevallen in lieflijke plaatsen, ✡
ja, mijn erfdeel heeft mij bekoord!

7 Ik zegen de ENE die mij raad gaf, ✡ 4
ja, nachten lang manen mij mijn nieren;
8 ik houd mijzelf de ENE voor, voortdurend, ✡
want met hem aan mijn rechterhand wankel ik niet;
9 daarom is mijn hart verheugd en juicht mijn lever, ✡
ja, mijn vlees kan veilig wonen.

10 Want gij laat mijn ziel niet over aan de hel, ✡ 5
geeft geen verderf te zien aan uw vriend,
11 ge maakt mij bekend het pad des levens,
verzadiging met vreugden bij uw aanschijn, ✡
lieflijkheden in uw rechterhand altijd!

Psalm 17 (16) • *Exaudi, Domine*

1 *(Gebed van David.)*

Aanhoor, ENE, oprechtheid, merk op mijn jammeren, I 1
heb oor voor mijn gebed, ✡
het komt niet van lippen vol bedrog!

2 Van voor uw aanschijn moge een gericht over mij uitgaan, ✡ 2
niets dan oprechtheid zullen uw ogen aanschouwen;
3 u keurde mijn hart, monsterde ’s nachts,
u hebt mij gelouterd, u vond niets ✡
waarvan ik bedacht heb: ‘dat kome nooit over mijn mond!’

4 Om te handelen als een mens naar het woord van uw lippen ✡ II 3
heb ik gewaakt voor roverspaden;
5 door mijn schreden te houden in uw sporen ✡
wankelen mijn passen niet!

6 Ik heb u aangeroepen, geef mij antwoord, o God, ✡ 4
leen mij uw oor, wil horen wat ik zeg;
7 toon het wonder van uw vriendschap,
redder van wie komen om toevlucht, ✡
meer dan van opstandigen, door uw rechterhand!

8 Bewaak mij als het mannetje in uw oog, ✡ III 5
wil mij in de schaduw van uw vleugels bergen;-
9 voor het aanschijn van de boosdoeners die op mij jagen, ✡
mijn zielsvijanden die mij hebben omsingeld!

10 Met vet hebben zij hun hart omsloten, ✡ 6
hoogmoed spreken zij met hun mond:
11 ‘onze schreden!-’ nu zijn ze rondom mij,- ✡
hun oogmerk is dat men zich uitstrekt op de aarde;-
12 het lijkt op een leeuw die belust is op roof, ✡
op een welp die klaarzit op verborgen plekjes.

13 Sta op, ENE!- treed zijn aanschijn tegemoet, IV 7
breng hem op de knieën, ✡
doe mijn ziel ontkomen aan de boze door uw zwaard;
14 aan de lieden, door uw hand, ENE,
aan de lieden, uit dit bestel!- ✡
wier deel ligt in dit leven.

Al vult ge met wat gij bewaart hun buik, 8
al verzadigen zich hun zonen, ✡
en laten ze hun overschot nog liggen voor hun telgen,-
15 ik zal gerechtvaardigd aanschouwen uw aanschijn, ✡
bij het ontwaken mij verzadigen aan uw gestalte.

Psalm 18 (17) • *Diligam te, Domine*

1 *(Voor de koorleider,*
van de dienaar van de ENE, van David,
die voor de ENE onder woorden bracht
de woorden van deze zang,
ten dage dat de ENE hem ontrukte
aan de greep van al zijn vijanden, aan de hand van Saul;-
hij zegt:)

2 Ik wil u minnen, ENE, o mijn sterkte, ✡ I 1
3 ENE, mijn steenrots en mijn bastion, die maakt dat ik ontkom,
mijn God, mijn rots, bij hem vind ik toevlucht, ✡
mijn schild, de hoorn van mijn heil, mijn hoge burcht!-
4 ‘geloofd zij hij’, riep ik tot de ENE: ✡
‘van mijn vijanden werd ik gered!’

5 Banden des doods hadden mij omvat, ✡ 2
belials-beken vielen over mij heen;
6 banden der hel hadden mij omringd, ✡
worgstrikken des doods traden mij tegen.

7 In dit nauw riep ik tot de ENE, tot mijn God kreet ik om bijstand,- 3
hij hoorde uit zijn tempel mijn stem, ✡
mijn kreet om hulp voor zijn aanschijn kwam aan in zijn oor.

8 Toen schokte en schudde de aarde, II 4
de grondslagen van bergen sidderden, ✡
ze schokten, want het was in hem ontstoken!-
9 rook steeg uit zijn neus,
een vuur uit zijn mond verteerde, ✡
gloeiende kolen brandden van daaruit.

10 Hij neigde de hemel en daalde neer, ✡ 5
een wolkenzwerk onder zijn voeten;
11 hij reed op een *cheroev* en vloog; ✡
hij zweefde op de vleugels van de Geest.

12 Hij liet zich door duisternis verbergen, 6
als een loofhut om hem heen: ✡
duistere wateren, een dichte massa wolken;
13 uit de lichtglans vóór hem voeren zijn wolkenmassa's voort ✡
met hagel en kolen vuur.

14 De ENE liet het in de hemel donderen, 7
de Allerhoogste gaf zijn stem, ✡
in hagel en kolen vuur;
15 hij schoot zijn pijlen af, wist hen te verspreiden, ✡
slingerde bliksems,- bracht hen in de war.

16 Zichtbaar werden de beddingen van wateren, 8
bloot lagen de grondslagen der wereld,
van uw schelden, o ENE, ✡
van het snuiven van de geestesadem van uw neus!

17 Hij reikte van omhoog, nam mij mee, ✡ III 9
hij trok mij uit wateren vele;
18 ontrukte mij aan mijn vijand zo sterk, ✡
aan mijn haters, mij immers te machtig.

19 Zij traden mij tegen ten dage van mijn nood, ✡ 10
maar daar kwam de ENE mij te hulp;
20 hij leidde mij uit in de ruimte; ✡
om zijn behagen in mij schonk hij mij de vrijheid.

21 Mij vergold de ENE naar mijn gerechtigheid; ✡ IV 11
naar de reinheid van mijn handen gaf hij mij terug;
22 omdat ik heb bewaakt de wegen van de ENE, ✡
ik ben geen booswicht geweest, los van mijn God.

23 Want al zijn rechtsregels staan voor mij, ✡ 12
en zijn inzettingen laat ik niet van mij wijken;
24 als een volmaakte wil ik horen bij hem, ✡
worden bewaard voor onrecht van mijn kant;
25 [3]de ENE gaf mij terug naar mijn gerechtigheid, ✡
naar de reinheid van mijn handen hem voor ogen.

[3] Volgens Fokkelman hoort vers 25 na vers 21. Maar als je vers 25 gewoon laat staan waar het staat, krijg je volgens mij een mooie inclusie voor deze stanza en daarom laat ik het vers staan waar het staat.

[26] Met een vriend sluit gij vriendschap, ✡ V 13
met een kerel volmaakt zijt gij volmaakt;
[27] met een reine betoont gij u rein, ✡
en met een draaier slingert gij ook.

[28] Want zo zijt gij: een gemeenschap gebogen redt gij uit, ✡ 14
en ogen hovaardig slaat gij neer;
[29] want gij zijt het die mijn lamp weer licht geeft, ✡
de ENE, mijn God, klaart mijn duisternis op.

[30] Want met u neem ik een horde, ✡ 15
met mijn God spring ik over een muur;
[31] hij, God, volmaakt is zijn weg, wat de ENE zegt is gelouterd: ✡
een schild is hij voor al wie toevlucht zoeken bij hem.

[32] Ja, wie mag God heten buiten de ENE,- ✡ VI 16
wie is een Rots dan alleen onze God?- (VII)
[33] de God die mij omgordt met macht, ✡
hij geeft volmaaktheid aan mijn weg.

[34] Hij maakt mijn voeten als hinden, ✡ 17
op bergkammen doet hij mij staan;
[35] die mijn handen geleerd heeft te strijden, ✡
mijn armen te spannen de bronzen boog.

[36] Gij geeft mij het schild dat mij redt, VII 18
uw rechterhand ondersteunt mij, ✡ (VIII)
uw wekroep maakt mij sterk;
[37] mijn tred onder mij verruimt ge, ✡
mijn enkels verslappen niet.

[38] Ik jaag mijn vijanden na en haal ze in, ✡ 19
ik keer niet om tot ik ze heb verdaan;
[39] die ik brak zijn onmachtig tot opstaan, ✡
zijn gevallen onder mijn voeten.

[40] Gij omgordt mij met macht voor de strijd, ✡ 20
mijn tegenstanders dwingt gij onder mij op de knieën;
[41] mijn vijanden gaaft ge mij bij de nek, ✡
mijn haters, gij doet ze teniet.

[42] Zij roepen om hulp, maar geen redder,- ✡ VIII 21
tot de ENE, maar hij antwoordde hun niet; (IX)
[43] ik maal ze fijn, als stof op het aanschijn van de wind, ✡
als vuil van de straten ruim ik ze op.

44 Gij doet mij ontkomen uit de twisten van een manschap, 22
gij maakt mij tot een hoofd van volkeren, ✡
een gemeenschap die ik niet kende zal mij dienen;
45 zo snel als een oor hoort zullen ze naar mij horen, ✡
de zonen van een vreemde zullen tegen mij liegen om vrede;
46 de zonen van een vreemde zullen verwelken, ✡
sidderend uit hun burchten verdwijnen.

47 Leve de ENE, gezegend mijn Rots: ✡ IX 23
hoog verheven de God van mijn redding!- (X)
48 de Godheid die mij wraak gaf, ✡
hij drijft manschappen voort, mij onderhorig;
49 die mij doet ontkomen aan mijn vijanden,
boven mijn tegenstanders mij verhief, ✡
aan een man van geweld zal hij mij ontrukken.

50 Daarom, ENE, zal ik u danken onder de volken, ✡ 24
musiceren voor uw naam;
51 die grote reddingen brengt aan zijn koning,
en vriendschap bewijst aan zijn gezalfde, ✡
aan David en zijn zaad, tot eeuwig toe.

Psalm 19 (18) • *Cœli enarrant*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Zoals de hemelen verhalen de glorie van God, ✡ I 1
en het gewelf meldt wat zijn handen maken;
3 een dag sprake uitsproeit over een dag, ✡
een nacht kennis verkondigt aan een nacht.

4 [Zoals] het geen spreken is en geen woorden, ✡ 2
en nooit hun stem werd gehoord,
5 maar over heel de aarde hun maning uittijgt,
tot het uiteinde der wereld hun taal, ✡
hij in hen een tent gezet heeft voor de zon.

6 En [zoals] die als een bruigom uittijgt uit zijn kamer, ✡ 3
zich verheugt als een held om op pad te snellen;
7 aan het ene eind der hemelen uittijgt,
op hun andere eind zijn omloop voltooit, ✡
en niets zich kan verbergen voor zijn gloed.-

8 Zó is het onderricht van de ENE volmaakt II 4
en brengt het een ziel terug,- ✡
is het getuigenis van de ENE betrouwbaar,
schenkt het onwetenden wijsheid.

9 [Zo] zijn de orders van de ENE rechtuit, 5
een vreugde voor het hart; ✡
is het gebod van de ENE puur,
een helder licht voor de ogen.

10 Ontzag voor de ENE is zuiver, 6
houdt stand voor altijd;
de regels van de ENE zijn waarheid, ✡
rechtvaardig alle samen.

11 Begerenswaardiger dan goud, 7
van het edelste een schat!- ✡
en zoeter dan honing,
dan honingzeem uit de raat.

12 Ook uw dienaar heeft zich door hen laten manen, ✡ III 8
ze te bewaken, dat loont zeer!-
13 dwalingen,- wie onderscheidt ze?- ✡
van het verborgene spreek mij vrij!

14 Weerhoud ook uw dienaar van hovaardij, 9
laat die over mij niet heersen!- ✡
en dan onkreukbaar, zal ik van vele misstappen vrij zijn!-
15 moge welgevallig wezen wat mijn mond zegt
en wat mijn hart fluistert, voor uw aanschijn, ✡
ENE, mijn Rots en mijn verlosser!

Psalm 20 (19) • *Exaudiat te Dominus*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Moge de ENE je antwoorden ten dage van benauwing,- ✡ I 1
moge de naam van Jakobs God je als een burcht beschermen;-
3 hij zende je hulp uit zijn heiligdom ✡
en bijstand vanuit Sion!

4 Van al je broodoffers zij hij doordrongen, ✡ 2
je opgangsgave zij hem welgevallig; *sela*
5 hij geve je naar je hart, ✡
al je plannen moge hij vervullen!

6 Wij zullen juichen om je redding, 3
het vaandel heffen in de naam van onze God!- ✡
al je wensen zal de ENE vervullen!

7 Nu reeds weet ik dat de ENE zijn gezalfde zal redden, II 4
hem antwoordt uit zijn hemels heiligdom, ✡
met heldendaden van redding door zijn rechterhand!

8 Die met wagens en die met paarden, ✡ 5
maar wij dringen door met de naam van de ENE, onze God;-
9 zij gaan door de knieën en vallen neer, ✡
en wij verrijzen en mogen staan!

10 O ENE, wil ons redden, ✡ 6
o koning, antwoord ons, ten dage van ons roepen!

Psalm 21 (20) • *Domine, in virtute tua*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 ENE, om uw kracht verheugt zich een koning, ✡ I 1
hoe uitbundig juicht hij om uw reddende werk:
3 wat zijn hart begeert, gij hebt het hem gegeven, ✡
het verlangen van zijn lippen hebt gij niet geweigerd. *sela*

4 Want ge komt hem tegemoet met zegeningen mild, ✡ 2
zet op zijn hoofd een krans, het edelste metaal;
5 leven wenste hij van u en ge hebt het hem gegeven, ✡
lengte van dagen, een eeuwigheid lang en dan nog.

6 Groot is zijn glorie door uw reddende werk, ✡ II 3
lichtglans en luister laat gij op hem neer,
7 ja, gij overstelpt hem met zegeningen die duren, ✡
vervrolijkt hem met vreugde voor uw aanschijn.

8 Want de koning weet zich veilig bij de ENE,- ✡ 4
in de vriendschap van de Allerhoogste wankelt hij niet.

9 Te vinden weet uw hand uw vijanden alle, ✡ III 5
uw rechterhand vindt al wie u haten;
10 gij zet ze neer in een oven vol vuur;
op de tijd van uw verschijning.

De ENE zal in zijn woede hen verslinden, ✡ 6
een vuur zal hen verteren,
11 hun vrucht doet ge van de aarde teniet, ✡
weg uit de zonen van Adam hun zaad!

12 Want zij strekten over u kwaad uit, ✡ IV 7
beraamden een plan, maar vermogen niets,
13 want gij zet hen neer als een doelwit, ✡
zult uw touwen richten op hun aanschijn.

14 Verhef u, o ENE, in uw kracht!- ✡ 8
laat ons zingen, bemusiceren uw heldhaftig bestaan!

Psalm 22 (21) • *Deus, Deus meus*

1 *(Voor de koorleider, op 'De hinde in het morgenrood',*
een musiceerstuk van David.)

2 Mijn God, mijn God, waarom hebt ge mij verlaten, ✡ A I 1
ver van mijn redding, van de woorden die ik brul?-
3 'o mijn God!'- roep ik bij dag, gij antwoordt niet,- ✡
de nacht door, maar tot stilte kom ik niet!

4 Gij, Heilige, zijt het ✡ 2
die zetelt daar waar Israel u looft,
5 bij u wisten onze vaderen zich veilig, ✡
zochten veiligheid en gij deedt hen ontkomen;
6 tot u schreeuwden zij en vonden ontkoming, ✡
zochten veiligheid bij u, werden niet beschaamd.

7 [Maar] ik,- een worm, niets mans meer, ✡ II 3
de smaad van de mensen, geminacht bij de manschap;
8 al wie mij zien drijven met mij de spot, ✡
trekken met de lip, schudden het hoofd:
9 'die wentelde het op de ENE, laat die zorgen voor uitkomst, ✡
hem ontrukken,- hij heeft toch in hem behagen!'

10 Ja, u trok mij uit de schoot, ✡ 4
legde mij veilig aan de borsten van mijn moeder;
11 op u ben ik geworpen van de baarmoeder af, ✡
sinds mijn moeders schoot zijt gij mijn God;-
12 blijf dan niet ver van mij nu benauwing te na komt, ✡
nu er niemand is die helpt!

13 Omringd ben ik door troepen varren, ✡ B III 5
Basans buffels sluiten mij in;
14 ze sperden tegen mij open hun muil, ✡
een leeuw verscheurend en brullend!

15 Ik ben uitgegoten als water, 6
uit elkaar liggen al mijn beenderen,
mijn hart lijkt geworden tot was, ✡
in mijn binnenste gesmolten;
16 als een potscherf is verdroogd mijn kracht,
mijn tong aan mijn gehemelte gekleefd, ✡
in het stof des doods legt gij mij neer!

17 Want omringd ben ik door honden, IV 7
kwaadwilligen hebben met z'n allen mij omsingeld, ✡
doorstoken mijn handen en mijn voeten;
18 al mijn beenderen kan ik tellen; ✡
zij, zij kijken toe en zien het met mij aan,
19 onder elkaar verdelen zij mijn gewaden,- ✡
over mijn kleding werpen zij het lot!

20 Gij, ENE, blijf toch niet ver!,- ✡ 8
o mijn sterkte, haast u mij ter hulpe;
21 ontruk mijn ziel aan het zwaard, ✡
aan de hand van de hond het enige dat ik heb;
22 red mij uit de muil van de leeuw, ✡
van de horens van de bizons!-
geef mij antwoord!

23 Vertellen zal ik uw naam aan mijn broeders, ✡ C V 9
in de vergaderde schare zal ik u loven:
24 die de ENE vreest, zingt hem uw lof,
alle zaad van Jakob, geeft hem glorie!- ✡
ducht hem, alle zaad van Israël!

25 Want hij heeft niet veracht en niet versmaad 10
de gebogenheid van een gebukte,
niet voor hem verborgen zijn aanschijn; ✡
toen hij tot hem riep om hulp heeft hij gehoord.

26 Van u mijn loflied waar een schare is vergaderd, ✡ 11
ik zal betalen mijn geloften tegenover wie hem vrezen;
27 eens eten gebukten en worden zij verzadigd,
loven de ENE zij die hem zoeken, ✡
leeft hun hart op voor altijd!

28 Eens worden indachtig en keren zich tot de ENE VI 12
alle uithoeken der aarde, ✡
en buigen voor uw aanschijn
alle families van volkeren;
29 want het koningschap is aan de ENE, ✡
hij is heerser over de volken!

30 Dan hebben gegeten en buigen voor hem alle vetten der aarde, 13
knielen voor zijn aanschijn al wie moesten dalen in het stof,- ✡
en wie zijn ziel niet in leven wist te houden.

31 Er is een zaad dat hem zal dienen, ✡ 14
verteld zal worden van mijn Heer, eens aan een generatie;
32 [4]zij zullen komen en zijn gerechtigheid melden,- ✡
aan een gemeente nieuwgeboren dat hij het heeft gedaan!

Psalm 23 (22) • *Dominus regit me*

1 *(Een musiceerstuk van David.)*

De ENE is mijn herder, ✡ I 1
mij zal niets ontbreken;
2 in weiden vol groen vlijt hij mij neer, ✡
hij voert mij mee naar wateren van rust;
3 mijn ziel keert door hem in mij terug, ✡
hij leidt mij in sporen van gerechtigheid omwille van zijn naam!

4 Ook als ik moet gaan door een dal vol schaduw van dood,- 2
kwaad zal ik niet vrezen, want gij zijt bij mij; ✡
uw staf en uw stok, die zullen mij vertroosten.

5 Gij bereidt voor mijn aanschijn II 3
een tafel tegenover mijn benauwers; ✡
gij zult mijn hoofd betten met olie,
mijn beker is overvol!

6 Mij achtervolgen slechts goedheid en vriendschap, 4
al de dagen van mijn leven; ✡
terugkeren mag ik in het huis van de ENE
tot in lengte van dagen!

Psalm 24 (23) • *Domini est terra*

[4] Fokkelman telt vers 31 en 32 als één vers met vier cola.

1 *(Van David, een musiceerstuk.)*

Van de ENE is de aarde en wat haar vervult, ✡ I 1
de wereld en wie daarop zijn gezeten,
2 want zelf heeft hij haar op zeeën gegrondvest, ✡
haar verankerd op rivieren.

3 Wie mag klimmen op de berg van de ENE, ✡ 2
wie gaan staan op de plaats waar zijn heiligheid is?
4 Iemand onschuldig van handen en louter van hart,
die zijn ziel niet ophief tot voosheid, ✡
en niet een eed zwoer tot bedrog.

5 Hij draagt van de ENE mee: zegen, ✡ 3
gerechtigheid van de God die hem redt;
6 dat is het geslacht van wie vragen naar hem, ✡
van wie zoeken uw aanschijn, dat is Jakob! *sela*

7 Heft, poorten, uw hoofden, verheft u, deuren van eeuwig, ✡ II 4
daar komt binnen de koning der glorie!-
8 wie is dat, de koning der glorie?-
de ENE, krachtig, heldhaftig, ✡
de ENE, heldhaftig in de strijd!

9 Heft, poorten, uw hoofden, heft u, deuren van eeuwig, ✡ 5
daar komt binnen de koning der glorie!-
10 wie is hij, deze koning der glorie?-
de ENE, de Omschaarde, ✡
hij is de koning der glorie! *sela*

Psalm 25 (24) • *Ad te, Domine, levavi*

1 *(Van David.)*

Aan u, o ENE, ✡ I 1
geef ik mijn zaligheid-en-ziel!-
2 **b**ij u, mijn God, wist ik mij veilig: maak mij niet beschaamd, ✡
laten mijn vijanden niet over mij lachen;
3 **d**at ook al wie hopen op u niet worden beschaamd, ✡
beschaamd worden die achteloos ontrouw zijn.

4 **E**n ENE, maak mij bekend met uw wegen, ✡ 2
uw paden, wil mij die leren;
5 **v**oer mij over mijn weg in trouw aan u en leer mij,
want gij zijt de God die mij redt, ✡
op u ben ik blijven hopen heel de dag!

6 **G**edenk, ENE, uw ontferming en uw vriendschap, ✡ II 3
want die zijn er van eeuwig;
7 **h**oud niet in gedachten de zonden van mijn jeugd en mijn misstappen,
gij, gedenk mij naar uw vriendschap, ✡
ENE, omwille van uw goedheid!

8 **I**n-goed en rechtuit is de ENE, ✡ 4
daarom wijst hij zondaars de weg;
9 **j**a, voert gebukten langs de weg van zijn recht, ✡
leert armen waar zijn weg is.

10 **K**omen wil de ENE langs de paden van vriendschap en trouw ✡ III 5
voor wie zijn verbond en zijn overeenkomsten houden;-
11 **l**aat het zijn, ENE, omwille van uw naam, ✡
dat ge mijn onrecht vergeeft, want dat is overvloedig!

12 **M**annen, wie uit u vreest de ENE?- ✡ 6
hij wijst zo-een de weg die hij moet kiezen;
13 **n**achten vol goedheid zal zijn ziel ervaren, ✡
zijn zaad zal de aarde beërven.

14 **O**mgang met de ENE voor wie hem vrezen, ✡ 7
zijn verbond maakt hij hun bekend;-
15 **p**al zijn mijn ogen op de ENE,- voortdurend, ✡
want hij leidt mijn voeten uit de valstrik.

16 **R**icht u tot mij en wees mij genadig, ✡ IV 8
want ik ben eenzaam en ellendig!;
17 **s**chep ruimte voor mijn hart, zo benauwd, ✡
uit al wat mij benart, leid mij daaruit!

18 **T**rek u mijn ellende en onheil aan!- ✡ 9
draag al mijn zonden weg;-
19 **v**ijanden heb ik te veel, zie het aan,- ✡
hoe met haat en geweld zij mij haten.

20 **W**aak over mijn ziel en ontruk mij, ✡ V 10
maak mij niet beschaamd,
want ik heb toevlucht gezocht bij u;
21 **z**o mogen mij hoeden gaafheid en oprechtheid, ✡
want ik heb gehoopt op u.

22 O God, koop Israël vrij ✡ 11
uit al wat hem benauwt!

Psalm 26 (25) • *Iudica me*

1 *(Van David.)*

Wees, ENE, mijn rechter, I 1
want zo gaaf als ik ben ging ik voort, ✡
bij de ENE wist ik mij veilig,
ik wankelde niet.

2 ENE, keur mij en proef mij, ✡ 2
louter mijn nieren en mijn hart,
3 want mij stond voor ogen uw vriendschap, ✡
in trouw aan u heb ik gewandeld.

4 Ik zat niet neer bij lieden van niets, ✡ II 3
bij gluipers kwam ik niet binnen;
5 ik haatte de vergadering van kwaadstichters, ✡
bij boosdoeners zat ik niet neer.

6 Ik was mijn handen in onschuld, ✡ 4
ik maak de omgang om uw altaar, o ENE,
7 om mij met een stem van dank te doen horen, ✡
om al uw wonderen te vertellen;
8 ENE, ik had lief de omheining van uw huis, ✡
dat oord, de woning van uw glorie!

9 Verzamel niet bij zondaars mijn ziel, ✡ III 5
niet mijn leven bij mannen van bloed,
10 die de handen vol hebben aan hoererij, ✡
hun rechterhand vol met smeergeld.

11 En ik, zo gaaf als ik ben zal ik voortgaan, ✡ 6
koop mij vrij en wees mij genadig;-
12 mijn voet staat op effen grond; ✡
waar we vergaderd zijn zal ik u zegenen, o ENE!

Psalm 27 (26) • *Dominus illuminatio*

1 *(Van David.)*

De ENE is mijn licht en mijn redding, voor wie zal ik vrezen?- ✡ I 1
de ENE is mijns levens veste, voor wie dan nog verschrikt?

2 Toen tegen mij naderden mensen vol kwaad 2
om mijn vlees te verslinden,
mijn benauwers en mijn vijanden om mij heen, ✡
zijn zij zelf gestruikeld en gevallen!

3 Al legert zich tegen mij een leger, 3
mijn hart wordt niet bevreesd,-
al staat een oorlog tegen mij op, ✡
toch weet ik mij hier veilig.

4 Eén ding vroeg ik van de ENE en dat is wat ik zoek: II 4
te zetelen in het huis van de ENE al de dagen van mijn leven, ✡
om te aanschouwen de lieflijkheid van de ENE,
de ochtend te zien gloren in zijn tempel!

5 Want hij laat mij schuilen in een loofhut ten dage van het kwaad, 5
hij zal mij bergen in het verborgene van zijn tent, ✡
op een rots zal hij mij heffen!

6 En nu zal zich opheffen mijn hoofd over mijn vijanden rondom mij, 6
zal ik offeren in zijn tent offers met geschal, ✡
ik zal zingen en spelen voor de ENE!

7 Hoor, ENE, mijn stem nu ik roep, ✡ III 7
begenadig mij, geef mij antwoord!-
8 van u zei mijn hart steeds: ‘zoekt zijn aanschijn!’- ✡
ENE, uw aanschijn zal ik zoeken;-
9 wil uw aanschijn niet voor mij verbergen.

Wijs uw dienaar niet toornig af, gij waart toch mijn hulp; ✡ 8
wil mij niet verstoten, niet verlaten, o mijn God, mijn redding;-
10 al hebben mijn vader en mijn moeder mij verlaten, ✡
de ENE verzamelt mij bij de zijnen.

11 ENE, wijs mij uw weg en leid mij op een effen pad, ✡ IV 9
omwille van wie op mij letten!-
12 geef mij niet over aan de keel van mijn benauwers, ✡
nu tegen mij zijn opgestaan valse getuigen,
snoevers vol geweld.

13 O, als ik niet had vertrouwd te zien de goedheid van de ENE ✡ 10
in het land der levenden;-
14 hoop op de ENE: wees sterk, je hart zij onversaagd, ✡
blijf hopen op de ENE!

Psalm 28 (27) • *Ad te, Domine*

1 *(Van David.)*

Tot u, ENE, roep ik, o mijn Rots, I 1
houd u voor mij niet doof!-
dat uw zwijgen voor mij niet zal maken ✡
dat ik lijk op wie neergedaald zijn in de put.

2 Hoor de stem van mijn smeken om genade 2
nu ik tot u schreeuw om hulp, ✡
nu ik mijn handen ophef naar het binnenst van uw heiligdom.

3 Ruk mij niet weg met bozen, II 3
met bewerkers van onheil
die met hun naasten spreken van vrede, ✡
maar wier hart vol is van kwaad!

4 Geef hun naar hun werken, 4
naar het kwaad dat zij bedreven,
naar de daden van hun handen, geef hun zo,- ✡
en breng hun het verdiende loon terug!

5 Want zij slaan geen acht op het werk van de ENE, 5
op het doen van zijn handen, ✡
hij zal ze stukslaan en niet meer herstellen!

6 Gezegend de ENE,- ✡ III 6
want hij heeft de stem gehoord
van mijn smeken om genade!
7 de ENE is mijn kracht en mijn schild,
bij hem wist mijn hart zich veilig,
mij gewerd hulp, en nu juicht mijn hart!- ✡
met mijn lied zal ik hem danken!

8 De ENE is voor hen een kracht, ✡ 7
voor zijn gezalfde is hij een reddende veste;-
9 red uw gemeente, zegen uw erfdeel, ✡
weid hen en draag hen tot in de eeuwigheid!

Psalm 29 (28) • *Afferte Domino*

1 *(Een musiceerstuk van David.)*

Brengt aan de ENE, o zonen van goden, ✡ 1
brengt aan de ENE glorie en sterkte;
2 brengt aan de ENE de glorie van zijn naam, ✡
buigt u voor de ENE in heiligdomsluister!

3 De stem van de ENE klonk over het water, 2
de God der glorie liet het dreunen, ✡
de ENE, over watervloeden vele;
4 de stem van de ENE zo vol kracht, ✡
de stem van de ENE zo vol luister!

5 De stem van de ENE breekt ceders, ✡ 3
de ENE breekt de ceders van de Libanon;
6 hij laat ze springen als een kalf, ✡
Libanon en Sirjon als de zoon van een bizon;
7 de stem van de ENE klieft vlammen vuur.

8 De stem van de ENE schudt de woestijn, ✡ 4
de ENE schudt Kadeesj' woestijn;
9 de stem van de ENE schudt godseiken dooreen
en ontbloot hele wouden;
in zijn tempel ✡ zegt alles: glorie!

10 De ENE is gezeten boven de watervloed, ✡ 5
moge de ENE zetelen als koning voor eeuwig;
11 de ENE: zijn gemeente geve hij sterkte,- ✡
de ENE!- hij zal zijn manschap zegenen met vrede!

Psalm 30 (29) • *Exaltabo te, Domine*

1 *(Een musiceerstuk,*
een lied voor de wijding van het huis,
van David.)

2 U verhoog ik, ENE, want u trok mij omhoog, ✡ I 1
u hebt mijn vijanden niet over mij verblijd;
3 o ENE, mijn God, ✡
ik kreet tot u en gij hebt mij genezen;-
4 ENE, mijn ziel liet ge klimmen uit de hel, ✡
maakte mij levend,
weg van wie gedaald zijn in de put!

5 Maakt muziek voor de ENE, gij zijn vrienden, ✡ 2
brengt dank, zijn heiligdom indachtig,
6 want een oogwenk gaat er in zijn toorn,
maar een leven in zijn welbehagen,-
in de avond komt de nacht met geween, ✡
tegen de ochtend is er gejuich!

7 Ik heb zelfverzekerd gezegd: ✡ II 3
ik wankel in eeuwigheid niet!-
8 ENE, in uw welbehagen
gaf u mijn berg een sterke bijstand.

U verborg uw aanschijn, ✡ 4
en ik was verbijsterd;
9 tot u, ENE, riep ik, ✡
tot mijn Heer smeekte ik om genade.

10 Wat baat u mijn bloed, mijn dalen in een kuil?- 5
zal stof u danken?- ✡
zal het melding maken van uw trouw?-
11 hoor, ENE, en wees mij genadig, ✡
ENE, wees voor mij een helper!

12 Veranderd hebt gij mijn rouwklacht voor mij in een reidans,- II 6
scheurde mijn treurkleed open,- ✡
met vreugde hebt gij mij omgord,
13 zodat voor u zal musiceren: glorie, en niet zwijgen;- ✡
ENE, mijn God, ik zal u eeuwig danken!

Psalm 31 (30) • *In te, Domine, speravi*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Bij u, ENE, vond ik toevlucht, I 1
laat mij niet worden beschaamd voor eeuwig!- ✡
gij zijt rechtvaardig, doe mij ontkomen;
1 neig tot mij uw oor, kom haastig, ontruk mij,
wees mij een versterking rotsvast, een huis als een bastion ✡
om mij te redden!

4 Want mijn steenrots en mijn bastion zijt gij, ✡ 2
omwille van uw naam, wil mij geleiden, voer mij voort;
5 leid mij uit het net dat ze in het geheim voor mij spanden, ✡
want mijn versterking, dat zijt gij!

6 In uw hand beveel ik mijn geest, ENE, II 3
gij hebt mij verlost, ✡ trouwe God;
7 gij hebt gehaat wie waken bij nevels van niets, ✡
en ik, ik wist bij de ENE mij veilig.

8 Ik zal juichen en verheugd zijn om uw vriendschap, 4
gij die mijn ellende hebt gezien, ✡
die hebt willen weten van de benauwingen van mijn ziel;
9 gij liet mij niet sluiten in de hand van een vijand, ✡
hebt mijn voeten gesteld in de ruimte.

10 Begenadig mij, ENE, want het is mij benauwd, III 5
verdoft van verdriet is mijn oog, ✡
mijn ziel, mijn schoot.
11 Ja, in kommer loopt af mijn leven, mijn jaren gaan om in zuchten,-
vervallen van ellende is mijn kracht, ✡
mijn beenderen zijn verdoft.

12 Door al mijn benauwers ben ik geworden een smaad, 6
voor wie bij mij wonen allermeest;
een schrik voor mijn bekenden toen ze me zagen op de straat,- ✡
ze deinsden voor mij terug.

13 Ik ben vergeten als een dode, uit het hart, ✡ 7
ik ben geworden als een ding dat men verloor;
14 ja, ik hoorde wel het praten van velen, de dreiging van rondom:
bij eensgezinde raadslag over mij ✡
zonnen zij op het nemen van mijn ziel.

15 Maar ik: bij u, ENE, weet ik mij veilig, ✡ IV 8
ik kan zeggen: ‘mijn God zijt gij!’-
16 in uw hand zijn mijn tijden,- ✡
ontruk mij aan de hand van mijn vijanden
en aan mijn achtervolgers!-
17 laat lichten over uw dienaar uw aanschijn, ✡
breng redding, gij zijt mijn vriend!

18 ENE, maak mij niet te schande, u toch riep ik aan, ✡ 9
schande treffe booswichten, dat ze verstommen in de hel!-
19 dat zwijgen de lippen vol leugen,
het verwaten woord tegen wie in zijn recht staat, ✡
zo hoogmoedig, zo vol spot.

20 Hoe groot is het goed dat gij hebt weggelegd voor wie u vrezen, 10
hebt bereid voor wie toevlucht zoeken bij u, ✡
tegenover Adams zonen!-
21 gij verbergt hen in het verborgene van uw aanschijn
voor de stokerijen van een man,
laat hen schuilen in een loofhut ✡
voor het twistgeding van tongen.

22 Gezegend de ENE!- ✡ V 11
want zijn vriendschap was mij een wonder in een benarde stad;
23 ik, ik heb in mijn verwarring wel gezegd:
‘ik ben afgesneden van tegenover uw ogen!’-
maar echt, u hoorde de stem van mijn smeken om genade, ✡
toen ik tot u kreet om hulp!

24 Hebt lief de ENE, al zijn vrienden!- wie getrouw zijn hoedt de ENE,- ✡ 12
maar hij laat ruimschoots betalen wie zich uitviert in hoogmoed;
25 weest sterk, uw hart zij onversaagd, ✡
gij allen die wacht op de ENE!

Psalm 32 (31) • *Beati quorum*

1 *(Van David,*
een onderwijzing.)

Zalig wier misstap is vergeven, ✡ I 1
wier zonde werd bedekt;
2 zalig een mens wien de ENE een misdaad niet rekent, ✡
in wiens geest is geen bedrog!

3 Zolang ik zweeg sleten mijn beenderen weg, ✡ 2
terwijl ik kreunde, heel de dag,
4 want dag en nacht woog zwaar op mij uw hand,
veranderde mijn merg ✡
in de droogte van een zomer. *sela*

5 Maar mijn zonde maakte ik u bekend, 3
mijn misdaad bedekte ik niet,-
ik zei: ‘mijn misstappen biecht ik op aan de ENE’; ✡
en gij, vergeven hebt ge mijn onrecht en mijn zonde! *sela*

6 Laat daarom elke vrome bidden tot u II 4
voor de tijd dat het treft,
voordat vele wateren overspoelen,- ✡
hem zullen zij niet raken;
7 gij zijt mij een verberging,
voor benauwdheid zult gij mij behoeden;
met gezangen van bevrijding ✡
zult gij mij omringen.

8 Ik wil je onderwijzen, 5
je leren de weg die je moet gaan; ✡
ik geef je raad,
over jou gaat mijn oog;
9 weest niet als een paard,
als een muildier zonder verstand,

welks trots men moet breken met toom en bit,- ✡
want anders komt het je te na!

10 Vele smarten wachten de booswicht, 6
maar wie veilig is bij de ENE: ✡
vriendschap zal hem omringen;
11 rechtvaardigen, verheugt u in de ENE, en juicht, ✡
jubelt, alle oprechten van hart!

Psalm 33 (32) • *Exultate, iusti*

1 Rechtvaardigen, jubelt om de ENE, ✡ I 1
voor de oprechten is lofprijs een pracht,
2 brengt dank aan de ENE bij de harp, ✡
bij de luit met-tien-snaren maakt voor hem muziek;
3 zingt voor hem een nieuw gezang!- ✡
op z’n schoonst moet ge spelen, dat het schalt!

4 Want rechtuit is het spreken van de ENE, ✡ 2
al wat hij maakt getuigt van trouw;
5 hij mint gerechtigheid en recht, ✡
van de vriendschap van de ENE is de aarde vol.

6 Door het woord van de ENE zijn de hemelen gemaakt, ✡ 3
door de geestesadem van zijn mond heel hun heirschaar,
7 stuwend als een wal de wateren der zee, ✡
oervloeden bergend in zijn schuren.

8 Dat ze vrezen voor de ENE: heel de aarde, ✡ II 4
voor hem duchten: allen die zetelen op de wereld,
9 want hij zei, en het werd, ✡
hij gebood en het kwam tot stand.

10 De ENE brak het plan der volkeren, ✡ 5
verijdelde wat manschappen beraamden,
11 maar het plan van de ENE staat voor eeuwig, ✡
de raadslagen van zijn hart van geslacht tot geslacht;
12 zalig is het volk welks God is de ENE, ✡
de gemeente die hij zich uitkoos ten erfdeel!

13 Uit de hemelen keek de ENE, ✡ 6
zag hij alle zonen van de mens,
14 vanwaar zijn zetel staat ging zijn aandacht ✡
naar al wie zetelen op de aarde:
15 die formeerde hun aller hart ✡
is het die al hun daden onderscheidt!

16 Geen koning wordt gered door overvloed aan macht, ✡ III 7
    een held wordt niet ontrukt door overmaat aan kracht;
17 gelogen dat het paard je kan redden!- ✡
    hoe groot ook zij zijn vermogen, ontkoming brengt het niet!

18 Zie, het oog van de ENE is op wie hem vrezen, ✡ 8
    wie het verbeiden van zijn vriendschap,
19 om hun ziel te ontrukken aan dood, ✡
    hen bij honger te doen leven.

20 Onze ziel verwacht de ENE: ✡ 9
    onze hulp en ons schild is hij,
21 ja, ons hart vindt vreugde bij hem, ✡
    ja, bij zijn naam hoogheilig zijn wij veilig;-
22 kome uw vriendschap, ENE, over ons, ✡
    gelijk wij u hebben verbeid!

Psalm 34 (33) • *Benedicam Domino*

1 *(Van David,*
toen hij zijn verstand verdraaide
voor het aanschijn van Avimelech,
die hem wegjoeg, zodat hij kon gáán.)

2 **A**ltijd zal ik zegenen de ENE, ✡ I 1
    steeds ligt zijn lof mij voor in de mond,
3 **b**ij de ENE prijst mijn ziel zich gelukkig,- ✡
    mogen gebukten het horen en zich verheugen;
4 **g**eeft met mij grootheid aan de ENE, ✡
    laat ons zijn naam eenparig roemen!

5 **D**e ENE zocht ik en hij heeft mij geantwoord, ✡ 2
    aan al wat ik duchtte heeft hij mij ontrukt,
6 **e**n wie opkeken naar hem, zij straalden, ✡
    geen schaamrood kleurde hun wangen.

7 **F**luisterend kon deze gebogene nog roepen en de ENE hoorde, ✡ II 3
    uit al wat hem benauwde heeft hij hem gered,
8 **g**elegerd is de engel van de ENE rondom wie hem vrezen, ✡
    en hij redt ze uit;
9 **h**oe goed de ENE is: proeft het en ziet, ✡
    zalig de kerel die toevlucht zoekt bij hem!

10 **J**a gij, zijn heiligen, vreest de ENE!- ✡ 4
    want er zal geen gebrek zijn voor wie hem vrezen;
11 **k**ommer en honger leden welpen van leeuwen, ✡
    maar de zoekers van de ENE: niets van alle goed zal hun ontbreken.

12 **L**aat u leiden door mij, zonen, en hoort; ✡ III 5
de vreze voor de ENE zal ik u leren,
13 **m**annen met behagen in leven, wie niet?- ✡
die lengte van dagen minnen, het goede willen zien.

14 **N**iet nalaten je tong te hoeden voor kwaad, ✡ 6
je lippen voor het spreken van bedrog,
15 **o** wijk voor het kwade, doe het goede, ✡
zoek naar vrede, jaag die na!

16 **R**echtvaardigen: de ENE houdt zijn ogen op hen, ✡ IV 7
zijn oren richten zich op hun geroep;
17 **p**ijnlijk is het aanschijn van de ENE voor daders van kwaad, ✡
hij snijdt hun gedachtenis van de aarde af.

18 **S**chreeuwden zij: de ENE hoorde, ✡ 8
aan al hun benauwingen heeft hij hen ontrukt,
19 **t**erzijde staat de ENE gebrokenen van hart, ✡
hij redt verbrijzelden van geest.

20 **V**ele zijn de rampen voor een rechtvaardige, ✡ V 9
aan die alle ontrukt hem de ENE,
21 **w**akend over elk van zijn botten, ✡
daarvan zal niet een worden gebroken.

22 **Z**elf echter zal het kwaad de booswicht doden ✡ 10
en zullen haters van een rechtvaardige hun schuld boeten;
23 maar de ENE koopt de ziel van zijn dienaren los,- ✡
geen schuld voor al wie toevlucht zoeken bij hem!

Psalm 35 (34) • *Iudica, Domine*

1 *(Van David.)*

Ding af, ENE, op wie dingen tegen mij, ✡ A I 1
voer strijd met mijn bestrijders;
2 grijp schild en lijfscherm, ✡
sta op, kom mij te hulp;
3 trek speer en bijl, mijn achtervolgers tegemoet, ✡
zeg tot mijn ziel: jouw redding, dat ben ik!

4 Dat worden beschaamd en te schande 2
de zoekers van mijn ziel,
dat terugdeinzen en worden ontgoocheld ✡
de beramers van mijn kwaad!

5 Dat ze worden als kaf voor het aanschijn van de wind, ✡ 3
wanneer de engel van de ENE hen aanstoot;
6 worde hun weg duister en glibber,- ✡
wanneer de engel van de ENE hen achtervolgt!

7 Want om niets verborgen zij mij hun net ✡ II 4
en om niets groeven ze een beerput voor mijn ziel;-
8 overkome hem rampspoed nooit geweten
en vange het net dat hij verborg hemzelf, ✡
in rampspoed valle hij daarin!

9 En moge mijn ziel juichen om de ENE, ✡ 5
vrolijk zijn om redding door hem;-
10 al mijn beenderen zullen zeggen: ‘ENE, wie is u gelijk!’,
die een gebogene ontrukt aan één sterker dan hij, ✡
een gebukte, een arme aan zijn berover.

11 Daar staan op: getuigen van geweld, ✡ B III 6
wat ik niet weet, dat vragen die van mij;-
12 ze vergelden goed met kwaad, ✡
beramen de beroving van mijn ziel.

13 Zelf had ik, toen zij ziek waren, als mijn kleed een zak, 7
vernederde met vasten mijn ziel, ✡
mijn gebed ging in mijn boezem tekeer,
14 als om een gezel, als om een broer van mij ging ik rond, ✡
als rouwend om een moeder, ineengedoken in het zwart.

15 Maar toen ik struikelde waren ze verheugd en kwamen samen, 8
verzamelden zich tegen mij al slaande, en ik wist van niets, ✡
verscheurden mij met hun monden, en zwegen niet;
16 met grove grappen mij bespottend ✡
knarsten ze hun tanden tegen mij.

17 Heer-over-mij, hoelang zul je het aanzien?- IV 9
berg mijn ziel voor hun vernielzucht, ✡
voor die leeuwenwelpen het ene dat ik heb!-
18 ik zal u danken in een vergadering van velen, ✡
in een manschap krachtig zal ik u loven!

19 Dat zich niet over mij verheugen die mijn vijand zijn uit leugen, ✡ 10
noch knipogen die mij haten om niets;-
20 want wat ze bespreken tegen stillen in den lande is geen vrede ✡
zij beramen woorden vol bedrog,
21 wijd open sperren ze tegen mij hun mond en zeggen: ‘ha-ha!- ✡
nu heeft ons oog het zelf gezien!’

22 Gezien hebt gij, ENE,- blijf niet zwijgen, ✡ C V 11
Heer-over-mij, houd u voor mij niet ver;
23 ontwaak, word wakker voor mijn rechtszaak, ✡
mijn God en Heer, voor mijn geding!

24 Richt mij, rechtvaardig als gij zijt, ENE mijn God, ✡ 12
dat ze zich niet over mij verheugen!-
25 laat ze niet zeggen in hun hart: ‘ha!- onze ziel…’ ✡
laat ze niet zeggen: ‘wij hebben hem verslonden!’

26 Dat worden beschaamd en ontgoocheld tezamen VI 13
die zich verheugden om mijn kwaad!-
worden bekleed met schaamte en schande, ✡
die zo groot doen over mij!

27 Dat ze juichen en zich verheugen wie mijn rechtvaardiging behaagt, 14
dat ze voortdurend zeggen: ‘groot is de ENE, ✡
die welbehagen heeft in vrede voor zijn dienaar!’-
28 dan spelt mijn tong uw gerechtigheid, ✡
de ganse dag uw lof!

Psalm 36 (35) • *Dixit iniustus*

1 *(Voor de koorleider,*
voor de dienaar van de ENE, van David.)

2 Een misstap wordt de boze ingefluisterd diep in zijn hart, ✡ I 1
geen schrik voor God staat hem voor ogen,
3 want het ontglipt hem aan zijn ogen ✡
om zijn onrecht te ontdekken, om het te haten.

4 De woorden van zijn mond zijn onheil en bedrog, ✡ 2
hij is opgehouden om te onderwijzen,
om goed te doen;
5 onheil beraamt hij op zijn bed,
hij posteert zich op een weg van geen goed, ✡
kwaad versmaadt hij niet.

6 ENE, tot in de hemelen reikt uw vriendschap, ✡ II 3
uw trouw tot aan de wolken;
7 uw gerechtigheid is als goddelijke bergen,
uw rechtspraak als een oervloed overvloedig; ✡
mens en dier redt gij, ENE!

8 Hoe kostbaar is uw vriendschap!- 4
goden en zonen van Adam ✡
vinden toevlucht in de schaduw van uw vleugels;
9 ze laven zich aan het vette van uw huis, ✡
een beek uit uw paradijzen drenkt hen.

10 Ja, bij u is de bron van leven, ✡ III 5
in uw licht zien wij licht;
11 strek uit uw vriendschap over wie u kennen, ✡
uw gerechtigheid over oprechten van hart.

12 Nooit kome over mij een voet vol hovaardij ✡ 6
en de hand van bozen doe mij niet dolen;
13 daar zijn gevallen de bedrijvers van onheil, ✡
neergestoten, niet meer machtig tot opstaan!

Psalm 37 (36) • *Noli æmulari*

1 *(Van David.)*

Afgunstig op kwaadstichters, wees dat nooit, ✡ I 1
benijd boosdoeners niet:
2 want als gras verdorren zij ijlings, ✡
verwelken als tenger groen.

3 **B**ouw op de ENE, doe wat goed is, ✡ 2
bewoon de aarde en wees trouw;
4 heb vreugd in de ENE ✡
en hijzelf zal je geven de wens van je hart.[5]

5 **C**irkel in al je gangen om de ENE, ✡ 3
bouw op hem en hij zal het doen;
6 en zal als het licht laten rijzen je gelijk, ✡
als de middagzon doen stralen je recht.

7 **D**e ENE: wees stil voor hem, verbeid hem; II 4
benijd niet, al bereikt hij zijn doel, ✡
de man die werkt met listen en lagen.

5 De *Naardense bijbel* verdeelt het vers als volgt:
heb vreugd in de ENE en hijzelf ✡
zal je geven
de wens van je hart.

8 **E**rger je niet, word niet woedend, ✡ 5
voed geen afgunst, het sticht maar kwaad:
9 eens worden kwaadstichters weggemaaid, ✡
en die hopen op de ENE, zij beërven het aardland.

10 ‘n **F**lits en de boosdoener is heen, ✡ 6
je zoekt zijn standplaats: verdwenen!-
11 de ootmoedigen beërven het aardland, ✡
laven zich aan een overvloed van vrede.

12 **G**aat een boosdoener tekeer tegen de oprechte, ✡ III 7
knarst hij tegen hem zijn tanden,
13 de Heer kan alleen maar om hem lachen, ✡
want hij ziet dat zijn dag zal komen.

14 **H**ebben boosdoeners hun zwaard getrokken 8
en spannen ze hun boog
om te vellen een gebogene, een arme, ✡
om af te slachten wie eerlijk hun weg gaan:
15 daar dringt hun zwaard hun zelf in het hart, ✡
hun bogen worden verbroken.

16 **I**s niet het beetje der rechtvaardigen ✡ 9
meer dan de menigte van vele bozen?-
17 want de armen van boosdoeners breken, ✡
en rechtvaardigen, die schraagt de ENE.

18 **K**ennen wil de ENE de dagen van wie gaaf zijn, ✡ IV 10
hun erfdeel zal er zijn voor eeuwig;
19 in kwade tijd niet beschaamd ✡
vinden zij in dagen van honger hun voedsel.

20 **L**aat maar, want boosdoeners vergaan, 11
de vijanden van de ENE zijn als de bloemen op het veld, ✡
ze verdwijnen, zullen verdwijnen in rook.

21 **M**aakt een booswicht leningen die hij niet vergoedt, ✡ 12
een rechtvaardige is mild en deelt uit;
22 die hij zegent beërven het aardland, ✡
die hij vervloekt, die maait hij weg.

23 **P**aalvast maakt de ENE voor een kerel zijn schreden, ✡ 13
in zijn weg heeft hij behagen;
24 ja, mocht hij vallen, geveld is hij niet, ✡
want de ENE schraagt zijn hand.

25 **N**ooit heb ik, toen ik jong was, ook niet toen ik oud werd, V 14
een rechtvaardige gezien verlaten, ✡
of zijn zaad zien bedelen om brood:
26 al de dag gunt hij en leent hij, ✡
zijn zaad is tot zegen.

27 **O**ntloop het kwade, doe het goede, ✡ 15
dan mag je wonen voor eeuwig;
28A want de ENE bemint het recht, ✡
zijn vrienden verlaat hij niet;

29 **R**echtvaardigen, zij beërven de aarde, ✡ 16
zij mogen haar blijvend bewonen,
28B [6]zij worden bewaard voor eeuwig ✡
en weggemaaid wordt het zaad van bozen.

30 **S**pellen zal de mond van een rechtvaardige wijsheid, ✡ VI 17
zijn tong spreekt uit wat het recht is;
31 het onderricht van zijn God is in zijn hart, ✡
zijn wandel wankelt nooit.

32 **T**racht een boze de rechtvaardige te vangen ✡ 18
en zoekt hij hem te doden,
33 ook in diens hand verlaat de ENE hem niet, ✡
laat hem in zijn recht niet tot boosdoener maken.

34 **U**, hoop op de ENE en bewaak zijn weg: 19
en hij zal u verheffen om de aarde te beërven,- ✡
het wegmaaien van boosdoeners zul je zien.

35 Eens zag ik een boosdoener, geweldig, ✡ VII 20
zich blootgeven,- als een groene ceder;
36 **v**oorbij ging iemand, en zie, hij was weg; ✡
ik zocht hem, maar niets meer te vinden!

37 Maar bewaak wie gaaf is, zie aan een oprechte: ✡ 21
dat er toekomst is voor een man van vrede;-
38 **w**eggevaagd worden grensoverschrijders tezamen, ✡
verdelgd wordt de toekomst van bozen;

39 **Z**alig zijn rechtvaardigen!- hun redding komt van de ENE, ✡ 22
hij is hun toevlucht in tijd van benauwing;
40 de ENE helpt hen, hij doet hen ontkomen,
ontkomen aan boosdoeners, hij redt hen, ✡
want hun toevlucht is in hem.

---

6 De *Naardense bijbel* plaatst vers 28B (= cola 28c-d) na vers 29.

Psalm 38 (37) • *Domine, ne in furore*

1 *(Een musiceerstuk van David,*
voor het-in-gedachten-brengen.)

2 ENE, wil mij niet straffen in uw toorn, ✡ I 1
of mij kastijden in uw gramschap,
3 want uw pijlen zijn in mij gehecht, ✡
zwaar drukt op mij uw hand!

4 Geen gave plek meer aan mijn vlees, zo razend zijt gij, ✡ 2
geen vrede in mijn beenderen, zo'n zondaar ben ik,
5 want mijn misdaden groeiden mij boven het hoofd, ✡
zijn zwaar op mij gaan drukken; de last wordt mij te zwaar.

6 Mijn wonden etterden en stonken, ✡ II 3
omdat ik zo verdwaasd was;
7 ik was gekromd, zeer diep gebukt, ✡
ging in het zwart, de ganse dag.

8 Want mijn lendenen waren vervuld van brand, ✡ 4
er was geen gave plek meer aan mijn vlees;
9 ik was verkild, heel diep verslagen, ✡
brullen moest ik van de onrust van mijn hart.

10 Heer-over-mij, heel mijn begeren ligt voor u, ✡ III 5
mijn zuchten, voor u is het niet verborgen;
11 mijn hart keert om en om, mij heeft verlaten mijn kracht, ✡
en het licht van mijn ogen, ook dat is niet meer bij mij.

12 Die mij minnen en mijn gezellen zijn: 6
tegenover mijn geplaagdheid staan ze stil ✡
die mij het naast zijn,
zijn van verre blijven staan;
13 ze leggen strikken,
zij die mijn ziel zoeken,
zij die vragen naar mijn kwaad bespraken verderf, ✡
drogredenen spellen ze heel de dag.

14 En ik, als een dove: ik hoor niets, ✡ 7
als een stomme die zijn mond niet opent;
15 ik word als een man die nooit heeft gehoord, ✡
die geen wederwoord in de mond heeft.

16 Want op u, ENE, heb ik steeds gewacht, ✡ IV 8
gij zult wel antwoorden, Heer-over-mij, mijn God;-
17 ja, ik zei: 'anders maken ze zich over mij vrolijk, ✡
wanneer mijn voet wankelt doen zij groot over mij.'

18 Want ik, ik sta op vallen, ✡ 9
voortdurend staat voor mij mijn smart,
19 ja, mijn misdaad meld ik, ✡
ik ben bekommerd om mijn zonde.

20 Maar springlevend zijn mijn vijanden, weerbaar, ✡ V 10
talrijk die mij haten uit leugen;
21 en die goed vergelden met kwaad ✡ weerstaan mij,
omdat ik niets najaag dan goed.

22 Wil mij niet verlaten, ENE, ✡ 11
mijn God, houd u voor mij niet ver;-
23 kom haastig mij te hulp, ✡
mijn Heer, die mij redt!

Psalm 39 (38) • *Dixi, custodiam*

1 *(Voor de koorleider, voor Jedoetoen,*
een musiceerstuk van David.)

2 Ik zei: ‘ik zal op mijn wegen ervoor waken I 1
dat ik niet zondig met mijn tong,
een wacht zetten voor mijn mond met een muilband, ✡
zolang een boze is mijn tegenover!’

3 Ik verstomde tot stilte, 2
zweeg ook tegen goeden, ✡
en erger werd mijn pijn;
4 mijn hart gloeide binnen in mij,
uit mijn verzuchting spatte vuur, ✡
aan mijn tong ontsprong een woord:

5 ENE, doe mij weten mijn einde, II 3
de maat van mijn dagen, wat die is, ✡
ik wil weten waar het met mij ophoudt,
6 zie, u gaf mij een paar duimbreedten dagen,
mijn duur tegenover u is als niets!-

Ach, niets dan nevel alle aardmens, nu zo fier; *sela* 4
7 ach, alleman gaat om als in een beeld!-
ach, nevel zijn bezit, ✡
hij slaat op en weet niet wie het inhaalt.

8 Welnu, Heer-over-mij, wat heb ik te hopen?- ✡ 5
mijn verwachting, die geldt u;
9 aan al mijn misstappen ontruk mij, ✡
spot van een dwaas, maak dat mij niet;
10 ik ben verstomd, ik open mijn mond niet, ✡
want gij hebt het gedaan!-

11 Wend uw plaag over mij af, ✡ III 6
van het getreiter van uw hand ben ik ten einde;-
12 straft gij iemand met kastijdingen om onrecht,
als de mot lost ge zijn begeren op: ✡
ach, niets dan nevel alle aardmens! *sela*

13 Hoor mijn gebed, ENE, 7
leen aan mijn hulpgeroep het oor,
blijf niet zwijgen bij mijn tranen,
al ben ik een zwerver, bij u te gast, ✡
een bijwoner, al mijn vaderen gelijk;
14 houd op met acht te slaan op mij, dan vrolijk ik op ✡
voordat ik ga, en niet meer ben!

Psalm 40 (39) • *Expectans expectavi*

1 *(Voor de koorleider,*
van David, een musiceerstuk.)

2 Vol hoop hoopte ik op de ENE, ✡ I 1
hij boog zich naar mij toe,
hij hoorde mijn geroep om hulp;
3 hij haalt mij omhoog uit een ruisende kuil,
uit modder en uit slijk,
hij doet staan mijn voeten op een steenrots, ✡
mijn schreden maakt hij vast.

4 Hij geeft mij in de mond een nieuw gezang, 2
een lofzang voor onze God;
dat zien velen, vol ontzag; ✡
zij weten zich veilig bij de ENE.

5 Zalig de kerel 3
die gesteld heeft als zijn veiligheid: de ENE; ✡
tot woelgeesten zich niet heeft gewend,
en wie zijn afgeweken in bedrog!

6 Overvloedig hebt gij gemaakt ENE, mijn God, II 4
uw wonderen en uw plannen, ✡
bij ons is niets bij u te vergelijken!-
wil ik ze melden, wil ik verwoorden, ✡
te machtig zijn ze om te verhalen!

7 Offerdier en broodgift hebt ge niet verlangd, 5
maar u groef gangen naar mijn oren; ✡
opgangsgave en ontzondiging, dat hebt ge niet gewenst;
8 toen kon ik zeggen: ‘zie, ik ben gekomen; ✡
in de rol, het boek, staat over mij geschreven’-
9 God, uw welbehagen doen is mijn verlangen: ✡
in mijn ingewanden heb ik uw wet.

10 Ik boodschapte gerechtigheid in een vergadering van velen; III 6
zie, mijn lippen weerhield ik niet, ✡
ENE, gij zijt het die dat weet;-
11 uw gerechtigheid verborg ik niet in mijn hart;
uw trouw en uw reddende werk zegde ik uit. ✡

Niet heb ik verheeld uw vriendschap en uw trouw 7
voor een vergadering van velen;
12 gij ENE, houd toch niet uw ontferming bij mij vandaan; ✡
mogen uw vriendschap en uw trouw voortdurend mij behoeden!

13 Want kwaad en rampen kregen op mij vat IV 8
tot ze niet meer waren te tellen,
mijn ongerechtigheden haalden mij in,
ik was niet bij machte ze te zien: ✡
menigvuldiger dan de haren op mijn hoofd,
en mijn hart heeft mij verlaten.

14 Het behage u, ENE, mij te ontrukken, ✡ 9
o ENE, haast u mij ter hulpe!

15 Dat worden beschaamd en ontgoocheld ineen 10
de zoekers van mijn ziel: om haar te vernielen;
dat terugdeinzen, gehuld in schande, ✡
die verlangen naar mijn kwaad;
16 dat verstarren vanwege hun schaamte ✡
die over mij zeggen: ‘ha-ha!’

17 Dat vrolijk zijn en zich verheugen in u V 11
allen die u zoeken,
dat zij voortdurend zeggen: ‘groot is de ENE’, ✡
de minnaars van uw reddende werk!

18 Zelf ben ik gebogen en arm, 12
maar mijn Heer beraamt voor mij een plan,-
die mij helpt en doet ontkomen, zijt gij; ✡
mijn God, aarzel niet!

Psalm 41 (40) • *Beatus qui intellegit*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Zalig wie acht slaat op een geringe: ✡ I 1
ten dage van kwaad zal hem uitredden de ENE;
3 de ENE bewaart hem, houdt hem in leven,
maakt hem zalig op aarde; ✡
aan de ziel van zijn vijanden geeft gij hem niet prijs;-
4 de ENE zal hem op zijn lijdenssponde steunen, ✡
alles aan zijn bed veranderen wanneer hij ziek ligt.

5 Zo ikzelf, toen ik moest zeggen: ‘ENE, wees mij genadig, ✡ 2
genees mijn ziel, ja, ik heb gezondigd tegen u!-’
6 mijn vijanden zeggen mij kwaad toe: ✡
wanneer zal hij sterven, zal teloorgaan zijn naam?-
7 komt er een om mij te zien dan praat hij over niets,
in zijn hart verzamelt zich onheil, ✡
tijgt hij uit, de straat op, dan praat hij.

8 Tegen mij saamhorig smiespelen al mijn haters, ✡ II 3
tegen mij beramen zij mij kwaad:
9 ‘een woord van Belial is in hem uitgegoten, ✡
nu hij is gaan liggen zal hij niet meer opstaan!-’
10 zelfs de man van mijn vrede, bij wie ik mij veilig dacht,
een eter van mijn brood, ✡
heeft tegen mij de hiel geheven.

11 Maar gij, ENE, wees mij genadig, doe mij opstaan, ✡ 4
dat ik met vergelding bij hen weerkom;-
12 hieraan weet ik dat gij behagen in mij hebt: ✡
dat mijn vijand niet over mij juicht;-
13 zo bleef ik gaaf en blijft gij mij omgeven, ✡
ge posteert mij voor uw aanschijn voor eeuwig!

14 Gezegend de ENE, III 5
Israëls God, ✡
van de eeuwigheid af en tot in de eeuwigheid,
amen, amen!

Slot van het eerste boek der Psalmen

TWEEDE BOEK

Psalm 42 (41) • *Quemadmodum*

1 *(Voor de koorleider,*
een leerdicht van de zonen van Korach.)[7]

2 Zoals een hert smacht bij beddingen van water, ✡ I 1
zo smacht ook mijn ziel naar u, o God;
3 dorstig is mijn ziel naar God,
naar de godheid die leeft,
wanneer mag ik komen,- ✡
en zien het aanschijn van God?

4 Mijn brood: dat zijn mijn tranen geworden, 2
de dag door en de nacht,- ✡
doordat men heel de dag tot mij zegt:
waar is nu je God?!

5 Dit alles bedenk ik,- II 3
ik stort uit om mijn lot mijn ziel,- ✡
hoe ik voorttrok in de dichte drom,
hen voorging tot aan het huis van God,
met een stem vol jubel en dank, ✡
een feestvierende menigte.

6 Wat buig je je neer, mijn ziel, 4
en kreun je over mij?-
verbeid het van God,
want eens zal ik hem danken, ✡
de redder van mijn aanschijn!

7 Mijn God, III 5
om mijn lot buigt mijn ziel zich neer,
en daarom gedenk ik u uit het land van de Jordaan,- ✡
van Hermons toppen, uit het bergland van Mitsaar.

8 Oervloed roept tot oervloed 6
met de stem van uw ravijnen, ✡
al uw brekers en uw rollers
trokken reeds over mij heen.

[7] Fokkelman behandelt Psalm 42 en Psalm 43 als één lied.

9 Des daags moge gebieden de ENE zijn vriendschap: 7
dan klinkt in de nacht bij mij gezang, ✡
gebed tot de God mijns levens;-
10 ik zeg tot God, mijn Rots:
waarom hebt gij mij vergeten?,
waarom ga ik in het zwart,- ✡
onder druk van een vijand?

11 Met in mijn beenderen een doodssteek IV 8
tarten mij die mij benauwen,- ✡
doordat ze tot mij zeggen heel de dag:
waar is nu je God?!

12 Wat buig je je neer, mijn ziel, 9
wat kreun je over mij?,
verbeid het van God
want eens zal ik hem danken, ✡
de redder van mijn aanschijn, die mijn God is!

Psalm 43 (42) • *Judica me, Deus*

1 Doe mij recht, o God, voer mijn geding, 10
tegen een volk zonder vriendschap,- ✡
doe mij ontkomen aan een man van bedrog en schurkerij;-
2 want gij, mijn God en mijn veste:
waarom hebt gij mij verworpen,
waarom moet ik gaan in het zwart?- ✡
onder druk van een vijand?

3 Zend uw licht en uw trouw, dat die mij mogen leiden, ✡ V 11
met mij komen naar de berg van uw heiligdom en naar uw woningen;
4 en ik mag komen, tot het altaar van God,
tot de God van mijn jubelende vreugde,
en zal juichen, u danken bij de harp, ✡ o God, mijn God!

5 Wat buig je je neer, mijn ziel, 12
wat kreun je over mij?-
verbeid het van God,
want eens zal ik hem danken: ✡
de redder van mijn aanschijn, die mijn God is!

Psalm 44 (43) • *Deus, auribus*

1 *(Voor de koorleider,*
van de zonen van Korach, een onderwijzing.)

2	God, met eigen oren hebben wij gehoord,	A	I	1
	onze vaders hebben ons verhaald: ✡			
	werk dat gij wrocht in hun dagen, in de dagen van ooit.			
3	Gij met eigen hand hebt volkeren onterfd en hen geplant, ✡			2
	bracht natiën kwaad toe en liet hen begaan,			
4	want niet met hun zwaard beërfden ze een land,			
	redding bracht hun niet hun eigen arm,			
	nee: uw rechterhand en uw arm, en het licht van uw gelaat, ✡			
	want u had in hen behagen.			
5	Gij zijt het, mijn koning, God, ✡		II	3
	die gebood de reddingen van Jakob;			
6	met u stootten we onze benauwers neer, ✡			
	met uw naam stampten we tegenstanders fijn!			
7	Nee, nooit zocht ik veiligheid in mijn boog, ✡			4
	en mijn zwaard zal mij niet redden;			
8	want van onze benauwers hebt gij ons gered, ✡			
	en die ons haten hebt gij beschaamd;			
9	onze lofprijzing gold God, heel de dag; ✡			
	uw naam!- die zouden we voor eeuwig danken! *sela*			
10	En nu hebt ge ons verworpen en gehuld in schande, ✡	B	III	5
	met onze strijdscharen trekt gij niet meer uit!-			
11	gij drijft ons terug, achteruit voor een benauwer; ✡			
	onze haters plunderden zich rijk!			
12	Gij geeft ons weg als schapen die men opeet, ✡			6
	onder de volkeren hebt gij ons verstrooid;			
13	gij verkoopt uw gemeente voor geen geld; ✡			
	u bent van hun prijs niet eens rijk geworden.			
14	Gij maakt ons tot smaad voor wie met ons wonen, ✡		IV	7
	spot en hoon voor wie ons hier omringen;			
15	gij maakt ons onder de volkeren tot een spreekwoord; ✡			
	natiën schudden over ons het hoofd!			
16	Heel de dag staat tegenover mij mijn schande; ✡			8
	het schaamrood van mijn aanschijn overdekt mij,			
17	om de stem van wie smaadt en lastert, ✡			
	om het aanschijn van vijand en wraakzuchtige.			
18	Dit alles overkwam ons, toch hebben we u niet vergeten, ✡	C	V	9
	en niet gelogen tegen uw verbond;			
19	niet deinsde ons hart achteruit ✡			
	of weken onze schreden van uw pad;			
20	al sloeg u ons stuk in een oord vol draken, ✡			
	overdekte u ons met schaduwen van dood!			

21 Als we hebben vergeten de naam van onze God, ✡ 10
onze handpalmen gespreid voor een godheid uitheems,
22 zal God dat niet doorgronden?- ✡
want hij kent de verborgenheden van een hart.

23 Maar heel de dag worden we vermoord om u, ✡ VI 11
beschouwd als kleinvee voor de slacht;-
24 word wakker, waarom slaap je, o Heer!- ✡
ontwaak, verwerp ons niet voorgoed!-
25 waarom verberg je je aanschijn, ✡
vergeet je onze vernedering, onze druk?

26 Want onze ziel ligt neergebogen in het stof, ✡ 12
gekleefd aan de aarde onze schoot!-
27 sta op, kom ons te hulp!- ✡
koop ons los, omwille van uw vriendschap!

Psalm 45 (44) • *Eructavit cor meum*

1 *(Voor de koorleider, bij 'Leliën',*
van de zonen van Korach, een onderwijzing,
een zang vol liefkozingen.)

2 Mijn hart trilt van een goedgestemd woord, A I 1
zeggen zal ik wat ik maakte voor een koning; ✡
mijn tong is de pen van een die vaardig schrijft:
3 schoner dan al Adams zonen werd jij,
gratie is uitgegoten door je lippen,- ✡
daarvoor heeft God je gezegend voor eeuwig!

4 Gord dan je zwaard aan je heup, o held; ✡ 2
jij met je lof en je luister, je luister: vaarwel!-
5 rijd uit om een woord van trouw, zachtmoedigheid en gerechtigheid!- ✡
ontzaglijke dingen lere jou je rechterhand;
6 je pijlen zijn gepunt: manschappen vallen onder je neer, ✡
waar het hart zit van de vijanden van de koning!

7 Jouw troon, Godsman, is voor eeuwig en altijd; ✡ II 3
de scepter van je rijk is een scepter die recht doet;
8 jouw liefde heet gerechtigheid, je haat boosheid;
daarvoor heeft God, jouw God, je gezalfd
met olie van vreugde, ✡ meer dan je gezellen.

9 Mirre, aloë en laurier in al je gewaden!- ✡ 4
uit hallen van ivoor brengen snaren je vreugde;
10 in jouw kostbaarheden prijken koningsdochters, ✡
de dame aan je rechterhand in brokaat van Ofir!

11 En jij, dochter, hoor en zie en neig je oor: ✡ B III 5
vergeet je gemeenschap en het huis van je vader,
12 dan begeert de koning je schoonheid: ✡
hij toch is je heer!- ze zullen zich buigen voor hem.

13 Dochters van Tsor zullen met een broodgift je aanschijn verzachten, ✡ 6
de rijksten van een gemeenschap;
14 een en al glorie is des konings dochter daarbinnen; ✡
met goud doorvlochten is haar kleed.

15 Men voert haar over bonte tapijten tot de koning, IV 7
met maagden achter haar aan, haar vriendinnen: ✡
meegebracht voor jou;
16 men leidt ze voort onder vreugde en jubel; ✡
zo komen zij de hal van een koning binnen.

17 Op de plaats van je vaderen zullen daar zijn je zonen; ✡ 8
je zult hen maken tot vorsten overal op aarde;
18 ik zal jouw naam gedenken bij elk geslacht na geslacht; ✡
daarvoor zullen gemeenschappen je danken
voor eeuwig en altijd!

Psalm 46 (45) • *Deus noster refugium*

1 *(Voor de koorleider,*
van de zonen van Korach, bij 'Jonge Meisjes', een zang.)

2 God is ons een toevlucht en sterkte; ✡ I 1
hulp in benauwingen hogelijk bevonden;
3 daarom vrezen wij niet als de aarde verandert, ✡
als bergen wankelen in het hart van zeeën,
4 al zullen hun wateren kreunen en schuimen, ✡
bergen beven omdat het zo hoog gaat. *sela*

5 Een rivier, zijn beken verheugen de Godsstad, ✡ 2
de heilige onder de woningen des Allerhoogsten;-
6 God is in haar midden, zij wankelt niet, ✡
haar zal God helpen bij het wenden van de ochtend;
7 volkeren kreunden, koninkrijken wankelden, ✡
hij liet zijn stem horen: de aarde, die versmolt.

8 Bij ons is de ENE, de Omschaarde, ✡ 3
ons is een burcht de God van Jakob! *sela*

9 Komt, aanschouwt de werken van de ENE,- ✡ II 4
welke ontzettende dingen hij op aarde heeft gedaan;
10 die tot de einden der aarde oorlogen doet rusten,
een boog verbreekt, een speer versplintert, ✡
strijdwagens wegbrandt in het vuur;-
11 laat af, en erkent: God ben ik, ✡
bij de volkeren verrijs ik, op de aarde rijs ik op!

12 Bij ons is de ENE, de Omschaarde, ✡ 5
ons is een burcht de God van Jakob! *sela*

Psalm 47 (46) • *Omnes gentes, plaudite*

1 *(Voor de koorleider,*
van de zonen van Korach, een musiceerstuk.)

2 Alle gemeenschappen: klapt in de hand; ✡ I 1
schalt voor God met een stem vol jubel,
3 want de ENE, de Allerhoogste, is nu gevreesd, ✡
een koning, groot over heel de aarde.

4 Die gemeenschappen voortdrijft, ze ons onderwerpt; ✡ 2
natiën neerlegt onder onze voeten;
5 die voor ons uitkiest ons erfdeel; ✡
de trots van Jakob die hij liefkreeg. *sela*

6 God toog omhoog bij geschal, ✡ II 3
de ENE bij de stem van een bazuin;-
7 maakt muziek voor God, musiceert!- ✡
maakt muziek voor onze koning, maakt muziek,
8 want koning van heel de aarde is God, ✡
zet een leerdicht op muziek!

9 God is koning geworden over volkeren, ✡ 4
God is gezeten op zijn heilige troon;
10 de edelsten van gemeenschappen zijn verzameld
bij de gemeente van Abrahams God,
want de schilden der aarde zijn voor God, ✡
zeer hoog is hij getogen!

Psalm 48 (47) • *Magnus Dominus*

1 *(Een zang,*
een musiceerstuk van de zonen van Korach.)

2 Groot is de ENE en hooggeloofd, ✡ I 1
in de stad van onze God, de berg van zijn heiligdom;
3 schoon is de top, een verrukking,
voor heel de aarde is de berg Sion.

Met de flanken op het noorden, ✡ 2
de veste van een machtig koning:
4 in haar paleizen heeft zich God ✡
doen kennen als een burcht.

5 Want zie, de koningen schoolden samen,- ✡ II 3
eendrachtig staken ze over,
6 maar zij zagen en stonden perplex,- ✡
waren verbijsterd, verward van angst.

7 Een beven greep hen daar aan; ✡ 4
een kramp als bij een die baart,
8 als een stormwind uit het oosten ✡
die stukbreekt de schepen van Tarsjiesj.

9 Zoals wij hoorden, zo mochten wij zien III 5
in de stad van de ENE, de Omschaarde,
in de stad van onze God; ✡
God laat haar vaststaan tot in eeuwigheid! *sela*

10 Wij kregen een beeld, God, van uw vriendschap, ✡ 6
daar midden in uw tempel,
11 zoals uw naam, God, zo reikt uw lof over de einden der aarde; ✡
van gerechtigheid is uw rechterhand vervuld,

12 De berg Sion verheugt zich, Juda's dochters juichen: ✡ 7
omwille van uw gerichten!

13 Omringt Sion en omsingelt haar: ✡ IV 8
tracht te tellen haar torens;
14 zet uw hart op haar voormuur,
doorwandelt haar paleizen. ✡

Opdat ge kunt vertellen aan een geslacht van later: 9
15 ja, hij is God, onze God een eeuwigheid en langer,- ✡
hij geleidt ons over de dood!

Psalm 49 (48) • *Audite hæc, omnes*

1 *(Voor de koorleider,*
van de zonen van Korach, een musiceerstuk.)

2 Hoort dit, gemeenschappen alle, ✡ I 1
leent het oor, alle ingezetenen van wat duur heeft;
3 zomaar zonen van Adam en zonen van een ‘man’, ✡
eendrachtig rijk en arm!

4 Mijn mond spreekt woorden vol wijsheid; ✡ 2
wat mijn hart spelt, weet te onderscheiden,
5 ik neig mijn oor naar een spreuk, ✡
leg mijn raadsel open bij de harp!

6 Waarom zal ik vrezen in dagen van kwaad?- ✡ II 3
als oplichtersonrecht mij omringt,
7 die veiligheid verwachten van hun vermogen, ✡
om de overvloed van hun rijkdom zich gelukkig prijzen.

8 Ach, met loskoop koopt niemand zich vrij; ✡ 4
aan God kan hij zijn zoengeld niet geven;
9 te kostbaar is de losprijs voor hun ziel, ✡
en voor eeuwig ontoereikend,
10 dat hij zou doorleven voor immer ✡
en geen verderf zou hoeven zien!

11 Nee, hij ziet: wijzen sterven, III 5
zot en verstandige gaan samen teloor: ✡
zij laten aan anderen hun vermogen;
12 hun huis voor eeuwig is hun graf,
hun woningen van geslacht op geslacht,✡
al noemden ze ook akkers naar hun namen;-
13 akkerman kan in zijn kostbaarheid niet overnachten, ✡
lijkt op de dieren zo ze gaan.

14 Dit is hun weg van zotheid voor hen; ✡ IV 6
achter hen aan!- wie welbehagen hebben in hun mond; *sela*
15 als wolvee zakken ze weg in de hel, hun herder is de dood,
loodrecht dalen ze neer in het graf. ✡

Hun vorm slijt weg aan die hel,- 7
voor hen is geen hok meer nodig,
16 maar God zal mijn ziel loskopen uit de hand van de hel,- ✡
wanneer hij mij meeneemt! *sela*

17 Vrees niet wanneer iemand rijk wordt, ✡ V 8
wanneer groeit de glorie van zijn huis:
18 want niets van dat al neemt hij mee bij zijn dood, ✡
zijn glorie daalt niet mee, hem achterna!

19 Want hoe zijn ziel bij zijn leven ook wordt gezegend, ✡ 9
en ze voor je klappen wanneer het je goed gaat:
20 je komt toch tot de generatie van je vaders,- ✡
tot nimmer zien ze daar nog licht;-
21 akkerman gehuld in kostbaarheid maar zonder verstand ✡
lijkt op de dieren zo ze gaan!

Psalm 50 (49) • *Deus deorum*

1 *(Een musiceerstuk van Asaf.)*

De godheid, God, de ENE sprak en riep de aarde toe, ✡ I 1
vanaf het gloren van de zon tot waar hij thuiskomt;
2 vanaf Sion, zo volkomen, zo schoon, ✡
is God in glans verschenen;
3 onze God zal komen en niet zwijgen,
vuur gaat verterend voor zijn aanschijn uit ✡
en rondom hem stormt het zeer!

4 Hij roept tot de hemelen daarboven ✡ 2
en tot de aarde: dat hij gaat oordelen zijn gemeente:
5 ‘verzamelt bij mij mijn vrienden, ✡
die boven een offer een verbond met mij hebben gesmeed!-’
6 de hemelen melden zijn gerechtigheid, ✡
ja, God zelf, hij is de rechter! *sela*

7 ‘Hoor, mijn gemeente, ik ga spreken, II 3
Israël, ik zal tegen je getuigen, ✡
God, je eigen God, ikzelf!

8 Om je offers klaag ik je niet aan, ✡ 4
je opgangsgaven vind ik voortdurend tegenover mij,
9 maar uit jouw huis neem ik geen var meer aan, ✡
geen bokken uit je kooien!

10 Want van mij is alle wild van het woud, ✡ 5
de dieren op de duizend bergen,
11 alle vogels van de bergen ken ik, ✡
wat zich op het veld roert hoort bij mij.

12 Krijg ik honger, dan zeg ik het niet aan jou, ✡ III 6
want van mij is de wereld en wat haar vervult;-
13 moet ik eten vlees van stieren, ✡
en drinken bloed van bokken?

14 Offer aan God liever dank, ✡ 7
betaal de Allerhoogste je geloften;
15 op een dag van nood, roep dan mij aan, ✡
en ik zal je uitredden; zo geef je mij glorie!’

16 En tot de boosdoener heeft God gezegd: IV 8
‘wat bezielt je mijn inzettingen te tellen, ✡
en draag je mijn verbond vlak op je mond?-

17 Jij die elke binding hebt gehaat, ✡ 9
en mijn woorden achter je wegwerpt;-
18 als je een dief ziet snel je met hem mee, ✡
met vreemdgangers deel je de buit!

19 Je mond heb je geworpen op het kwaad, ✡ 10
je tong span je in voor bedrog;
20 zit je neer, je voert het woord over je broeder, ✡
de zoon van je moeder geef je een duw!

21 Dit deed jij en ik heb gezwegen, V 11
en jij dacht, dat ik zo was als jij?- ✡
ik klaag je aan en stal het voor je ogen uit!’

22 Vergeters van God, verstaat dit wel, ✡ 12
anders verscheur ik,- geen die losrukt;-
23 wie dank offert, die geeft mij glorie,
en wie zich op weg zet, ✡ hem laat ik zien redding door God!

Psalm 51 (50) • *Miserere mei, Deus*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David,-
2 *toen bij hem binnenkwam Natan-de-overkomene,*
nadat hij was binnengekomen bij Batseba.)

3 God, wees in uw vriendschap mij genadig, ✡ I 1
wis, overvloedig in ontferming, mijn misstappen weg;-
4 was mij geheel schoon van mijn onrecht, ✡
van mijn zonde maak mij rein,
5 want van mijn misstappen heb ik weet, ✡
mijn zonde heb ik tegenover mij, voortdurend.

6 Voor u en u alleen heb ik gezondigd; 2
wat in uw ogen kwaad is deed ik,
zodat gij in uw recht staat met uw woord ✡
en zuiver zijt in uw gerichten!

7 Wel was mijn aanvang omgeven door onrecht ✡ II 3
en heeft in zonde mijn moeder mij ontvangen;
8 toch verlangde u tot op de bodem trouw, ✡
en gaf u mij in het verborgenst kennis van wijsheid.

9 Ontzondig mij met hysop, dan word ik rein, ✡ 4
was mij, en ik word witter dan sneeuw;-
10 doe mij horen verrukking en vreugde, ✡
dan juichen de beenderen die gij hebt verslagen;-
11 verberg uw aanschijn voor mijn zonden, ✡
wis al mijn ongerechtigheden weg!

12 Schep mij een hart gereinigd, o God, ✡ III 5
schenk in mijn binnenste opnieuw een geest standvastig;-
13 verwerp mij niet van voor uw aanschijn, ✡
de geest van uw heiligdom, neem die niet van mij weg!

14 Keer tot mij weer met verrukking om uw reddende werk, ✡ IV 6
een geest vol aandrift moge mij ondersteunen;-
15 wie misstappen zetten zal ik uw wegen leren, ✡
zondaars keren tot u terug!

16 Ontruk mij aan bloedschuld, God, de God die mij redt, ✡ 7
laat mijn tong om uw gerechtigheid jubelen;-
17 Heer-over-mij, open mijn lippen, ✡
en mijn mond zal melden uw lof!

18 Want uw verlangen gaat niet uit naar een offer, ✡ V 8
ik geef wel, maar een opgangsgave kan u niet behagen:
19 offers voor God zijn een gebroken geest,
een hart gebroken en verslagen,- ✡ God, die zult gij niet verachten!

20 Doe in uw welbehagen Sion goed, ✡ 9
bouw op Jeruzalems muren,
21 dan verlangt ge naar gerechte offers, een opgangsgave geheel en al, ✡
dan klimmen er weer varren op uw altaar!

Psalm 52 (51) • *Quid gloriaris?*

1 *(Voor de koorleider,*
een onderwijzing van David,-
2 *bij de komst van Doëeg de Edomiet*
die meldt aan Saul en tot hem zegt:
‘Gekomen is David in het huis van Achimelech!’)

3 Wat prijs je jezelf om kwaad, o held?- ✡ I 1
goddelijke vriendschap blijft heel de dag;
4 verderf beraamt je tong, ✡
als een scheermes gescherpt, vol daden van bedrog.

5 Je mint kwaad meer dan goed, ✡ 2
een leugen meer dan een rechtvaardig woord, *sela*
6 je mint alle woorden van verslinding,- ✡
een tong vol van bedrog!

7 Maar God zal je vernielen voor immer, 3
je oppakken, je sleuren uit je tent, ✡
je wortel wegslaan uit het land des levens;- *sela*
8 dat zien rechtvaardigen vol ontzag, ✡
nu mogen zij lachen over hem:
9 ‘ziehier de held die God niet stelt tot zijn veste,
maar veilig zich waant in zijn grote rijkdom, ✡
zijn kracht zoekt in zijn verderf!’

10 En ik, als een olijfboom bloeiend in het huis van God, ✡ II 4
weet mij veilig in Gods vriendschap
eeuwig en immer!

11 Ik dank u voor eeuwig om wat gij hebt gedaan, ✡ 5
ik hoop op uw naam,
want die is goed tegenover al uw vrienden!

Psalm 53 (52) • *Dixit insipiens*

1 *(Voor de koorleider, op ‘Ziek-zijn’,*
een onderwijzing van David.)

2 Dwaas geworden zei er een met heel zijn hart: I 1
‘geen God is ons gebleven!’- ✡
ze stichten verderf, begaan gruwelijk onheil,-
geen is er die goed doet!

3 God keek uit de hemelen neer over de zonen van Adam, 2
om te zien of er een was met inzicht, ✡
een die zoekende was naar God.

4 Maar alles was afgeweken, eendrachtig bedorven, II 3
geen die goed deed, ✡
niet een meer, zelfs niet een;-
5 wisten zij van niets, die aanstichters van onheil,
uitvreters van mijn gemeente, die zij vraten als brood?- ✡
God riepen zij niet aan!

6 Daar had je ze,- geschrokken: een en al schrik, 4
terwijl er niets te schrikken was,
want God had verstrooid de beenderen van je belager,- ✡
je kon ze beschamen omdat God ze had verworpen!

7 Wie geeft uit Sion Israël redding?- 5
God, als hij een keer brengt in de kerkering van zijn gemeente! ✡
dan zal Jakob juichen en Israël zich verheugen!

Psalm 54 (53) • *Deus, in nomine*

1 *(Voor de koorleider, bij snarenspel,*
een onderwijzing van David,
2 *bij de komst van Zifieten toen ze zeiden tot Saul:*
'Houdt David zich niet verborgen bij ons?')

3 God, om uw naam: wil mij redden, ✡ 1
om uw heldenmoed: voltrek uw oordeel;-
4 God, hoor mijn gebed, ✡
leen het oor aan al wat uitzegt mijn mond,
5 want vreemden stonden tegen mij op,
geweldenaars gingen op zoek naar mijn ziel, ✡
geen God hadden zij tegenover zich! *sela*

6 Maar ziedaar God, die mij komt helpen, ✡ 2
bij wie mijn ziel steunen is mijn Heer;-
7 keer het kwaad tegen mijn kwellers, ✡
in uw trouw: doe hen teniet!

8 En vrijwillig breng ik u offers, ✡ 3
zal ik uw naam danken, ENE, want gij zijt goed,
9 want aan alle benauwing hebt gij mij ontrukt, ✡
op mijn vijanden mocht neerzien mijn oog!

Psalm 55 (54) • *Exaudi, Deus*

1 *(Voor de koorleider, bij snarenspel,*
een onderwijzing van David.)

2 Leen het oor, God, aan mijn gebed, ✡ I 1
verberg u niet voor mijn smeken om genade;
3 wees opmerkzaam voor mij, geef mij antwoord: ✡
in mijn misbaar daal ik neer;
4 radeloos van de stem van een vijand,
van het tieren van een booswicht. ✡

Want ze wentelen over mij onheil, 2
vervolgen mij met woede;
5 mijn hart beeft in mijn binnenste, ✡
dodelijke verschrikkingen zijn over mij gevallen,
6 over mij komt vreze en beven, ✡
ontzetting overdekt mij.

7 Ik zeg: ‘wie gunt mij een wiekslag als een duif?- ✡ 3
ik zal vliegen, ergens wonen!-
8 zie, ik zal vluchten ver weg, ✡
vernachten in de woestijn; *sela*
9 ik zal mij haasten om te ontkomen ✡
aan de rukwind, aan de storm.’

10 Verwar, mijn Heer,- verdeel hun taal, ✡ II 4
want gezien heb ik geweld en twist in die stad;
11 dag en nacht omringen ze haar, over haar muren heen!- ✡
onheil en ellende binnen in haar,
12 in haar binnenste verderf!- ✡
van haar marktplein wijkt nooit bedreiging en bedrog!

13 Want die mij hoont is niet een vijand, dat zou ik dragen,- 5
die groot deed tegen mij is niet wie mij haat, ✡
voor hem kan ik mij verbergen!

14 Maar jij, mensje, mijn gelijke, ✡ 6
mijn maat, door mij gekend!-
15 samen smaakten wij het zoet geheim; ✡
in het huis van God wandelden wij in eendracht;
16 overvalle hen de dood!- dat ze levend neerdalen ter helle, ✡
want enkel kwaad heerst in hun gastverblijf en binnen in hen.

17 En ik, tot God roep ik, ✡ III 7
dat de ENE mij zal redden,
18 avond, ochtend en middag klaag ik en kreun ik,- ✡
tot hij mijn stem zal horen.

19 Loskopen zal hij in vrede mijn ziel van wie mij te na komen, ✡ 8
want met velen zijn die bij mij.

20 God zal horen en hen doen bukken, 9
hij die zetelt vanouds, *sela*
omdat er bij hen niets verandert ✡
en zij God niet vrezen.

21 Strekken zal hij zijn handen met zijn voorwaarden voor vrede, ✡ IV 10
ontwijden zal hij zijn verbond;
22 gladder dan boter is zijn mond, nabij is zijn hart,
zijn woorden zijn weker dan olie, ✡
maar komen aan als blote zwaarden.

23 Werp je zorg op de ENE en hij zal je onderhouden; ✡ 11
hij zal voor eeuwig niet geven dat de rechtvaardige wankelt.

24 Gij, God, zult hen doen dalen 12
in een bron vol verderf,
mannen van bloed en bedrog,
halen niet de helft van hun dagen,- ✡
maar ik weet mij veilig bij u!

Psalm 56 (55) • *Miserere mei, Deus*

1 *(Voor de koorleider, op 'Een duif in terebinten verre',*
van David, een kleinood,
als de Filistijnen hem grijpen te Gat.)

2 Wees mij genadig, God, nu een mensje mij heeft vertrapt, ✡ I 1
heel de dag drukt op mij een bestrijder;
3 mij vertrappen mijn beloerders heel de dag, ✡
ja, die mij bitter bestrijden zijn met velen!

4 Op de dag dat ik bevreesd word, ✡ 2
zoek ik veiligheid bij u,-
5 bij God, wiens woord ik loof,
bij God weet ik mij veilig, ik vrees niet, ✡
wat zal vlees-en-bloed mij doen?

6 Heel de dag verminken zij mijn woorden; ✡ II 3
tegen mij gaat al wat zij beramen ten kwade;
7 ze scholen samen, liggen op de loer, zij bewaken mijn hielen, ✡
terwijl zij hopen op mijn ziel;-
8 is er bij dit onheil voor hen ontkoming?- ✡
laat in uw toorn die manschappen neerdalen, God!

9 Gij die mijn wankelingen telde, doe ook mijn tranen in uw fles, ✡ 4
horen die niet in uw telling?-
10 eens keren mijn vijanden achterwaarts, op de dag dat ik roep, ✡
dit weet ik zeker: God is voor mij!

11 Bij God wiens woord ik loof, ✡ III 5
bij de ENE wiens woord ik prijs,
12 bij God weet ik mij veilig, ik vrees niet, ✡
wat zal een mens mij doen?

13 Op mij, God, rusten geloften aan u, ✡ 6
dankzeggingen zal ik u betalen:
14 omdat gij mijn ziel hebt ontrukt aan de dood,
mijn voet voor aanstoot hebt behoed,-
om te wandelen voor het aanschijn van God, ✡
in het licht des levens!

Psalm 57 (56) • *Miserere mei, Deus*

1 *(Voor de koorleider, 'Verderf niet',*
van David een kleinood,
als hij moet vluchten voor het aanschijn van Saul,
in de spelonk.)

2 Wees mij genadig, God, wees mij genadig, I 1
want mijn ziel zoekt toevlucht bij u;
in de schaduw van uw vleugels zoek ik toevlucht, ✡
totdat het verderf voorbijtrekt.

3 Ik blijf roepen tot God-in-den-hoge, ✡ 2
tot de God die het over mij voleindt:
4 dat hij uit de hemel iemand zendt en mij redt,
te schande maakt wie mij vertrapt, ✡ *sela*
dat God mij zal zenden zijn vriendschap en zijn trouw.

5 Met lijf-en-ziel leg ik tussen leeuwen mij neer, 3
verzengende zonen van Adam,-
hun tanden speerpunten en pijlen, ✡
hun tong scherp als een zwaard.

6 Verhef u boven de hemelen, God,- ✡ 4
over heel de aarde uw glorie!

7 Ze spanden voor mijn schreden een net, II 5
mijn ziel heeft men gekromd,
ze groeven voor mijn aanschijn een kuil, ✡
maar zelf zijn zij daarin gevallen! *sela*

8 Standvastig is mijn hart, o God, standvastig is mijn hart!- ✡ 6
ik zal zingen en musiceren;
9 o mijn glorie, word wakker!- word wakker, luit en harp, ✡
ik ga het morgenrood wekken!

10 Ik zal u danken bij de manschappen, Heer, ✡ 7
voor u musiceren bij de natiën,
11 want ten hemel groot is uw vriendschap, ✡
tot aan de wolken reikt uw trouw!

12 Verhef u boven de hemelen, o God,- ✡ 8
over heel de aarde uw glorie!

Psalm 58 (57) • *Si vere utique*

1 *(Voor de koorleider, ‘Verderf niet’,*
van David, een kleinood.)

2 Spreekt gij, godheden, werkelijk goed recht, ✡ I 1
richt ge eerlijk, zonen van Adam?-
3 nee, van harte doet ge op aarde euvele daden, ✡
met het geweld van uw handen baant ge u de weg!

4 Ontaard zijn zulke boosdoeners van de moederschoot af, ✡ 2
dwaallichten sinds de buik, die sprekers van bedrog;
5 venijn bij hen is als het venijn van een slang, ✡
als een dove adder die zijn oor niet opent;
6 die naar de stem van bezweerders niet hoort, ✡
een banner der banners die wijs is geworden.

7 O God, sla hun tanden stuk in hun mond, ✡ II 3
die welpenkaken, ENE, haal ze omver;
8 dat ze vervloeien als water dat wegloopt,- ✡
legt hij zijn pijlen aan,- zoals ze dan worden besneden!

9 Als een verslijmde slak, dat hij zo gaat, ✡ 4
als de miskraam van een vrouw, die de zon nooit heeft aanschouwd;-
10 eer dat uw kookpotten bemerken de dorens, ✡
zo levend, zo verschroeid,- hij blaast ze weg.

11 Eens verheugt zich een oprechte, als hij zal aanschouwen wrake, ✡ 5
zijn schreden zal wassen in het bloed van de boze,
12 en Adam zal zeggen: ‘toch is er voor de rechtvaardige vrucht, ✡
toch zijn er goden die op aarde rechtspreken!’

Psalm 59 (58) • *Eripe me de inimicis*

1 *(Voor de koorleider; ‘Verderf niet’,*
van Davi een kleinood,
toen Saul mensen stuurde
en ze het huis bewaakten om hem te doden.)

2 Ontruk mij aan mijn vijanden, mijn God, ✡ A I 1
boven wie tegen mij opstaan, plaats mij in een burcht!-
3 ontruk mij aan bewerkers van onheil, ✡
van mannen des bloeds wil mij redden!

4 Want zie, ze legden lagen voor mijn ziel, 2
sterken scholen tegen mij samen,- ✡
niet om een misstap van mij
en niet om een zonde, o ENE;
5 zonder onrecht bij mij stormen ze aan
en rusten zich toe. ✡

Waak op, mij tegemoet, en zie toe!- 3
6 gij ENE, God der strijdscharen, Israëls God,
ontwaak om alle volkeren te bezoeken,- ✡
heb geen genade voor al die verraders vol onheil. *sela*

7 Ze keren terug tegen de avond, II 4
blaffen als honden ✡
en omcirkelen een stad.

8 Zie, ze strooien met hun mond van alles rond, 5
met zwaarden tussen hun lippen: ✡
‘want wie is er die het hoort!-’
9 maar gij, ENE, lacht ze uit, ✡
drijft met al die volkeren de spot!

10 Mijn sterkte, op u blijf ik wachten, ✡ 6
ja, God is mijn vaste burcht,
11 mijn God, mijn vriend,-
kom mij tegemoet, ✡

God moge mij doen neerzien op mijn beloerders; B III 7
12 maar breng ze niet om,
anders zal mijn manschap hen vergeten;
maak ze in uw macht tot dwaalgasten, en stort ze neer!- ✡
ons schild, o Heer!

13 In de zonde van hun mond, in het woord van hun lippen, 8
laat ze in hun eigenwaan stikken,- ✡
en om de laster en de leugen die ze vertellen;
14 maak ze in gramschap af, maak ze af tot er geen meer is
en tot ze weten: in Jakob heerst God, ✡
tot aan de randen van de aarde! *sela*

15 Ze keren terug tegen de avond, IV 9
blaffen als honden ✡
en omcirkelen een stad.

16 Maar zij, eens zullen ze ronddwalen om eten, ✡ 10
geen verzadiging vinden, dan weer de nacht in;
17 en ik zal bezingen uw kracht,
tegen de ochtend juichen om uw vriendschap!

Omdat gij mij waart een vaste burcht, ✡ 11
een toevlucht ten dage van benauwing voor mij;
18 die mijn kracht zijt, voor u maak ik muziek, ✡
ja, God is mijn vaste burcht!-
o mijn God, o vriendschap over mij!

Psalm 60 (59) • *Deus, repulisti nos*

1 *(Voor de koorleider, op 'De lelie was getuige',*
een kleinood van David,
tot lering,
2 *toen hij vocht met Aram-Tweestromen en Aram-Goudglans,*
en Joab terugkeerde en Edom versloeg in het Zoutdal,
twaalfmaal een duizendtal!)

3 God, ge hebt ons verstoten en doorbroken, ✡ I 1
ge hebt getoornd,- breng ons nu een ommekeer;-
4 gij schudde de aarde, hebt haar gespleten, ✡
genees haar breuken, want zij heeft gewankeld;-
5 wat ge uw manschap liet zien was hard, ✡
duizeligmakend de wijn waarmee gij ons drenkte.

6 Steek nu voor wie u vrezen een vaandel, om naar te vluchten,- ✡ 2
bij de verschijning van een boog, *sela*
7 opdat uw liefsten worden ontzet: ✡
breng met uw rechterhand redding,
geef mij antwoord!

8 [8]In zijn heiligdom heeft God gesproken: II 3
'ik wil juichen, ik ga Sjechem verdelen, ✡
de vlakte van Soekot meet ik uit!-
9 voor mij is Gilead, voor mij Manasse,
Efraïm is de veste voor mijn hoofd, ✡
mijn inzettingsstaf is Juda;
10 mijn waskom is Moab,
op Edom werp ik mijn schoen, ✡
over Pelesjet laat ik het schallen!'

[8] Fokkelman verdeelt deze tweede stanza als volgt in strofen: 8-9 / 10-11 / 12-14. Maar het lijkt mij op grond van inhoud en vorm – nl. 3 tricola en steeds de 1e persoon van God die spreekt, gevolgd door de vraag en het antwoord van vers 11 en 12 – gerechtvaardigd hier de interpunctie van de *Naardense bijbel* te volgen en de strofen in te delen zoals ik hier doe. De 1e persoon in vers 8-10 verwijst naar God, maar de 1e persoon in vers 11 verwijst naar David. Vgl. 1 Kronieken 11,5.

11 Wie brengt mij in die stad zo onneembaar, ✡ 4
wie zal mij geleiden tot in Edom?-
12 niet gij, God?, die ons hebt verworpen, ✡
en niet meer uittijgt, God, met onze heirscharen!

13 Verleen ons hulp tegen wie ons benauwt: ✡ 5
redding door mensen,- ijdele hoop;-
14 met God doen wij daden van vermogen,- ✡
hij zal onze benauwers vertrappen.

Psalm 61 (60) • *Exaudi, Deus*

1 *(Voor de koorleider, bij snaren,*
van David.)

2 Hoor, o God, naar mijn jammeren, ✡ i 1
sla acht op mijn gebed;
3 van de rand der aarde roep ik tot u omdat mijn hart verkwijnt, ✡
een rots hoger dan ikzelf, leid mij daarop!

4 Want gij zijt mij een toevlucht geworden, ✡ 2
voor het aanschijn van een vijand een toren van kracht;
5 eeuwigheden wil ik te gast zijn in uw tent, ✡
toevlucht vinden, onder uw vleugels verborgen. *sela*

6 Want gij, God, hebt naar mijn geloften gehoord, ✡ ii 3
hebt erfgoed gegeven aan wie vrezen uw naam;
7 voeg dagen toe aan de dagen des konings, ✡
aan zijn jaren als van geslacht op geslacht.

8 Hij zetele eeuwig voor het aanschijn van God, ✡ 4
vriendschap en trouw, deel toe dat die hem behoeden;-
9 zo zal ik uw naam bemusiceren voor immer, ✡
om mijn geloften te betalen, dag aan dag.

Psalm 62 (61) • *Nonne Deo?*

1 *(Voor de koorleider, op Jedoetoen,*
een musiceerstuk van David.)

2 Alleen bij God is stilte voor mijn ziel, ✡ I 1
mijn redding komt van hem,
3 alleen hij is mijn rots, mijn redding: ✡
mijn burcht, ik wankel niet al te zeer.

4 Tot wanneer stormt ge los op een man, 2
vermoordt ge hem met u allen
als een wankelende wand, ✡
een omgestoten muur?

5 Alleen om hem neer te stoten van zijn hoogte dient hun raad; 3
bedrog is hun behagen, al zegenen ze met hun mond, ✡
hun binnenste bergt enkel vervloeking. *sela*

6 Alleen bij God: wees stil, mijn ziel, ✡ II 4
ja, van hem komt wat ik hoop,
7 alleen hij is mijn rots, mijn redding, ✡
mijn burcht, ik wankel niet.

8 In God ligt mijn redding, mijn glorie, ✡ 5
de rots van mijn sterkte, mijn toevlucht is bij God;-
9 gemeente, weest altijd veilig bij hem,
stort uw hart uit voor zijn aanschijn, ✡
God is voor ons een toevlucht! *sela*

10 Alleen ijlheid zijn Adams zonen, III 6
bedrieglijke schijn de zonen van een man,-
op de weegschaal vallen ze omhoog, ✡
zo ijl zijn zij allen samen.

11 Zoekt veiligheid niet in verdrukking, 7
vestigt op roof geen ijdele hoop;
op vermogen, hoezeer het ook aanwast, ✡
zet daar het hart niet op!

12 Een ding heeft God gesproken, 8
ik heb het tweemaal gehoord: ✡
dat kracht is van God;
13 en van u, Heer, vriendschap,- ✡
dat gij een man zult vergelden naar zijn doen.

Psalm 63 (62) • *Deus, Deus meus*

1 *(Een musiceerstuk van David,*
toen hij was in Juda's woestijn.)

2 God, mijn God zijt gij, u blijf ik zoeken, I 1
mijn ziel is dorstig naar u, naar u smacht mijn vlees, ✡
in een land: uitgedroogd, uitgeput,- zonder water;-
3 en zo heb ik in het heiligdom u aanschouwd,- ✡
en gezien uw kracht, en uw glorie!

4 Want groter goed dan het leven is uw vriendschap, ✡ 2
mijn lippen moeten u roemen;-
5 zo wil ik met mijn leven u zegenen, ✡
met uw naam mijn handpalmen heffen.

6 Mijn ziel wordt verzadigd als met melk en merg, ✡ II 3
met lippen vol jubel lofprijst mijn mond!-
7 wanneer op mijn bed mijn gedachten bij u zijn, ✡
in de nachtwaken ik fluister van u!

8 Want gij waart mij tot hulp, ✡ 4
in de schaduw van uw vleugels mag ik juichen;
9 mijn ziel kleeft u aan, u achterna, ✡
en mij houdt uw rechterhand vast.

10 En zij die mijn ziel zoeken te vernietigen ✡ III 5
komen in de onderste krochten der aarde;
11 vallen in handen van een zwaard, ✡
worden het deel dat toekomt aan de vossen.

12 De koning mag zich verheugen in God, 6
gelukkig prijst zich al wie trouw zwoer aan hem, ✡
want de mond van leugensprekers wordt gestopt!

Psalm 64 (63) • *Exaudi, Deus*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Hoor mijn stem, o God, in mijn klagen, ✡ I 1
wil hoeden mijn leven voor de verschrikking van een vijand;
3 berg mij voor de raadslag van lieden die kwaad doen, ✡
voor het roeren van bedrijvers van onheil.

4 Die als een zwaard hebben getand hun tong, ✡ 2
afgevuurd als pijlen een bitter woord,
5 om uit verborgen plekjes te schieten op een die gaaf is: ✡
ineens schieten zij en hebben niets te vrezen!

6 Die zich sterken met kwade praat, II 3
elkaar vertellen over het zetten van strikken, ✡
en zeggen zullen: ‘wie ziet ernaar om!’-
7 laat ze maar misdaden zoeken,
als het zoeken is uitgezocht zijn zij klaar, ✡
het binnenste van een man en een hart zijn diep!

8 Maar dan schiet God een pijl op hen af, ✡ 4
ineens vallen de slagen op hen;
9 laat hen struikelen over hun eigen tong,- ✡
deinzen ze terug,- al wie hen aanziet.

10 Vol ontzag melden alle mensen het werk van God, ✡ III 5
zijn doen hebben zij begrepen;
11 een rechtvaardige vindt bij de ENE vreugde en toevlucht, ✡
zo prijzen zich gelukkig alle oprechten van hart!

Psalm 65 (64) • *Te decet hymnus*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David,
een zang.)

2 U komt toe stilheid, een lofzang!, o God op Sion; ✡ I 1
aan u worde betaald een gelofte;
3 o hoorder van gebed,- ✡
tot u mogen ze komen, alle vlees,
vanwege hun ongerechtigheden;
4 hebben onze misstappen ons overweldigd: ✡
gij wilt ze verzoenen!

5 Zalig wie gij verkiest en nabijbrengt, 2
hij mag in uw voorhoven wonen:
wij zijn verzadigd met het goede van uw huis, ✡
de heiligheid van uw tempel!

6 Gij antwoordt ons in goed recht ontzaglijke dingen, II 3
o God die ons redt!- ✡
o veiligheid van alle einden der aarde
en eilanden verre!

7 Die bergen grondvest door zijn kracht, ✡ 4
met heldenmoed omgord;
8 die doet bedaren het gedruis van zeeën,
het gedruis van hun golven, ✡
van naties het rumoer;
9 ontzag vervult de ingezetenen der einden
voor alle tekenen van u; ✡
de uitgangen van ochtend en avond
brengt gij tot gejuich.

10 Bezoekt ge de aarde, III 5
gij overstroomt haar,
gij maakt haar overvloedig,
Gods greppel is vol water, ✡
gij grondvest hun koren,
ja, zo grondvest gij haar.

11 Gij laaft haar voren, effent haar kluiten, ✡ 6
maakt met regenvlagen haar week,
zegent wat aan haar ontspruit;
12 gij zette een kroon op het jaar van uw goedheid: ✡
uw voetstappen druipen van vet.

13 In de woestijn!- druipende weiden, ✡ 7
heuvels omgord met gejuich!-
14 met wolvee bekleed de landouwen,
de dalen bedekt met graan; ✡
over en weer schalt hun gezang!

Psalm 66 (65) • *Jubilate Deo*

1 *(Voor de koorleider, een zang, een musiceerstuk.)*

Laat het schallen voor God, heel de aarde!- I 1
2 musiceert de glorie van zijn naam, ✡
zet in: de glorie van zijn lof;-
3 zegt tot God: ‘hoe ontzagwekkend uw daden!- ✡
zo groot uw kracht dat uw vijanden voor u kruipen!-
4 allen op aarde zullen voor u buigen, voor u musiceren, ✡
bemusiceren uw naam!’ *sela*

5 Gaat mee, ziet de werken van God, ✡ 2
ontzagwekkend in handelen bij de zonen van Adam;
6 hij veranderde een zee in droogte,
te voet trokken zij door de rivier, ✡
daar is hij onze vreugde gebleken;
7 hij beheerst met zijn heldenmoed de wereldtijd,
zijn ogen gaan spiedend over de volken; ✡
die weerspannigen!- dat ze nooit zich verheffen! *sela*

8 Zegent, manschappen, hem, onze God, ✡ II 3
laat horen het geluid van zijn lof;
9 die onze ziel weer zette in het leven, ✡
onze voet aan wankeling niet prijsgaf.

10 Wel hebt ge ons gekeurd, o God, ✡ 4
gelouterd als bij de loutering van zilver;
11 ge hebt ons doen komen in het vangnet, ✡
legde op onze lendenen een last;
12 liet mensvolk rijden over ons hoofd;
wij kwamen in vuur en in water: ✡
gij hebt ons uitgeleid,- naar de overvloed.

13 Nu kom ik met opgangsgaven in uw huis,- ✡ III 5
ik zal mijn geloften u betalen,
14 wat mijn lippen hebben geuit, ✡
en mijn mond heeft gesproken toen ik in nood was:
15 opgangsgaven van mestvee zal ik voor u doen opgaan
met een reukwerk van rammen, ✡
ik bereid rundvee samen met bokken. *sela*

16 Gaat mee, allen die God vreest,- 6
hoort, nu ik ga vertellen ✡
wat hij gedaan heeft aan mijn ziel:
17 nauwelijks klonk tot hem de aanroep uit mijn mond, ✡
of daar mocht mijn tong hem al verhogen;
18 ik had reeds gezegd in mijn hart: ✡
‘mijn Heer wil mij niet horen!’

19 Maar God heeft wel degelijk gehoord, ✡ 7
hij was opmerkzaam op de stem van mijn gebed;
20 gezegend zij God, ✡
die niet afwees mijn gebed,
en zijn vriendschap mij niet onthield!

Psalm 67 (66) • *Deus misereatur*

1 *(Voor de koorleider, bij snaren, een musiceerstuk, een zang.)*

2 God zij ons genadig en zegene ons, ✡ 1
hij doe zijn aanschijn over ons lichten; *sela*
3 dat men op aarde zal kennen uw weg, ✡
onder alle volken uw reddende werk;
4 u, God, zullen gemeenschappen danken, ✡
u danken de gemeenschappen alle.

5 Vreugde en jubel is er bij de naties, 2
omdat gij gemeenschappen eerlijk berecht, ✡
en naties! op aarde geleidt; *sela*
6 u, God, zullen gemeenschappen danken, ✡
u danken de gemeenschappen alle.

7 De aarde heeft gegeven haar gewas, ✡ 3
zo zegent ons God, onze God;
8 God zal ons zegenen; ✡
vrezen zullen hem alle einden der aarde.

Psalm 68 (67) • *Exurgat Deus*

1 *(Voor de koorleider,*
van David, een musiceerstuk, een zang.)

2 Staat God op, zijn vijanden stuiven uiteen, ✡ A I 1
wie hem haten vluchten voor zijn aanschijn;
3 zoals rook die vervliegt en verwaait,
zoals was smelt voor het aanschijn van vuur, ✡
vergaan bozen voor het aanschijn van God;
4 rechtvaardigen zullen zich verheugen,
zij juichen voor het aanschijn van God, ✡
zij zijn verrukt van vreugde.

5 Zingt God toe, maakt muziek op zijn naam, 2
baant een weg voor hem die rijdt door de steppen,
ENE is zijn naam, ✡
jubelt voor zijn aanschijn;
6 een vader van wezen, voor weduwen een voorspraak ✡
is God in zijn heilig vertrek;
7 een God die eenlingen een zetel gaf in een huis,
die gevangenen deed uitgaan in voorspoed, ✡
alleen weerspannigen bewoonden een witte vlakte.

8 God, toen u uittoog voor het aanschijn van uw gemeente, ✡ II 3
toen u in de wildernis voortschreed,- *sela*
9 beefde de aarde, ja, dropen de hemelen,
voor het aanschijn van God sidderde de Sinaï ✡
voor het aanschijn van God, Israëls God.

10 U wuifde, God, met een regen van gaven; ✡ 4
uw erfdeel, uitgeput was het, hebt u zelf gegrondvest;
11 daar zetten zich neder uw dieren, ✡
u bereidde het in uw goedheid voor de gebogene, o God.

12 Dit gaf de Heer hun te zeggen,- ✡ B III 5
en groot was de strijdschaar der vrouwen
die de goede tijding brachten:
13 de koningen van strijdscharen: ze vluchten, ze vluchten, ✡
het liefje thuis, zij mag roofgoed verdelen,
14 toen ge laagt te slapen tussen de stallen.

[9]Vleugels van een duif waren overtrokken met zilver, ✡ 6
haar wieken met goudgroen gegraveerd;
15 toen de Geweldige haar met koningen overspreidde, ✡
werd het op de Schaduwberg sneeuwwit!

16 O berg Gods, gebergte van Basan, ✡ IV 7
gebergte veeltoppig, gebergte van Basan,
17 waarom beloert ge, veeltoppige bergen,
de berg die God heeft begeerd als zijn zetel- ✡
ja, waar de ENE zal wonen voor immer?

18 Op godenwagens tienduizenden, duizenden dubbel, ✡ 8
kwam de Heer van de Sinaï het heiligdom binnen;
19 u steeg op ten hoge, kerkerde gekerkerden in,
vorderde gaven bij de mensen, ✡
ja, ook van wie eerst weerspannig waren,
om daar te wonen, ENE, God!

20 Gezegend de Heer, dag aan dag draagt hij onze lasten, ✡ V 9
de God van onze redding; *sela*
21 die God is voor ons een God die redt;
bij de ENE onze Heer ✡ zijn uitkomsten uit de dood!

22 Echt, God zal stukslaan de kop van zijn vijanden, 10
de harige schedel ✡ van wie zich wentelt in zijn schulden;
23 mijn Heer heeft gezegd: ‘ik breng uit Basan terug, ✡
ik breng terug uit de diepten van de zee,-
24 opdat je je voet mag baden in bloed;
de tong van je honden ✡ van vijanden zijn deel krijgt!’

25 Zij zagen uw gangen, o God, ✡ C VI 11
de gangen van mijn God, mijn koning, in het heiligdom;
26 voorop zangers, citerspelers achteraan, ✡
trommelende maagden middenin.

27 In koor vergaderd zegenden zij God, ✡ 12
de ENE, Israëls Bron;-
28 daar Benjamin, de geringste, als hun heerser voorop,
de vorsten van Juda met hun drommen, ✡
de vorsten van Zebulon, de vorsten van Naftali!

29 Gebied, o God, uw kracht, VII 13
bekrachtig o God, ✡ wat gij aan ons hebt gewrocht!-
30 vanuit uw tempel, boven Jeruzalem: ✡
u brengen koningen tribuut!

[9] Woordvolgorde iets aangepast.

31 Bedreig dat monster in het riet, die troep stieren 14
met de kalveren van gemeenschappen, gek van staven zilver; ✡
verstrooi gemeenschappen die belust zijn op oorlog;-
32 daar treden aan: aanzienlijken uit Egypte, ✡
Koesj strekt haastig zijn handen uit tot God.

33 Koninkrijken der aarde, zingt voor God, ✡ VIII 15
bemusiceert de Heer;- *sela*
34 die daar rijdt door de hemel der hemelen vanouds, ✡
zie hoe hij zijn stem geeft, een stem vol kracht!

35 Geeft kracht aan God, over Israël reike zijn hoogheid, ✡ 16
zijn kracht klinke in de wolken;-
36 gij zijt vreeswekkend, o God,
uw heiligdommen te buiten, Israëls God!- ✡
hij die kracht geeft en moed aan de manschap,
gezegend zij God!

Psalm 69 (68) • *Salvum me fac*

1 *(Voor de koorleider, op 'Leliën',*
van David.)

2 Red mij, o God, ✡ I 1
want wateren zijn gekomen tot aan de ziel,
3 ik ben gezonken in bodemloos slijk, met niets om te staan, ✡
gekomen in het diepste water, de stroming sleurt mij mee.

4 Afgemat ben ik van mijn roepen, mijn keel is ontstoken, 2
ten einde zijn mijn ogen, ✡ van het wachten op mijn God;
5 overvloediger dan de haren op mijn hoofd zijn wie mij haten om niets,
kernachtiger dan mijn knoken mijn vijanden op grond van leugens,- ✡
wat ik nooit heb geroofd dat moet ik doen terugkeren.

6 O God, een dwaasheid van mij: u zou hem weten; ✡ 3
schulden die ik had waren voor u niet verholen;
7 laat niet beschaamd worden om mij wie hopen op u,
Heer, ENE, Omschaarde,
laat niet te schande staan om mij wie u zoeken, ✡
o God van Israel!

8 Want om u droeg ik smaad, ✡ II 4
overdekte schande mijn aanschijn,
9 werd ik voor mijn broeders een vreemde, ✡
een van elders voor de zonen van mijn moeder,
10 ja, de ijver voor uw huis heeft mij verteerd, ✡
versmadingen van wie u smaden vielen over mij heen.

11 Ik weende, mijn ziel liet ik vasten,- ✡ 5
tot het mij tot smaad werd;
12 als kleed gaf ik mijzelf een rouwzak, ✡
ik werd voor hen tot een spreekwoord;
13 over mij kletsen die zetelen in de poort, ✡
ik ben het snarenspel van de drankdrinkers!

14 Maar zelf blijf ik bidden tot u, ENE, om een tijd van behagen, 6
God, in de rijkdom van uw vriendschap: ✡
antwoord mij in uw reddende trouw!

15 Ruk mij uit de modder, dat ik niet wegzink,- ✡ III 7
dat ik word ontrukt aan mijn haters
en aan de diepten van het water;
16 laat niet een waterstroom mij overspoelen,
niet bodemloosheid mij verslinden, ✡
niet een bron haar mond over mij sluiten!

17 Antwoord mij, ENE, naar de goedheid van uw vriendschap, ✡ 8
naar de overvloed van uw ontferming: wend u tot mij;-
18 verberg voor uw dienaar uw aanschijn niet,- ✡
het is mij zo benauwd, antwoord mij haastig;-
19 nader tot mijn ziel, verlos haar, ✡
mijn vijanden ten spijt, koop mij vrij!

20 Gij weet van mijn smaad, mijn schaamte en mijn schande,- ✡ 9
al wie mij benauwen staan tegenover u;-
21 smaad heeft mijn hart gebroken, ik ben vertwijfeld,
ik wacht op deernis,- maar geen!,- ✡
op troosters, maar ik vond ze niet!

22 Zij geven mij in mijn spijze gal, ✡ IV 10
voor mijn dorst drenken ze mij met azijn;
23 worde voor hun aanschijn hun tafel tot klapnet, ✡
hun vredesmaaltijd tot een strik!

24 Laat hun ogen verduisteren, dat ze nooit meer zien, ✡ 11
verlam hun lendenen voor altijd;
25 stort uw gramschap over hen uit, ✡
laat de gloed van uw toorn hen achterhalen!

26 Worde hun kamp een woestenij, ✡ 12
laat er geen meer zijn die in hun tenten zetelt,
27 want wie gij hebt geslagen joegen zij nog eens na, ✡
over de pijn van allen die gij doorboorde houden zij verhalen.

28 Stapel bij hen schuld op schuld, ✡ 13
laat ze in uw rechtvaardiging niet komen;
29 laat ze worden gewist uit het boek des levens, ✡
niet met rechtvaardigen worden ingeschreven!

30 En mij, gebogen en gepijnigd,- ✡ V 14
moge uw reddende werk, God, mij als een burcht beschermen;-
31 dan loof ik Gods naam met een zang, ✡
maak ik met dankzegging hem groot;
32 dat is voor de ENE groter goed dan een stier, ✡
een var gehoornd en gehoefd.

33 Ziet dan, gebogenen, verheugt u, ✡ 15
zoekers van God, laat uw hart herleven,
34 want de ENE hoort naar armen, ✡
hij veracht niet de zijnen in boeien.

35 Dat hem loven hemelen en aarde, ✡ 16
zeeën en al wat daarin rondkruipt,
36 want God zal Sion redden, de steden van Juda herbouwen, ✡
dat ze daar zetelen en het beërven;
37 het zaad van zijn dienaars, het zal hun ten deel vallen, ✡
de minnaars van zijn naam, zij zullen er wonen.

Psalm 70 (69) • *Deus, in adiutorium*

1 *(Voor de koorleider,*
van David, voor het in-gedachten-brengen.)

2 O God, om mij uit te redden, ✡ I 1
o ENE, om mij te helpen: haast u!

3 Dat worden beschaamd en te schande 2
de zoekers van mijn ziel,
dat achteruit deinzen en worden ontgoocheld ✡
die verlangen naar mijn kwaad,
4 dat omkeren vanwege hun schande ✡
die daar zeggen: ‘haha!’

5 Laat vrolijk zijn en in u zich verheugen II 3
alle zoekers van u,-
dat bestendig zeggen: ‘grootmachtig is God’, ✡
de minnaars van uw reddende werk.

6 Ik, ik ben gebogen en arm, 4
God, haast u naar mij toe!-
mijn hulp en ontkoming zijt gij, ✡
o ENE, aarzel niet!

Psalm 71 (70) • *In te, Domine, speravi*

1	Bij u, ENE, zocht ik toevlucht, ✡	A	I	1
	laat mij voor eeuwig niet worden beschaamd;			
2	gij zijt rechtvaardig, ontruk mij, doe mij ontkomen, ✡			
	neig tot mij uw oor, red mij toch!			
3	Wees mij tot een rots,			2
	een omheining waar ik voortdurend kan komen,			
	gij die gebood mij te redden, ✡			
	want mijn steenrots en mijn bastion zijt gij;			
4	mijn God, doe mij ontkomen aan de hand van wie boos wil, ✡			
	aan de greep van geweldenaar en schurk.			
5	Want gij zijt mijn hoop!- ✡		II	3
	mijn Heer, ENE, mijn veiligheid van kindsbeen af;			
6	op u heb ik gesteund sinds de schoot,-			
	sinds het ingewand van mijn moeder zijt gij mijn beschermer, ✡			
	u geldt voortdurend mijn lofzang.			
7	Ik ben voor velen een veeg teken geworden,- ✡			4
	maar gij zijt mijn sterke toevlucht;			
8	mijn mond is vervuld van uw lof, ✡			
	heel de dag van uw luister.			
9	Verwerp mij dan niet nu ik oud word, ✡		III	5
	mijn kracht raakt ten einde: verlaat mij niet;-			
10	want mijn vijanden hebben over mij gezegd ✡			
	en die mijn ziel bewaken hebben samen beraadslaagd,			
11	en gezegd: ‘God heeft hem verlaten, ✡			
	maakt jacht, grijpt hem, want niemand die hem uitredt!’			
12	God, wees van mij niet ver weg, ✡			6
	mijn God, haast u om mij te helpen;-			
13	eens worden beschaamd en raken ten einde			
	de tegenstanders van mijn ziel;			
	worden gehuld in smaad en schande: ✡			
	die op zoek zijn naar mijn kwaad.			
14	En zelf blijf ik voortdurend verbeiden; ✡	B	IV	7
	toevoegen zal ik aan al uw lof;			
15	mijn mond zal vertellen dat gij rechtvaardigt,			
	heel de dag hoe gij redt, ✡			
	want getallen weet ik er niet van;			
16	ik zal verhalen de heldendaden van mijn Heer, de ENE, ✡			
	uw rechtvaardiging doen gedenken, de uwe alleen.			

17 God, sinds mijn jeugd hebt gij mij onderricht ✡ 8
en tot nu toe maak ik melding van uw wonderen;
18 wil dan ook in ouderdom en grijsheid,- o God, mij niet verlaten,
tot ik aan dit geslacht gemeld heb uw arm, ✡
uw heldhaftigheid aan al wat komt.

19 Uw gerechtigheid, God, naar zij oprijst, V 9
de grote daden die gij deed,- ✡
God, wie is u gelijk;-
20 die ons deed zien benauwingen vele, en kwellingen,
keer om, doe ons weer leven. ✡

En uit de afgronden der aarde keer om, 10
voer mij weer omhoog!-
21 maak mijn grootheid tot meer, ✡
keer om en schenk mij troost!

22 Dan kan ook ik u danken bij het instrument van de luit; VI 11
om uw trouw, o mijn God, voor u musiceren op de harp,- ✡
o Heilige van Israel!

23 Dan jubelen mijn lippen, maak ik met mijn mond voor u muziek, ✡ 12
met mijn ziel, die gij hebt vrijgekocht;-
24 ook zal mijn tong heel de dag uw gerechtigheid spellen, ✡
omdat werden beschaamd, omdat werden gedompeld in smaad,
die zochten naar mijn kwaad.

Psalm 72 (71) • *Deus, iudicium*

1 *(Van -vredevorst- Salomo.)*

O God, recht te spreken als gij, geef dat aan de koning, ✡ I 1
rechtvaardiging door u aan ’s konings zoon;
2 hij oordele uw gemeente rechtvaardig, ✡
uw gebogenen met rechtspraak.

3 Dan dragen bergen voor de gemeenschap vrede, ✡ 2
en heuvels gerechtigheid;
4 hij doet gebogenen van een gemeenschap recht,
brengt redding aan de zonen van een arme, ✡
zal vertrappen wie verdrukt.

5 Hij zal duren als de zon, ✡ II 3
voor het aanschijn van de maan
een generatie van generaties,
6 neerdalen zal hij als regen op gras, ✡
als tienduizend druppels op een land.

7 In zijn dagen kome een rechtvaardige tot bloei, ✡ 4
met overvloed van vrede, tot er geen maan meer is;
8 optreden zal hij van zee tot zee, ✡
van de Rivier tot de einden der aarde.

9 Benauwers zullen voor zijn aanschijn knielen, ✡ III 5
zijn vijanden likken het stof;
10 de koningen van Tarsjiesj, van eilanden,
bieden een broodgift hem aan, ✡
de koningen van Sjeva en Seva brengen schatting nabij,
11 alle koningen zullen buigen voor hem, ✡
alle volkeren zullen hem dienen.

12 Want hij ontrukt een arme die schreeuwt om redding, ✡ 6
een gebogene en wie geen helper heeft,
13 hij ziet om naar een zwakke en arme, ✡
lijf-en-ziel van armen komt hij redden,
14 hij verlost hun ziel van druk en geweld, ✡
hun bloed is kostbaar in zijn ogen!

15 Hij leve!- men geve hem goud van Sjeva, IV 7
en bidde voor hem voortdurend, ✡
mogen ze hem zegenen heel de dag;-
16 zij er in het land weelde van graan op de top van bergen,
ruise als de Libanon zijn vrucht,- ✡
mogen ze uit een stad uitspruiten
als het groen van de aarde.

17 Zij zijn naam voor eeuwig, 8
voor het aanschijn van de zon bloeie zijn naam,
door hem weten ze zich gezegend,- ✡
alle volkeren prijzen hem zalig!

18 Gezegend de ENE, God, Israëls God, ✡ 9
die wonderen doet, hij alleen,
19 gezegend zijn naam, zijn glorie voor eeuwig,
vervulle zijn glorie heel de aarde!- ✡
amen, amen!

20 *Ten einde zijn de gebeden,-* ✡
van David, zoon van Jesse.

Slot van het tweede boek der Psalmen

DERDE BOEK

Psalm 73 (72) • *Quam bonus Israel!*

1 *(Een musiceerstuk van Asaf.)*

Echt, God is voor Israël goed, ✡ I 1
voor de louteren van hart;-
2 maar ik,- mijn voeten waren het spoor haast bijster, ✡
bijna waren mijn schreden nergens meer geweest,
3 want ik was afgunstig op de dwazen ✡
toen ik zag de vrede van bozen!

4 Want voor hen geen banden ten dode, ✡ 2
hun tors is weldoorvoed;
5 lijdt een mensje moeite, zij niet, ✡
zij worden niet met Adam samen geplaagd.

6 Daarom hangt verwaandheid om hun nek, ✡ 3
is geweld de dracht die hen bedekt;
7 uit vet puilen hun ogen, ✡
alle voorstellingen van een hart zijn zij voorbij.

8 Ze honen, hun praat is kwaadaardig, ✡ II 4
vanuit hun hoogte is afpersing hun praat,
9 ze zetten hun mond neer in de hemel, ✡
hun tong gaat rond over de aarde.

10 Daarom brengt aan hen hun manschap schatting ✡ 5
en wordt water in volheid opgeslurpt door hen;
11 zij zeggen: ‘hoe zou God het weten, ✡
heeft een Allerhoogste ergens weet van?-’
12 zie, dat zijn bozen: ✡ tevreden voor eeuwig,
hebben een vermogen vermenigvuldigd.

13 Ach, vergeefs hield ik zuiver mijn hart, ✡ III 6
heb ik mijn handen gewassen in onschuld!-
14 werd ik een geplaagde heel de dag, ✡
in de ochtenden gekastijd!

15 Maar als ik zou zeggen: ‘voortaan vertel ik het zo,’ ✡ 7
zie, dan verraadde ik de generatie van je zonen;-
16 hoe ik ook nadacht om dat te verstaan, ✡
het bleef ellende in mijn ogen;
17 totdat ik kwam in het heiligdom van God ✡
en acht sloeg op hun einde.

18 Immers, gij zet hen neer waar het glad is, ✡ IV 8
hebt hen laten vervallen tot ruines;-
19 welk een ontzetting zijn ze in een oogwenk geworden, ✡
verdwenen, aan verschrikkingen vergaan,
20 zoals een droom bij het ontwaken,- ✡
zult gij, Heer, eenmaal wakker, hun beeltenis niet achten!

21 Toen mijn hart verzuurde ✡ 9
en het mij stak tot in mijn nieren,
22 was ik een dwaas en een weetniet, ✡
werd ik in uw bijzijn een beest.

23 En toch was ik gedurig bij u, ✡ V 10
gij hield mij bij mijn rechterhand;
24 gij leidt mij volgens uw raad, ✡
in het einde neemt gij mij op in glorie.

25 Wie heb ik anders in de hemel?- ✡ 11
ik ben bij u,- verlang niets op de aarde;-
26 bezwijkt ook mijn vlees en mijn hart:
de rots van mijn hart en mijn deel ✡
is God voor eeuwig.

27 Want zie, wie ver van u zijn, vergaan, ✡ 12
uitroeien zult gij al wie van u afhoereert;
28 en ik: nabij God te zijn is mij goed,
ik heb als mijn toevlucht gesteld mijn Heer, de ENE, ✡
om te vertellen al uw werken!

Psalm 74 (73) • *Ut quid, Deus*

1 *(Een onderwijzing van Asaf.)*

Waarom, o God, hebt ge verworpen voor immer, ✡ I 1
rookt uw woede tegen het wolvee dat gij weidt?-
2 gedenk uw samenkomst die ge oudtijds u verwierf,
de stam die ge als uw erfdeel hebt verlost, ✡
de berg Sion waar ge hebt willen wonen!-
3 richt uw schreden naar wat voor immer in puin ligt, ✡
alles heeft een vijand in het heiligdom vernield.

4 In het midden van uw samenkomst tierden uw benauwers, ✡ 2
zetten hun tekens ten teken;-
5 ze sloegen in het rond als kappers van lover ✡
met bijlen in het dichte woud.

6 Ze stootten haar poorten ineen, ✡ II 3
met houweel en hak beukten ze erop in;
7 ze stortten uw heiligdom in het vuur, ✡
ter aarde toe schonden zij de woning van uw naam!-

8 Ze zeiden van harte: ‘die gaan we samen onderdrukken, ✡ 4
al Gods samenkomstplaatsen op de aarde zullen wij verbranden;
9 tekenen aan ons zien we niet, er is geen profeet meer, ✡
bij ons is er geen die weet tot waar!’

10 Tot wanneer, God, mag een benauwer u smaden, ✡ 5
mag een vijand uw naam honen voor immer?-
11 waarom laat ge uw hand terugkeren, ✡
ligt uw rechterhand werkeloos midden in de schoot? *sela*

12 Toch is God mijn koning vanouds, ✡ III 6
bewerker van reddingen midden hier op aarde;-
13 u, met uw kracht doorbrak u een zee, ✡
verbrijzelde koppen van draken op het water!-

14 U die verpletterde de koppen van de leviatan, ✡ 7
hem als eten weggaf aan een manschap, aan jakhalzen,
15 u die kloofde welput en bergbeek, ✡
u die de sterkste rivieren deed verdrogen.

16 U hoort een dag toe, u ook een nacht, ✡ 8
u die gesteld hebt licht en zon;
17 u die alle gebieden der aarde hebt bebakend, ✡
zomerhitte en herfsthoos hebt u geformeerd.

18 Wees dit indachtig: een vijand heeft gehoond de ENE, ✡ IV 9
een manschap verdwaasd heeft uw naam gesmaad;-
19 geef de ziel van uw tortel niet weg aan wat in het wild leeft; ✡
het leven van uw gebukten, vergeet het niet voor immer!

20 Kijk naar het verbond, ✡ 10
want de duistere plekken van het land zijn dreven vol geweld;
21 laat niet hoeven weerkeren een vertrapte geschonden; ✡
gebukte en arme zullen lofprijzen uw naam!

22 Sta op, o God, vecht uit uw geding, ✡ 11
indachtig hoe ge heel de dag gesmaad werd door een dwaas;
23 vergeet niet de stem van wie u benauwen, ✡
het gedruis van uw tegenstanders dat voortdurend opstijgt!

Psalm 75 (74) • *Confitebimur tibi*

1 *(Voor de koorleider, ‘Verderf niet’,*
een musiceerstuk van Asaf, een zang.)

2 We brengen u dank, God, I 1
wij danken u: nabij is uw naam!- ✡
we vertellen al uw wonderen.

3 ‘Ja, ik grijp een samenkomst aan, ✡ 2
ikzelf, ik kom rechtuit rechtdoen;
4 versmelten een aarde en allen die daar zetelen: ✡
die vastzet haar zuilen, dat ben ik.’ *sela*

5 Zeggen zal ik tot de dwazen: weest niet dwaas!- ✡ 3
tot de boosdoeners: verheft niet de hoorn!-
6 heft niet uw hoorn zo verheven,- ✡
gij die spreekt met het hoofd in de nek!

7 Want niet van zonsopgang en niet van de avond, ✡ II 4
niet uit een woestijn komt de verheffing;
8 want rechter is God: ✡
hij vernedert de een, de ander verheft hij.

9 Want in de hand van de ENE is een beker, 5
daarin schuimt wijn, overvloedig gemengd,-
daaruit schenkt hij:
slechts haar droesem slurpen en drinken ✡
alle bozen op aarde.

10 En ik, ik zal het melden voor eeuwig, ✡ 6
ik maak muziek voor Jakobs God:
11 ‘Al de horens van bozen houw ik af, ✡
de hoornen van een rechtvaardige worden verheven!’

Psalm 76 (75) • *Notus est in Iudea*

1 *(Voor de koorleider, bij snarenspel,*
een musiceerstuk van Asaf, een zang.)

2 Doen kennen heeft zich in Juda: God, ✡ I 1
in Israël is groot zijn naam;-
3 dus komt in Salem zijn loofhut, ✡
op Sion zijn verblijfplaats,
4 daar brak hij de bliksems van de boog, ✡
schild en zwaard, de hele oorlog. *sela*

5 Geweldige, schitterend verschijnt gij daar, ✡ 2
uit de bergen van de roof;-
6 geplunderd worden de sterken van hart nu zelf,
hun slaap werd een sluimer voorgoed,- ✡
die mannen van macht,
geen van allen hervonden zij hun handen,
7 door uw schelden, Jakobs God, ✡
verzonken in doodslaap wagen en paard.

8 Gij, vreeswekkende, gij,- II 3
wie houdt stand voor uw aanschijn, ✡
bij uw woede zo vol kracht;-
9 uit de hemel hebt gij een oordeel doen horen, ✡
de aarde werd bevreesd en viel stil,
10 toen God opstond ten gerichte ✡
om alle gebogenen op aarde te redden. *sela*

11 Ja, het venijn der mensen zal u eens danken, ✡ 4
wat aan venijn nog rest, dat sluit ge in;-
12 doet geloften, betaalt ze de ENE uw God, al wie hem omringen, ✡
de gevreesde: brengt hem uw tribuut,
13 die de geest van leiders besnoeit, ✡
gevreesd is bij de koningen der aarde!

Psalm 77 (76) • *Voce mea ad Dominum*

1 *(Voor de koorleider, op ‘Jedoetoen’,*
van Asaf, een musiceerstuk.)

2 Mijn stem klinkt tot God, ik schreeuw het uit, ✡ I 1
mijn stem klinkt tot God, totdat hij mij het oor leent;
3 ik zocht mijn Heer in mijn benauwing bij dag,
’s nachts was mijn hand gestrekt en liet niet af: ✡
mijn ziel weigerde elke troost;
4 aan God dacht ik en ik kreunde het uit, ✡
ik piekerde en mijn geest versmachtte. *sela*

5 Gij hield mijn ogen wakend, ✡ 2
ik was kapot, ik kon niet spreken,
6 ik broedde over dagen van vroeger, ✡
jaren als eeuwen geleden,
7 ik denk aan snarenspel,
’s nachts pieker ik met heel mijn hart, ✡
en mijn geest, die graaft maar door.

8 Zal mijn Heer verwerpen voor eeuwen, ✡ II 3
geen welgevallen ooit nog hebben?-
9 is zijn vriendschap ten einde voor immer, ✡
is wat hij zei voor geslacht na geslacht voleind?-
10 is God genadig-zijn vergeten, ✡
of is zijn erbarmen van woede verkrampt? *sela*

11 Ik zeg enkel en dat doorsteekt mij: ✡ 4
hoe veranderd is des Hoogsten rechterhand;
12 maar ik blijf de daden van de ENE indachtig, ✡
ja, ik gedenk uw wonderen van vroeger,
13 ik wil van al uw werken gewagen, ✡
over uw handelen peinzen!

14 God, uw weg voert over heilige grond, ✡ III 5
wie is een godheid groot als onze God?-
15 gij zijt de godheid die een wonder doet: ✡
gij hebt in de gemeenschappen doen kennen uw kracht!-
16 gij verloste met eigen arm uw gemeente, ✡
de zonen van Jakob en Jozef! *sela*

17 Waterstromen zagen u, God, 6
waterstromen zagen u en beefden, ✡
ja, oervloeden waren ontzet!-
18 dichte nevels stortten stromen water,
wolkenmassa's gaven geluid, ✡
ja, uw pijlen schoten heen en weer;
19 uw donderende stem rolde,
bliksems zetten de wereld in het licht, ✡
ontzet was de aarde, ze schudde!

20 Uw weg liep door de zee, 7
uw koers door wateren vele, ✡
uw voetsporen werden niet herkend;
21 gij leidde uw gemeente als het wolvee, ✡
aan de hand van Mozes en Aaron!

Psalm 78 (77) • *Attendite, populе*

1 *(Een onderwijzing van Asaf.)*

Neem, mijn gemeente, mijn onderricht ter ore,- ✡ A I 1
neigt uw oor naar de gezegden van mijn mond;
2 ik open mijn mond met een spreuk,- ✡
ontsluit raadsels uit oeroude tijd;
3 wat wij hebben gehoord en kennen ✡
en onze vaders ons hebben verteld.

4 We zullen niet voor hun zonen verhelen, 2
aan een later geslacht verhalend de loffelijkheden van de ENE, ✡
zijn kracht en zijn wonderen die hij heeft gedaan.

5 Hij deed opstaan een getuigenis in Jakob II 3
en stelde in Israël een onderricht
waarvan hij onze vaderen gebood ✡
die te doen weten aan hun zonen;
6 opdat die van een later geslacht ervan zullen weten,
zonen [die] worden geboren, ✡
zij zullen opstaan en vertellen aan hun zonen.

7 [Opdat] zij hun betrouwen stellen op God, 4
zijn goddelijk handelen niet vergeten, ✡
en zijn geboden zullen houden;
8 niet zullen worden als hun vaders:
een geslacht weerspannig en lastig,
een geslacht onvast van hart, ✡
met een geest ontrouw aan God.

9 Efraïms zonen, gewapend met de boog, ✡ B III 5
draaiden om op de dag van de aanval;
10 het verbond met God bewaarden ze niet, ✡
weigerden te wandelen met zijn Wet,
11 vergaten hoe hij heeft gehandeld, ✡
en zijn wonderen die hij heeft doen zien.

12 Tegenover hun vaders deed hij een wonder, ✡ 6
in het land van Egypte, het veld van Tsoan!-
13 kliefde een zee en liet hen daardoorheen trekken, ✡
stuwde water als was het een wal.

14 Hij leidde hen voort met de Wolk overdag, ✡ 7
heel de nacht bij het licht van een Vuur,
15 hij kloofde rotsen in de woestijn, ✡
gaf te drinken als vloeden zoveel!-
16 liet sprengen ontspringen uit de Steenrots, ✡
deed neerdalen als rivieren van water.

17 Maar aan hun zondigen tegen hem voegden zij nog toe: ✡ IV 8
in de wildernis bitter tegen de Allerhoogste;
18 stelden met hun hart God op de proef: ✡
vroegen om eten voor lijf-en-ziel.

19 Ze spraken, zeiden over God: ‘is een godheid bij machte ✡ 9
aan te richten een tafel in de woestijn?-
20 hij sloeg wel een rots, wateren vloeiden,
beken overspoelden ons,
maar kan hij ook brood geven?- ✡
of voorziet hij zijn gemeente van vlees?’

21 Daarnaar hoorde de ENE en ontstak, 10
bij Jakob ontbrandde een vuur, ✡
ja, woede steeg in Israël op;
22 omdat zij niet vertrouwden op God, ✡
in zijn reddende werk niet veilig zich achtten.

23 Hij gebood nevels van omhoog, ✡ V 11
zette de deuren des hemels open;
24 hij liet over hen te eten regenen: manna, ✡
koren uit de hemel gaf hij aan hen;
25 alleman at brood van Sterken, ✡
hij zond hun teerkost tot verzadigens toe!

26 Oostenwind liet hij opbreken in de hemel, ✡ 12
dreef met zijn kracht de zuiderbries voort:
27 liet vlees op hen regenen alsof het stof was, ✡
als het zand van zeeën gevleugelde vogels!-
28 liet ze vallen midden in zijn leger, ✡
bij zijn woningen in het rond.

29 Zij aten, werden zeer verzadigd, ✡ 13
wat ze begeerden liet hij voor hen komen!
30 ze waren in hun begeerte niet te stoppen, ✡
met nog steeds hun eten in hun mond;
31 daar stak tegen hen op Gods toorn
en bracht bij hen de vetsten om, ✡
bracht Israëls uitgelezenen op de knieën.

32 Bij dit alles zondigden zij nog steeds, ✡ C VI 14
vertrouwden op zijn wonderen niet;
33 hij liet hun dagen opgaan in ijlheid, ✡
hun jaren in verbijstering.

34 Ze zochten hem wel als hij hen ombracht, ✡ 15
keerden om en aanbaden God,
35 opnieuw indachtig dat God hun Rots was, ✡
de allerhoogste God hun losser.

36 Dan vleiden ze hem met hun mond, ✡ VII 16
belogen hem met hun tong,
37 maar hun hart was niet blijvend bij hem, ✡
ze vertrouwden niet op zijn verbond.

38 Maar hij, hij bleef barmhartig, verzoende onrecht, 17
stortte hen niet in ‘t verderf,
maar heeft telkens zijn woede gekeerd, ✡
niet al zijn gramschap gewekt;
39 hij bedacht: zij zijn vlees-en-bloed, ✡
een ademtocht die heengaat en niet omkeert.

40 Hoe vaak hebben ze in de woestijn hem verbitterd, ✡ VIII 18
in de woestenij hem gegriefd;
41 God beproefd keer op keer, ✡
de Heilige Israels gekrenkt!

42 Ze waren niet indachtig zijn hand: ✡ 19
de dag dat hij hen loskocht van een benauwer,
43 toen hij in Egypte zijn tekenen stelde, ✡
zijn wonderen in het veld van Tsoan.

44 Hij veranderde hun stromen in bloed, ✡ D IX 20
hun beken zo dat ze niets konden drinken;
45 zond over hen de hondsvlieg en die vrat hen op, ✡
de kikvors, en die stortte hen in ‘t verderf.

46 Hij gaf hun gewas aan de schrokker, ✡ 21
aan de sprinkhaan hun moeizame oogst;
47 wurgde door de hagel hun wijnstok, ✡
hun moerbeivijgen door ijzel.

48 Hij leverde aan de hagel hun vee uit, ✡ X 22
hun kudden aan de bliksems;
49 zond over hen de gloed van zijn toorn,
verbolgenheid, gramschap, benauwing, ✡
een zending engelen van allerlei kwaad!

50 Zijn toorn liet hij de vrije loop, 23
hij onthield hun ziel niet aan de dood, ✡
hij gaf hun leven prijs aan de pest;
51 elke eersteling in Egypte sloeg hij, ✡
het puik van potentie in de tenten van Cham!

52 Zijn gemeente liet hij opbreken als het wolvee, ✡ XI 24
dreef hen voort als de kudde in de woestijn;
53 hij leidde hen veilig, zij kenden geen verschrikking: ✡
de zee had hun vijanden overdekt.

54 Hij deed hen komen bij zijn heilig gebied,- ✡ 25
de berg die zijn rechterhand had verworven;
55 volken verjoeg hij van hun aanschijn,
liet hun toevallen met een meetsnoer een erfdeel, ✡
deed wonen in hun tenten Israëls stammen!

56 Maar zij beproefden, weerstreefden God-in-den-hoge, ✡ XII 26
zijn overeenkomsten hebben zij niet bewaakt;
57 zij deinsden terug, verraderlijk als hun vaders, ✡
veranderlijk als een boog vol bedrog;
58 met hun offerhoogten hebben ze hem getergd, ✡
met hun gesneden beelden hem getart.

59 Dat hoorde God en hij ontstak, ✡ 27
kreeg van Israël mateloos afschuw;
60 zijn woning in Sjilo verwierp hij, ✡
de tent van zijn wonen bij de mensen.

61 Hij gaf zijn kracht prijs aan de kerker, ✡ E XIII 28
zijn luister in de hand van een benauwer;
62 zijn gemeente leverde hij uit aan het zwaard, ✡
verbolgen was hij tegen zijn erfdeel!

63 Zijn uitgekozen knapen verteerde een vuur, ✡ 29
zijn jonge dochters werden niet bezongen;
64 zijn priesters vielen door het zwaard, ✡
zijn weduwen mochten niet wenen…

65 Toen ontwaakte mijn Heer, als had hij geslapen, ✡ 30
als een held die ontnuchtert van wijn:
66 hij sloeg zijn benauwers van achter, ✡
heeft met eeuwige smaad hen beladen.

67 Hij heeft de tent van Jozef verafschuwd, ✡ XIV 31
voor Efraims stam niet gekozen;
68 hij koos zich de stam van Juda, ✡
de berg Sion die hij beminde;
69 hij bouwde zijn heiligdom hoog en verheven, ✡
als de aarde toen hij haar grondde voor eeuwig.

70 Hij koos voor zijn dienaar David, ✡ 32
hem nam hij mee uit de kooien van het wolvee;
71 van achter ooien liet hij hem komen
om te weiden Jakob, zijn gemeente,- ✡
en Israel, als zijn erfdeel;
72 hij werd hun herder met de gaafheid van zijn hart, ✡
heeft hen geleid met behoedzame handen.

Psalm 79 (78) • *Deus, venerunt*

1 *(Een musiceerstuk van Asaf.)*

O God!- heidenen zijn gekomen in uw erfdeel, I 1
hebben uw hal, uw heiligdom ontwijd, ✡
Jeruzalem in puin gelegd;
2 ze gaven het lijk van uw dienaars te vreten aan de vogels van de hemel, ✡
het vlees van uw vromen aan de wilde beesten van de aarde;
3 rondom Jeruzalem vergoten ze als water hun bloed ✡
en niemand die begroef!

4 Wij werden een smaad voor onze medebewoners, ✡ 2
tot spot en hoon voor allen om ons heen;-
5 ENE, tot wanneer toornt ge voor immer, ✡
brandt uw naijver verder als een vuur?

6 Giet uw gramschap uit over die volkeren die u niet kennen II 3
en over de koninkrijken ✡
waar de aanroep van uw naam niet heeft geklonken,
7 want Jakob vrat men kaal, ✡
zijn weide hebben ze verwoest!

8 Gedenk voor ons niet de ongerechtigheden van vroeger, 4
dat komen met haast uw ontfermingen ons tegemoet!- ✡
want hoe machteloos zijn wij;-
9 help ons, God van onze redding,
vanwege de glorie van uw naam, ✡
ontruk ons en doe verzoening over onze zonden,
omwille van uw naam.

10 Waarom zouden de volkeren zeggen: ‘waar blijft nu hun God!’- III 5
worde voor onze ogen bij de volkeren bekend ✡
de wraak voor het vergoten bloed van wie u dienden!

11 Kome voor uw aanschijn de klacht van een gevangene, 6
want uw arm is zo groot, ✡
laat er iets overblijven van de kinderen des doods;-
12 werp onze medebewoners zevenvoudig terug in de schoot ✡
hun smaad waarmee ze u, Heer, hebben gesmaad!

13 En wij, uw gemeente, het wolvee dat gij weidt, 7
u zullen wij danken voor eeuwig,
van geslacht op geslacht, ✡
zullen vertellen dat gij zijt te loven!

Psalm 80 (79) • *Qui regis Israel*

1 *(Voor de koorleider, bij ‘Leliën’,*
een getuigenis van Asaf, een musiceerstuk.)

2 Herder van Israël, neig uw oor, I 1
gij die Jozef drijft als het wolvee, ✡
die op de cheroeviem zetelt, verschijn in glans
3 aan het aanschijn van Efraïm, Benjamin en Manasse.

Laat uw heldhaftigheid ontwaken; ✡ 2
ga over tot onze redding;
4 breng gij, o God, ons de keer: ✡
in het licht van uw aanschijn worden wij gered!

5 ENE, der strijdscharen God, ✡ II 3
tot wanneer de wolk van uw woede
bij het bidden van uw gemeente?-
6 gij hebt hen doen eten: brood van tranen, ✡
ge drenkt hen met tranen driemaal zoveel!

7 Ge maakt ons tot twistappel van wie bij ons wonen, ✡ 4
onze vijanden drijven met ons de spot;-
8 God der strijdscharen, breng ons de keer,- ✡
in het licht van uw aanschijn worden wij gered!

9 Een wijnstok hebt ge gerooid uit Egypte, ✡ III 5
volkeren verjaagd om haar hier te planten;
10 gij bereidde voor haar aanschijn de weg, ✡
haar wortel schoot wortel en vervulde een land!

11 Haar schaduw bedekte bergen, ✡ 6
haar ranken de ceders van God,
12 zij zond tot aan de zee toe haar takken, ✡
haar telgen naar de rivier.

13 Waarom hebt ge haar ommuringen doorbroken, ✡ 7
plukten haar leeg al wie voorbijtrokken over de weg;
14 nu knaagt aan haar het zwijn uit het woud, ✡
weidt haar kaal wat zich roert in het veld.

15 O God der strijdscharen, keer toch terug, IV 8
blik neer uit de hemel en zie het aan, ✡
geef uw zorg aan deze wijnstok,
16 de stek die uw rechterhand heeft geplant, ✡
om de zoon die gij sterkte als de uwe;
17 zij is in het vuur verbrand als vuilnis,- ✡
mogen zij door uw scheldend aanschijn vergaan!

18 Blijve uw hand op een man aan uw rechterhand, ✡ 9
op de mensenzoon die gij sterkte als de uwe;-
19 dan zullen wij niet van u wijken, ✡
doe ons leven, uw naam roepen wij aan,
20 ENE, God der strijdscharen, breng ons de keer,- ✡
in het licht van uw aanschijn worden wij gered!

Psalm 81 (80) • *Exultate Deo*

1 *(Voor de koorleider, op ‘De Gititische’,*
van Asaf.)

2 Laat juichen voor God onze sterkte, ✡ I 1
doet schallen voor Jakobs God;
3 brengt muziek, geeft een trom aan, ✡
een lieflijke harp en een luit;
4 stoot op een ramshoorn bij nieuwe maan, ✡
en bij volle maan: op de dag van ons feest!

5 Ja, dit is voor Israël gezet, ✡ 2
recht-en-regel voor Jakobs God;
6 als overeenkomst in Jozef heeft hij die gesteld,
toen hij uittoog over het land van Benauwing. ✡

Taal die ik niet kende mocht ik horen: II 3
7 ‘ik onttrok aan de drukkende last zijn schouder, ✡
zijn handpalmen mochten leeg aan de draagkorf voorbij!-
8 in de benauwing riep je, ik ontrukte je,
in donder verborgen gaf ik je antwoord, ✡
bij Meriva’s water proefde ik wie je was! *sela*

9 Hoor, mijn gemeente, ik getuig tegen jou, ✡ 4
Israël, als je naar mij zou willen horen;-
10 laat niet bij je toe een god die je vreemd is, ✡
buig je niet voor een godheid uitheems;-
11 ik ben de ENE, je God,
die je uit het land van Benauwing liet opklimmen; ✡
wijd open je mond en ik zal hem vullen!’

12 Maar mijn gemeente hoorde niet naar mijn stem, ✡ III 5
Israël heeft met mij niet gewild;-
13 en ik laat hen los, zo zeker van hart als ze zijn, ✡
volgens eigen raadslagen gaan zij nu hun gang!

14 O, als mijn gemeente naar mij zal horen, ✡ 6
Israël, als ze mijn wegen zullen gaan:
15 hun vijanden verootmoedig ik binnenkort, ✡
tegen hun benauwers zal ik keren mijn hand!

16 Die de ENE haten zullen voor hem kruipen, ✡ 7
en hun tijd zal komen voor eeuwig;
17 dan doet hij hen eten van het vetste van tarwe: ✡
‘ik verzadig je met honing uit een rots!’

Psalm 82 (81) • *Deus stetit*

1 *(Een musiceerstuk van Asaf.)*

God staat geposteerd in de samenkomst Godes, ✡ I 1
in de kring van goden oefent hij recht:
2 ‘tot wanneer kromt ge recht tot onheil, ✡
heft ge het aanschijn van boosdoeners omhoog! *sela*

3 Doet recht aan geringe en wees, ✡ 2
gebukte en verkommerde, rechtvaardigt die!-
4 laat vrij geringe en arme, ✡
aan de hand van boosdoeners ontrukt hen!

5 Van niets weten ze, verstaan niets, II 3
zij wandelen rond in het donker,- ✡
dus wankelen alle grondslagen der aarde!

6 Ik was het die zei: gij zijt goden, ✡ 4
ieder van u een zoon van de Hoogste!-
7 nochtans: als een mens zult ge sterven, ✡
vallen als elkeen van de vorsten!’

8 Sta op, God, 5
berecht de aarde, ✡
gij met uw erfgoed bij alle volken!

Psalm 83 (82) • *Deus, quis similis?*

1 *(Een zang, een musiceerstuk van Asaf.)*

2 O God, gun u geen rust, ✡ I 1
blijf toch niet zwijgen, houd u niet afzijdig, God;-
3 zie toch hoe uw vijanden grommen, ✡
uw haters hebben geheven hun hoofd!

4 Tegen uw gemeente gaat hun listige aanslag, ✡ 2
ze beraden zich tegen wie gij wilt beschermen;
5 zeiden al: ‘die gaan we opruimen, dat volk moet weg!- ✡
dat nooit meer aan Israëls naam wordt gedacht!-’
6 want ze beraadslaagden, één van hart, ✡
sloten een verbond, tegen u.

7 De tenten van Edom, de Ismaëlieten, ✡ 3
Moab en die van Hagar,
8 Geval, Amon en Amalek, ✡
Pelesjet met wie zetelen in Tsor;-
9 ook Asjoer sloot zich bij hen aan, ✡
en zij werden de sterke arm van de zonen van Lot! *sela*

10 Doe aan hen als aan Midjan,- ✡ II 4
als Sisera, als Javien in het beekdal van Kisjon!-
11 die bij Een-Dor zijn verdelgd, ✡
mest werden voor de –*rode*– grond!

12 Zet hen en hun drijvers neer als Oreev, als Zeëev, ✡ 5
als Zevach, als Tsalmoena hun plengvorsten alle!-
13 die durfden zeggen: ‘wij gaan ons beërven ✡
de weilanden van God!’

14 Mijn God, zet ze neer als een dwarrel, ✡ 6
als kaf voor het aanschijn van een windvlaag,
15 zoals een vuur in brand steekt een woud, ✡
zoals een vlam bergen verschroeit.

16 Wil zo hen achtervolgen met uw storm, ✡ III 7
met uw orkaan hen verbijsteren;
17 vervul hun aanschijn van schande,- ✡
tot ze zoeken uw naam, o ENE!

18 [Tot ze] worden beschaamd en verbijsterd voor altijd en immer, ✡ 8
ze smadelijk teloorgaan;
19 [tot ze] ze zullen weten dat gij,- uw naam, ENE, gij alleen, ✡
de Hoogste zijt, hoog over heel de aarde!

Psalm 84 (83) • *Quam dilecta!*

1 *(Voor de koorleider, op ‘De Gititische’,*
van de zonen van Korach, een musiceerstuk.)

2 Hoe verrukkelijk uw woningen, ✡ I 1
ENE, Omschaarde;-
3 mijn ziel is bezwijmd, ja vergaan van verlangen
naar de voorhoven van de ENE,
mijn hart en mijn vlees ✡
jubelen het uit tot de God die leeft!

4 Ook een mus vond een huis, een zwaluw voor zich een nest 2
waar zij haar kleintjes in neerlegde:
uw altaren, ENE, Omschaarde, ✡
mijn koning en mijn God!

5 Zalig wie zetelen in uw huis, ✡ II 3
immer zullen zij u loven; *sela*
6 zalig een mens wiens kracht is in u, ✡
pelgrimswegen zijn in hun hart!

7 Doorkruisen zij het dal van de traan-den, 4
zij maken het tot een fontein,- ✡
ook hult het in zegeningen de eerste regen;
8 van kracht tot kracht gaan zij voort, ✡
zullen de God der goden zien op Sion!

9 ENE, God der strijdscharen, hoor mijn gebed, ✡ III 5
neig uw oor, o God van Jakob; *sela*
10 God die ons schild zijt, zie het aan, ✡
kijk naar het aanschijn van uw gezalfde!

11 Want het goed van een dag in uw voorhoven 6
verkoos ik boven duizend elders,-
te wachten op de drempel in het huis van mijn God ✡
boven toeven in de tenten van een boze!

12 Want een zon en een schild is de ENE, God,- 7
genade en glorie geeft de ENE; ✡
het goede onthoudt hij niet
aan wie voortgaan in gaafheid;
13 o ENE, Omschaarde, ✡
zalig een mens die zich verlaat op u!

Psalm 85 (84) • *Benedixisti, Domine*

1 *(Voor de koorleider,*
van de zonen van Korach, een musiceerstuk.)

2 Gij hebt, ENE, behagen gehad in uw land, ✡ I 1
gij hebt gekeerd de kerkering van Jakob;
3 hebt het onrecht van uw gemeente verdragen, ✡
gij hebt al hun zonde bedekt;- *sela*
4 gij hield al uw verbolgenheid in, ✡
hebt u afgekeerd van het gloeien van uw woede.

5 Keer het ook nu, God die ons eens redde, ✡ 2
breek uw weerzin, wees weer met ons;-
6 of wilt ge tegen ons woeden voor eeuwig, ✡
uw woede koelen aan geslacht na geslacht?

7 Gij, wilt ge niet terugkeren, ons doen herleven?- ✡ 3
uw gemeente: zij zullen zich verheugen in u;-
8 doe ons, ENE, uw vriendschap weer zien, ✡
hergeef ons uw reddende werk!

9 Dat ik mag horen het woord van God, de ENE, II 4
hoe zijn woord zal luiden: vrede!-
tot zijn gemeente, tot zijn vrienden, ✡
dat ze nooit terugkeren tot traagheid;-
10 echt, nabij is voor wie hem vrezen zijn reddende werk, ✡
en wonen zal glorie in ons land.

11 Gearmd gaan vriendschap en trouw, ✡ 5
elkander kussen vrede en recht;
12 trouw spruit uit de aarde, ✡
gerechtigheid straalt neer van de hemel!

13 Ja, dan geeft de ENE ons het goede, ✡ 6
geeft onze aarde haar gewas;
14 gerechtigheid gaat uit voor zijn aanschijn, ✡
hij zet zijn schreden op de weg!

Psalm 86 (85) • *Inclina, Domine*

1 *(Een gebed van David.)*

Neig, ENE, uw oor en antwoord mij, ✡ I 1
want ik ben ellendig en arm;
2 waak over mijn ziel,
ik ben toch een vriend!-
red uw dienaar, gij mijn God, ✡
die op u zich verlaat!

3 Mijn Heer, wees mij genadig, ✡ 2
want tot u roep ik heel de dag;
4 verheug de ziel van uw dienaar, ✡
want tot u, Heer, hef ik op mijn ziel,
5 want gij, mijn Heer, zijt goed en vergevend, ✡
groot in vriendschap voor allen die tot u roepen.

6 Leen het oor, ENE, aan mijn gebed, ✡ 3
sla acht op mijn stem, mijn smeken om genade;
7 op de dag van mijn benauwing roep ik tot u, ✡
want gij zult mij wel antwoorden!

8 Geen bij de goden, mijn Heer, is als gij, ✡ II 4
geen met daden als de uwe;
9 alle volkeren -uw daad!- zullen komen,
buigen voor uw aanschijn, Heer, ✡
en glorie geven aan uw naam,-
10 want groot zijt gij, gij doet wonderen, ✡
gij, God, gij alleen!

11 Wijs mij, ENE, uw weg, ik wil hem gaan in trouw aan u; ✡ 5
richt mijn hart op dit ene: op de vreze voor uw naam;
12 ik wil u danken, Heer mijn God, met heel mijn hart, ✡
glorie geven aan uw naam voor eeuwig,-
13 want groot is over mij uw vriendschap, ✡
ge hebt mijn ziel ontrukt aan het onderste van de hel!

14 God, vermetelen stonden tegen mij op, III 6
geweldenaars zochten in samenkomst mijn ziel, ✡
stelden zich u niet als hun tegenover;-
15 gij, Heer, zijt een God van ontferming en genade, ✡
lankmoedig, groot in vriendschap en trouw!

16 Wend u tot mij, wees mij genadig, 7
geef kracht van u aan uw dienaar, ✡
doe uw reddende werk aan de zoon van uw dienstmaagd;
17 doe aan mij een teken ten goede,
laat mijn haters het zien en beschaamd zijn, ✡
hoe gij, ENE, mij hebt geholpen en mij hebt getroost!

Psalm 87 (86) • *Fundamenta eius*

1 *(Van de zonen van Korach, een musiceerstuk, een zang.)*

Zijn stichting op heilige bergen, 1
2 Sions poorten heeft de ENE lief[10] ✡
boven al de woningen Jakobs;-
3 glorierijk wordt over jou gesproken, ✡
o stede van God! *sela*

4 Ik breng Rahav en Babel in gedachten bij mijn bekenden, 2
zie: Pelesjet en Tsor samen met Koesj: ✡
hier weer één die daar is geboren;
5 van Sion mag worden gezegd:
‘man voor man is in haar geboren.’ ✡
en zelf houdt de Hoogste haar in stand!

6 De ENE zal tellen als hij gemeenschappen opschrijft: ✡ 3
‘hier weer één die daar is geboren!’- *sela*
7 en zangers, dansend de reidans: ✡
‘in jou zijn al mijn fonteinen!’

Psalm 88 (87) • *Domine Deus*

[10] Woordvolgorde in deze regel aangepast, met een oog op de vertaling in *JPS Tanakh* (1985), die vers 1b trekt binnen de vertaling van vers 2.

1 *(Een zang, een musiceerstuk van de zonen van Korach,*
voor de koorleider, op ‘De ziekte van’, voor beurtzang,
een onderwijzing van Heman de Ezrachiet.)

2 O ENE, God die mij kan redden, ✡ I 1
een dag lang schreeuwde ik,
bij nacht nog stond ik tegenover u;
3 kome voor uw aanschijn mijn gebed, ✡
neig uw oor naar mijn gejammer!

4 Want mijn ziel is verzadigd van rampen, ✡ 2
mijn leven heeft het schimmenrijk bereikt;
5 ik word gerekend bij wie neergedaald zijn in de put, ✡
ik ben geworden als een kerel zonder kracht!

6 Bij de doden heb ik mijn bed, 3
als doorboorden die slapen in een graf,
die ge niet meer gedenkt,- ✡
zij zijn onttrokken aan uw hand;-
7 ge hebt mij gezet in de onderste put, ✡
in donkerheden, in kolken.

8 Op mij drukt uw gramschap,- ✡ II 4
met al uw brekers hebt gij mij gebogen, *sela*
9 ge hebt die mij kenden van mij verwijderd,
mij voor hen gezet tot een gruwel,- ✡
ik ben opgesloten, ik kan er niet uit,
10 mijn oog is verkwijnd van ellende;
heel de dag heb ik u, ENE, geroepen, ✡
ik heb mijn handpalmen gestrekt naar u!

11 Doet ge een wonder aan de doden?- ✡ 5
of schimmen, zullen die opstaan, u danken,- *sela*
12 wordt van uw vriendschap verteld in het graf, ✡
van uw trouw in de teloorgang,-
13 wordt een wonder van u bekend in het duister, ✡
uw gerechtigheid in het land van vergeten?

14 Toch blijf ik tot u, ENE, krijten om hulp, ✡ III 6
in de ochtend komt mijn gebed u tegemoet:
15 waarom, ENE, wilt ge mijn ziel verwerpen, ✡
verbergt gij voor mij uw aanschijn;-
16 ellendig ben ik, ten dode opgeschreven van jongsaf, ✡
heb gedragen uw verschrikkingen, ben radeloos!

17 Uw vlammen trokken over mij heen, ✡ 7
uw overvallen hebben mij vernietigd,
18 ze omringden mij als water heel de dag, ✡
hebben mij omsingeld eensgezind;-
19 gij hebt van mij verre gezet geliefde en naaste, ✡
die mij kenden gehuld in duister!

Psalm 89 (88) • *Misericordias Domini*

1 *(Een onderwijzing van Etan de Ezrachiet.)*

2 Uw vriendschap, ENE, zal ik eeuwig bezingen, ✡ A I 1
aan geslacht na geslacht maak ik uw trouw bekend met eigen mond;-
3 eens zei ik: eeuwig wordt vriendschap gebouwd, ✡
hemelhoog doet gij bij hen uw trouw gestand!

4 ‘Ik sloot een verbond met wie ik verkoos, ✡ 2
ik heb gezworen aan David, mijn dienaar:
5 ik maak dat je zaad tot in eeuwigheid standhoudt, ✡
ik heb je troon gebouwd voor geslacht na geslacht!’ *sela*

6 De hemelen danken uw wonder, o ENE, ✡ II 3
ja, in de vergadering van heiligen uw trouw,
7 want wie in het zwerk staat gelijk aan de ENE, ✡
kan onder Gods zonen de ENE evenaren:
8 een God, in de raad van heiligen geducht, ✡
groot en vreeswekkend over al wie hem omringen;

9 ENE, God der strijdscharen, wie is als gij, 4
met sterkte van de ENE ✡
en met uw trouw u omringend;
10 gij die beheerst de hoogmoed der zee, ✡
als zijn golven zich heffen, weet gij ze te stillen;
11 gij die Rahav hebt doorboord en vertrapt, ✡
met uw arm, uw kracht, uw vijanden hebt verstrooid.

12 Van u is de hemel, van u ook de aarde, ✡ III 5
de wereld en wat haar vervult, gij hebt ze gegrondvest,
13 noorden en zuiden, gij hebt ze geschapen, ✡
om uw naam jubelen Tabor en Hermon!

14 Gij hebt een arm zo heldhaftig, ✡ 6
krachtig is uw hand, uw rechterhand verheven;
15 op gerechtigheid en recht stoelt uw troon, ✡
vriendschap en trouw ontmoeten uw aanschijn!

16 Zalig de gemeente met het schallen bekend, ✡ IV 7
zij wandelen, ENE, in het licht van uw aanschijn,
17 om uw naam juichen zij alle dag, ✡
om uw gerechtigheid jubelen zij!

18 Want hun luister, hun sterkte zijt gij, ✡ 8
met uw welbehagen verhoogt gij onze hoorn,
19 ja, van de ENE is ons schild, ✡
van Israëls Heilige onze koning!

20 Toen hebt gij in een aanschouwing gesproken B V 9
tot uw vrienden, en gezegd:
‘hulp heb ik neergelaten over een held, ✡
ik heb verheven wie ik uitkoos uit de manschap;
21 ik heb gevonden David, mijn dienaar: ✡
hem met olie van mijn heiligheid gezalfd.

22 Dat hem zal bevestigen mijn hand, ✡ 10
ja, mijn arm hem zal versterken;
23 dat geen vijand hem zal overvallen, ✡
geen zoon van euvelmoed hem zal doen bukken;
24 vermalen zal ik zijn benauwers,- weg van zijn aanschijn, ✡
wie hem haten stoot ik neer.

25 Met hem zijn mijn trouw en mijn vriendschap, ✡ VI 11
door mijn naam zal zijn hoorn zich verheffen;
26 leggen zal ik zijn hand op de zee, ✡
op de rivieren zijn rechterhand.

27 Hij zal mij aanroepen: “gij, mijn Vader, ✡ 12
mijn Godheid, Rots van mijn redding!”-
28 zo maak ik hem een eersteling, ✡
de hoogste boven de koningen der aarde.

29 Voor eeuwig bewaar ik voor hem mijn vriendschap, ✡ VII 13
mijn verbond blijft hem getrouw!-
30 zijn zaad zet ik voort voor altijd, ✡
zijn troon zo lang als de dagen van de hemel!

31 Maar als zijn zonen verlaten mijn Wet, ✡ 14
niet hun weg gaan met mijn rechtsregels,
32 als ze mijn inzettingen ontwijden ✡
en mijn geboden niet bewaken,
33 zal ik met de stok hun misstappen straffen, ✡
hun ongerechtigheid met slagen.

[34] Maar mijn vriendschap met hemzelf verbreek ik nooit, ✡ VIII 15
mijn trouw verloochen ik niet;
[35] nooit ontwijd ik mijn verbond; ✡
wat kwam over mijn lippen verander ik niet!-
[36] eenmaal heb ik bij mijn heiligheid gezworen: ✡
als ik tegen David ooit zal liegen…!

[37] Zijn zaad zal er wezen voor eeuwig, ✡ 16
zijn troon staat tegenover mij als de zon;
[38] als de maan, zo houdt hij eeuwig stand, ✡
een getrouwe getuige in het zwerk!' *sela*

[39] Toch hebt gij verstoten en verworpen, ✡ C IX 17
zijt ge op uw gezalfde verbolgen!-
[40] hebt ge het verbond met uw dienaar ontkracht, ✡
zijn kroon ter aarde ontwijd!

[41] Al zijn muren hebt ge doorbroken, ✡ 18
zijn vestingen gemaakt tot puin;
[42] hem plunderden al wie voorbijtrokken over de weg, ✡
geworden is hij een smaad voor zijn medebewoners.

[43] Verheven hebt ge de rechterhand van zijn benauwers, ✡ X 19
al zijn vijanden hebt ge verheugd!-
[44] gij keerde ook de kling van zijn zwaard, ✡
niet deedt ge hem opstaan in de strijd!

[45] Zijn scepter hebt ge gebroken, ✡ 20
ter aarde gestort zijn troon;
[46] van zijn jeugd de dagen verkort, ✡
met schaamte hem overdekt! *sela*

[47] Tot wanneer, ENE?- verbergt ge u voor immer?- ✡ XI 21
blijft uw gramschap branden als een vuur?-
[48] gedenk toch, Heer, hoe kort mijn duur is, ✡
voor welk niets gij al Adams zonen hebt geschapen!-
[49] wie is de kerel die leeft en geen dood zal zien, ✡
zijn ziel kan ontrukken aan de hand van de hel? *sela*

[50] Waar, Heer, is uw vriendschap van vroeger, ✡ 22
aan David bezworen bij uw trouw?-
[51] gedenk, Heer, de smaad aan uw dienaar, ✡
die in mijn boezem ik draag, van al die vele manschappen,
[52] waarmee uw vijanden, ENE, hebben gesmaad, ✡
waarmee zij hebben gesmaad de stappen van uw gezalfde!-
[53] gezegend de ENE voor eeuwig, ✡
amen, amen!

Slot van het derde boek der Psalmen

VIERDE BOEK

Psalm 90 (89) • *Domine, refugium*

1 *(Een gebed van Mozes, de man Gods)*

Heer, schuilplaats zijt gij ons geweest ✡ I 1
in geslacht na geslacht;
2 van eer de bergen werden gebaard
en gij aarde en wereld voortbracht, ✡
van eeuwig tot eeuwig zijt gij God.

3 Gij doet een mens weerkeren tot molm, ✡ 2
gij zegt: zonen van Adam, keert weer;-
4 want duizend jaren zijn in uw ogen
als de dag van gister zo die voorbijgaat, ✡
als een wake in de nacht.

5 Gij spoelt ze weg, zij zijn een slaap, 3
in de ochtend als gras dat opschiet:
6 in de ochtend in bloei en het schiet op, ✡
voor de avond afgesneden en verdord.

7 Ja, wij vergaan door uw woede, ✡ II 4
worden verbijsterd door uw gramschap,-
8 als gij onze ongerechtigheden stelt u tegenover, ✡
onze geheimen in het licht van uw aanschijn.

9 Ja, in uw verbolgenheid wenden zich al onze dagen, ✡ 5
ons vergaan onze jaren als een zucht;
10 de dagen onzer jaren, daarin gaan zeventig jaar,
tachtig jaar als we sterk zijn
en het meeste daarvan is moeite en verdriet, ✡
want snel wordt het afgesneden, wij vliegen heen.

11 Wie kent de kracht van uw woede, ✡ 6
uw verbolgenheid,- hoe zeer gij zijt te vrezen;
12 om onze dagen te tellen, schenk ons zodanig kennis, ✡
dat wij komen tot een hart vol wijsheid!

13 Keer weer, ENE,- tot wanneer?- ✡ III 7
heb deernis over wie u dienen;
14 verzadig ons in de ochtend met uw vriendschap, ✡
dat wij jubelen en verheugd zijn, al onze dagen.

15 Verheug ons naar de dagen dat ge ons hebt doen bukken, ✡ 8
jaren dat we kwaad moesten zien;
16 laat aan uw dienaars zien uw handelen, ✡
uw luister over hun zonen.

17 Kome de lieflijkheid van de Heer onze God over ons, 9
bevestig over ons het doen van onze handen, ✡
het doen van onze handen, bevestig dat!

Psalm 91 (90) • *Qui habitat*

1 Wie zetelt in het geheim van de Hoogste, ✡ I 1
in de schaduw van de Overmachtige overnacht,
2 zeggen zal hij tot de ENE: mijn toevlucht en mijn bastion, ✡
mijn God: ik weet mij veilig in hem!

3 Want hij zal je ontrukken aan het klapnet van een vanger, ✡ 2
aan pest en verderf;
4 met zijn wieken geeft hij je bedekking,
onder zijn vleugels vind je toevlucht, ✡
lijfscherm en schutsmuur is zijn trouw!

5 Je zult niet vrezen voor het schrikbeeld in de nacht, ✡ 3
voor een pijl die vliegt overdag;
6 voor de pest die rondgaat in het donker, ✡
voor koorts die woedt in de middag.

7 Valt er aan je zijde een duizendtal en rechts van je een menigte, ✡ II 4
tot jou treedt het niet nader;
8 met eigen ogen hoef je maar te kijken,- ✡
en de vergelding aan bozen zul je zien.

9 ‘Ja, gij, ENE, zijt mijn toevlucht!’- ✡ 5
de Hoogste heb je gemaakt tot je schuilplaats;
10 geen kwaad zal je bereiken, ✡
geen plaag zal naderen je tent.

11 Want zijn engelen zal hij voor jou gebieden ✡ 6
je te bewaken op al je wegen;
12 op handen zullen zij je dragen, ✡
dat je je voet niet aan de steen zult stoten;
13 over leeuw en adder voert je weg, ✡
welp en draak zul je vertrappen.

14 ‘Omdat hij mij aankleeft doe ik hem ontkomen, ✡ 7
ik zet hem op een steilte omdat hij mijn naam kent!-
15 hij roept mij aan en ik geef hem antwoord,
ik ben bij hem in benauwing, ✡
ik red hem uit, breng hem tot glorie;
16 ik verzadig hem met lengte van dagen, ✡
ik geef hem inzicht in mijn reddende werk!’

Psalm 92 (91) • *Bonum est confiteri*

1 *(Een musiceerstuk, een zang, voor de dag van de sabbat.)*

2 Goed is het de ENE te danken, ✡ I 1
te musiceren voor uw naam, o Allerhoogste;
3 in de ochtend te melden uw vriendschap, ✡
uw trouw in de nachten,-
4 bij de tiensnarige, bij de luit, ✡
bij de tokkelslag op de harp.

5 Want gij hebt mij verheugd, ENE, door wat ge hebt volvoerd, ✡ 2
om de daden van uw handen jubel ik;-
6 ENE, wat zijn uw daden groot, ✡
uitermate diep zijn uw gedachten!

7 Een redeloos man erkent ze niet, ✡ II 3
een stommerik verstaat ze niet;
8 al groeien bozen als onkruid
en bloeien alle volvoerders van onheil, ✡
het is voor hun verdelging, immer en altijd!

9 En gij, ENE, ✡ 4
zijt de verhevene voor eeuwig,
10 want zie, uw vijanden, ENE,
want zie, uw vijanden gaan teloor, ✡
ze stuiven uiteen, al die volvoerders van onheil!

11 En mijn hoorn verheft ge als die van een eenhoorn, ✡ 5
ik word verfrist met verse olie;
12 mijn oog kijkt neer op mijn beloerders, op mijn tegenstanders;
over kwaadstichters ✡ krijgen mijn oren nu te horen.

13 Een rechtvaardige zal groeien als de palmboom, ✡ III 6
als een ceder op de Libanon gedijen;
14 die geplant zijn in het huis van de ENE, ✡
in de voorhoven van onze God, die zullen groeien!

15 Nog in grijsheid lopen zij uit,- ✡ 7
worden groen en vol frisheid,
16 om te melden hoe rechtuit de ENE is, ✡
mijn Rots: valsheid is hem vreemd!

Psalm 93 (92) • *Dominus regnavit*

1 De ENE werd koning, in hoogheid gekleed, 1
bekleed werd de ENE, met kracht heeft hij zich omgord; ✡
vast staat nu de wereld, zij wankelt niet;
2 vast staat uw troon sinds toen, ✡
sinds eeuwig zijt gij daar!

3 Verheven hebben de rivieren, ENE, 2
verheven hebben rivieren hun stem,- ✡
verheffen zullen rivieren hun branding;
4 meer dan de stemmen van wateren vele en geweldig,
meer dan de brekers van een zee, ✡
is geweldig in den hoge de ENE!-
5 uw overeenkomsten zijn zeer te vertrouwen,-
heiligheid moge sieren uw huis, ✡
o ENE, tot in lengte van dagen!

Psalm 94 (93) • *Deus ultionum*

1 God die zal wreken, o ENE, ✡ I 1
God der wrake, verschijn!–
2 o rechter der aarde, verhef u, ✡
keer tegen trotsen wat zij bewerken!

3 Tot wanneer, ENE, zullen bozen, ✡ 2
tot wanneer zullen boosdoeners triomferen?-
4 mogen ze verwatenheid uitstrooien, verwoorden, ✡
mogen hun zegjes zeggen al die bedrijvers van onheil!

5 Mogen ze, ENE, uw gemeente vertrappen, ✡ 3
uw erfdeel verdrukken?-
6 weduwvrouw en zwerver wurgen, ✡
weeskinderen vermoorden?-
7 en zeggen: ‘de ENE ziet niks, ✡
de God van Jakob merkt het niet!’

8 Merkt het op, redelozen in de gemeenschap, ✡ II 4
stommelingen, wanneer komt ge tot verstand?-
9 de planter van het oor zou niet horen?- ✡
of de formeerder van het oog, zal hij niet kijken?

10 Die volkeren kastijdt, klaagt hij nu niet aan?- ✡ 5
die Adam les gaf, zal hij niet weten?-
11 de ENE die weet van de plannen der mensen ✡
dat zij niets zijn dan een nevel!

12 Zalig de kerel, ENE, die gij kastijdt, ✡ III 6
die ge les geeft uit uw Wet!-
13 om hem rust te gunnen van dagen vol kwaad, ✡
totdat voor de boze een kuil is gegraven.

14 Want nooit zal de ENE zijn gemeente begeven, ✡ 7
zijn erfdeel zal hij niet verlaten;
15 want tot gerechtigheid keert recht terug, ✡
en dat achterna gaan alle oprechten van hart.

16 Wie zal voor mij bij kwaadstichters opstaan, ✡ IV 8
wie zich voor mij posteren bij bedrijvers van onheil?-
17 was niet de ENE mij tot hulpe, ✡
bijna!- had mijn ziel gewoond in de stilte!

18 Als ik moest zeggen: mijn voet wankelde!- ✡ 9
uw vriendschap, ENE, zal mij ondersteunen;
19 in de vele zorgen in mijn binnenste ✡
zullen uw vertroostingen mijn ziel verkwikken.

20 Is met u verbonden de troon van verderf,- ✡ V 10
formeerder van kwelling, op last van een inzetting;-
21 waar ze kerven in de ziel van de rechtvaardige,- ✡
en bloed onschuldig tot boosdoener maken?

22 Daar is mij de ENE tot een burcht, ✡ 11
mijn God de Rots van mijn toevlucht;
23 hij zal tegen hen keren hun onrecht,
met hun eigen kwaad hen teniet doen,- ✡
teniet doen zal hen de ENE, onze God!

Psalm 95 (94) • *Venite, exultemus*

1 Komt, laat ons juichen voor de ENE,- ✡ I 1
laat ons schallen voor de Steenrots die ons redt;
2 laat ons zijn aanschijn tegemoet gaan met dank, ✡
met muziekstukken schallen voor hem!

3 Want een Godheid groot is de ENE, ✡ 2
een groot koning boven alle goden,
4 in wiens hand zijn de diepten der aarde, ✡
wien behoren de blokken der bergen,
5 van wie de zee is, hij heeft hem gemaakt, ✡
en ook het droge hebben zijn handen geformeerd.

6 Komt binnen, buigen wij ons, betuigen wij eerbied, ✡ 3
knielen wij voor het aanschijn van de ENE, onze Maker,
7 want hij is onze God en wij zijn de gemeente die hij weidt.

Wolvee onder zijn hand, ✡ II 4
ach, wilt toch heden horen naar zijn stem;
8 verhardt niet uw hart als in Meriva, ✡
als op de dag van Massa's beproeving in de woestijn,-
9 toen uw vaderen mij beproefden, ✡
mij tartten,- en toch mijn handelen kregen te zien!

10 Veertig jaar heb ik van dit geslacht gewalgd, en ik moest zeggen: 5
zij zijn een gemeente van dwalenden van hart, ✡
zij, van mijn wegen willen zij niet weten,
11 zodat ik in mijn toorn heb gezworen: ✡
als ze ooit binnenkomen in mijn rust!

Psalm 96 (95) • *Cantate Domino*

1 Zingt voor de ENE een nieuw gezang, ✡ I 1
zingt voor de ENE, heel de aarde;
2 zingt voor de ENE, zegent zijn naam, ✡
boodschapt van dag tot dag zijn reddende werk;
3 vertelt bij de volkeren zijn glorie, ✡
zijn wonderen bij alle gemeenschappen!

4 Want groot is de ENE en zeer te loven, ✡ 2
te vrezen is hij boven alle goden;-
5 want alle goden der gemeenschappen zijn godjes van niks, ✡
de ENE is de Maker van de hemel;
6 lichtglans en luister zijn voor zijn aanschijn, ✡
kracht en sieraad in zijn heiligdom!

7 Brengt aan de ENE, families van gemeenschappen, ✡ II 3
brengt aan de ENE glorie en kracht;
8 brengt aan de ENE de glorie van zijn naam, ✡
heft op een broodgift en komt naar zijn voorhoven.

9 Buigt voor de ENE in heilige luister, ✡ 4
beeft voor zijn aanschijn, allen op aarde;-
10 zegt bij de volkeren: de ENE werd koning,
vast staat nu de wereld, zij wankelt niet, ✡
hij oordeelt gemeenschappen met rechte maten!

11 Laat verheugd zijn de hemelen, laat juichen de aarde, ✡ III 5
laat donderen de zee en wat hem vervult;
12 laat jubelen het veld en al wat daarop is, ✡
eens zullen juichen alle bomen van het woud!

13 Voor het aanschijn van de ENE, want hij komt, 6
want hij komt om te richten de aarde,
hij zal de wereld in gerechtigheid richten, ✡
gemeenschappen met zijn trouw!

Psalm 97 (96) • *Dominus regnavit*

1 De ENE werd koning,- laat juichen de aarde, ✡ I 1
laat zich verheugen eilanden vele:
2 rondom hem zijn wolken en duister, ✡
gerechtigheid en recht funderen zijn troon,
3 vuur gaat voor zijn aanschijn uit, ✡
verschroeit zijn benauwers rondom!

4 Zijn bliksems verlichtten de wereld, ✡ 2
de aarde zag het en beefde;
5 bergen, als was smolten zij voor het aanschijn van de ENE, ✡
voor het aanschijn van de Heer van heel de aarde;
6 de hemelen hebben zijn gerechtigheid gemeld, ✡
gezien hebben alle gemeenschappen zijn glorie.

7 Dat zich schamen al wie dienen een hakbeeld, II 3
zich gelukkig prijzen met goden van niets,- ✡
buigt u voor hem, al gij goden;-
8 Sion hoorde en was verheugd, de dochters van Juda juichten, ✡
vanwege uw gerichten, o ENE,
9 want gij, ENE, zijt de Hoogste over heel de aarde, ✡
zeer hoog staat gij boven alle goden!

10 Die liefhebt de ENE, haat het kwade,- 4
hij bewaakt de zielen van zijn vrienden, ✡
aan de hand van bozen zal hij hen ontrukken;
11 licht is uitgezaaid voor de rechtvaardige, ✡
en vreugde voor oprechten van hart;-
12 verheugt u, rechtvaardigen, in de ENE, ✡
brengt dank, zijn heiligheid indachtig!

Psalm 98 (97) • *Cantate Domino*

[1] *(Musiceerstuk.)*

Zingt voor de ENE een nieuw gezang, I 1
want wonderen heeft hij gedaan; ✡
redding bracht hem zijn rechterhand,
de macht van zijn heilige arm!

[2] Doen kennen heeft de ENE zijn reddende werk, ✡ 2
aan de ogen der volkeren heeft hij zijn gerechtigheid onthuld;
[3] hij gedacht zijn vriendschap en zijn trouw aan Israëls huis,-
toen zagen alle einden der aarde ✡
het reddende werk van onze God!

[4] Schalt het uit voor de ENE, heel de aarde, ✡ II 3
weest blij, jubelt, musiceert,
[5] maakt muziek voor de ENE bij de harp, ✡
bij de harp en de stem van muziek,
[6] bij trompetten en de stem van de ramshoorn, ✡
schalt het uit voor het aanschijn van de Koning, de ENE!

[7] Davere de zee en zijn volheid, ✡ 4
de wereld en wie op haar zijn gezeten,
[8] laat rivieren klappen in de hand, ✡
laat eensgezind bergen juichen met hen mee!

[9] Voor het aanschijn van de ENE, 5
want hij zal komen om te richten de aarde,
hij zal de wereld met gerechtigheid richten, ✡
gemeenschappen met ongekromd recht!

Psalm 99 (98) • *Dominus regnavit*

[1] De ENE werd koning,- gemeenschappen sidderen; ✡ I 1
hij zetelt bij cheroeviem,- nu wankelt de aarde;-
[2] de ENE is in Sion groot, ✡
verheven is hij, alle manschappen te boven;-
[3] dat zij danken uw naam groot en te vrezen: ✡
heilig is hij!

4 De kracht van een koning is dat hij liefheeft het recht: 2
gij hebt eerlijkheid gegrondvest!- ✡
recht en gerechtigheid in Jakob, gij hebt het gemaakt;-
5 verheft de ENE, onze God,
buigt u voor zijn voetbank,- ✡
heilig is hij!

6 Onder zijn priesters Mozes en Aäron, II 3
Samuël een van de roepers van zijn naam,- ✡
roepend tot de ENE,- en hij, hij gaf hun antwoord:
7 in een wolkzuil heeft hij tot hen gesproken: ✡
zijn overeenkomsten te bewaken,
de inzetting die hij hun gaf.

8 ENE, onze God, gij hebt hun geantwoord, 4
waart voor hen een godheid die draagt, ✡
en een wreker van hun wandaden;-
9 verheft de ENE, onze God,
buigt u voor zijn heilige berg!- ✡
want heilig is de ENE, onze God!

Psalm 100 (99) • *Iubilate Deo*

1 *(Een musiceerstuk ter dankzegging.)*

Schalt het uit voor de ENE, heel de aarde, 1
2 dient de ENE met vreugde, ✡
komt voor zijn aanschijn met gejubel;
3 erkent: de ENE, hij is God,
hij heeft ons gemaakt en niet wij onszelf, ✡
zijn gemeente, het wolvee dat hij weidt!

4 Komt in zijn poorten met een danklied, 2
in zijn voorhoven met een psalm, ✡
brengt dank aan hem, zegent zijn naam,
5 want goed is de ENE, voor eeuwig zijn vriendschap,- ✡
en tot geslacht na geslacht is zijn trouw!

Psalm 101 (100) • *Misericordiam et iudicium*

1 *(Van David, een musiceerstuk.)*

Ik ga zingen van vriendschap en recht, ✡ 1
voor u, ENE, maak ik muziek;-
2 ik zal acht slaan op een weg die gaaf is,
wanneer komt gij tot mij? ✡

Ik wil wandelen in de gaafheid van mijn hart, 2
in het binnenst van mijn huis,
3 nooit zet ik tegenover mijn ogen
een woord van Belial.

Het doen van afvalligen heb ik altijd gehaat, ✡ 3
op mij heeft het geen vat;
4 laat een vals hart van mij wijken, ✡
kwaad wil ik niet kennen.

5 Wie heimelijk lastert over zijn naaste, 4
hem laat ik zwijgen!-
hovaardige ogen en een gezwollen hart, ✡
dat kan ik niet uitstaan!

6 Mijn ogen zijn in dit land bij de getrouwen, 5
dat die bij mij willen zitten,-
een die wandelt op een weg die gaaf is, ✡
hij mag bij mij dienstdoen.

7 Nooit zal zetelen in het binnenst van mijn huis 6
een dader van bedrog, een spreker van leugens; ✡
hij wordt niet bevestigd in het tegenover van mijn ogen.

8 In de ochtenden breng ik tot zwijgen 7
alle boosdoeners in dit land,- ✡
zal ik uitsnijden uit de stad van de ENE
alle bedrijvers van onheil!

Psalm 102 (101) • *Domine, exaudi*

1 *(Gebed van een gebukte, als hij bezwijkt,*
en voor het aanschijn van de ENE zijn verzuchting uitstort.)

2 ENE, hoor mijn gebed, ✡ I 1
laat mijn hulpgeroep komen tot u;
3 houd voor mij niet uw aanschijn verborgen
op de dag dat het mij benauwd is, neig tot mij uw oor, ✡
op de dag dat ik roep, geef ijlings mij antwoord!

4 Want mijn dagen zijn vervlogen in rook, ✡ 2
mijn beenderen zijn uitgebrand als een stookplaats;
5 geslagen als het gras en droog is mijn hart, ✡
ja, mijn brood vergat ik te eten;
6 vanwege de stem van mijn zuchten ✡
kleeft mijn gebeente aan mijn vlees.

7 Ik lijk op een roerdomp in de woestijn, ✡ II 3
ik ben geworden als een steenuil in ruines,
8 ik blijf wakker, ben geworden ✡
als een vogel, eenzaam op een dak;
9 heel de dag hebben mijn vijanden mij gesmaad, ✡
die over mij zwetsen hebben bij mij gezworen.

10 Ja, ik heb gegeten: as voor brood, ✡ 4
en wat ik drink heb ik met mijn weeklacht gemengd,-
11 in het aanschijn van uw gramschap, uw toorn: ✡
want ge hebt mij opgeheven en laten vallen;
12 mijn dagen zijn als een schaduw geweken, ✡
en ikzelf, ik verschrompel als het groen.

13 Maar gij, ENE, zetelt voor eeuwig, ✡ III 5
gedachtenis aan u is er voor geslacht na geslacht;-
14 gij, gij zult opstaan, u over Sion ontfermen, ✡
want het is tijd om haar genade te tonen,
ja, het samenkomstuur is gekomen,
15 want in haar stenen hebben uw dienaars behagen gehad ✡
en met haar stof zijn zij begaan.

16 Dan zullen volkeren vrezen de naam van de ENE, ✡ 6
alle koningen der aarde uw glorie,
17 wanneer de ENE Sion zal hebben herbouwd, ✡
zich in zijn glorie heeft laten zien,
18 zich heeft gewend naar het gebed van de berooide, ✡
hun bidden niet heeft veracht.

19 Dit worde beschreven voor een geslacht van later, ✡ IV 7
de gemeente die dan wordt geschapen zal loven de ENE,
20 omdat hij uit zijn verheven heiligdom neerzag, ✡
de ENE uit de hemelen keek naar de aarde.

21 Om te horen de zucht van wie is gebonden, ✡ 8
een opening te schenken aan de kinderen des doods,
22 om in Sion te vertellen de naam van de ENE, ✡
in Jeruzalem zijn lof!-
23 als gemeenschappen eendrachtig te hoop lopen, ✡
koninkrijken tot dienst aan de ENE!

24 Onderweg brak hij mijn kracht, ✡ V 9
verkortte mijn dagen;
25 ik zeg: ‘mijn God, laat mij niet opgaan op de helft van mijn dagen: ✡
geslacht na geslachten duren uw jaren;
26 voormaals hebt gij de aarde gefundeerd, ✡
ook het maaksel van uw handen: de hemelen!

27 Zij gaan teloor en gij houdt stand,- 10
alle zullen zij verslijten als het gewaad; ✡
als het kleed verwisselt gij ze
en worden zij verwisseld.

28 Maar gij blijft dezelfde, ✡ 11
uw jaren zijn nooit voltooid;-
29 de zonen van uw dienaars: mogen ze ongestoord wonen, ✡
moge hun zaad voor uw aanschijn bestaan!

Psalm 103 (102) • *Benedic, anima mea*

1 *(Van David.)*

Zegen, mijn ziel, de ENE, ✡ I 1
heel mijn binnenste zijn heilige naam;
2 zegen, mijn ziel, de ENE, ✡
en vergeet nooit al wat hij volbrengt!

3 Die vergevend is voor al je onrecht, ✡ 2
die genezend is voor al je ziekten;
4 die verlost uit de groeve je leven, ✡
die je omkranst met vriendschap en ontferming;
5 die verzadigt met het goede je verlangen, ✡
nieuw wordt als de arend je jeugd.

6 Doende met gerechtigheden is de ENE, ✡ 3
en met rechten voor alle verdrukten;
7 kennen deed hij zijn wegen aan Mozes, ✡
aan Israëls zonen zijn handelen;
8 de ENE is ontfermend en genadig, ✡
lankmoedig, overvloedig in vriendschap.

9 Niet voor immer duurt zijn geding, ✡ II 4
niet voor eeuwig blijft hij wrokken,
10 niet naar onze zonden heeft hij aan ons gedaan, ✡
niet naar onze ongerechtigheden over ons voltrokken.

11 Nee, zo hoog als de hemel boven de aarde, ✡ III 5
is heldhaftig zijn vriendschap over wie hem vrezen;
12 zo ver als zonsopgang is van waar daalt de avond, ✡
doet hij onze misstappen ver van ons weg;
13 zoals een vader zich ontfermt over zonen, ✡
ontfermt zich de ENE over wie hem vrezen.

14 Want hij, hij kent onze formering, ✡ 6
blijft indachtig dat wij stof zijn;
15 een mensje: als het gras zijn zijn dagen, ✡
als de bloem op het veld, zo bloeit hij,
16 want een storm trekt over hem heen en hij is weg, ✡
de plaats waar hij stond kent hem niet terug.

17 Maar de vriendschap van de ENE IV 7
is van eeuwig tot eeuwig over wie hem vrezen, ✡
zijn gerechtigheid voor zonen van zonen,
18 voor wie zijn verbond bewaken, ✡
voor wie gedenken zijn opdrachten om die te doen;
19 de ENE heeft zijn troon gesteld in de hemelen, ✡
zijn koningschap heerst over alles.

20 Zegent de ENE, engelen van hem, 8
helden van vermogen, daders van zijn woord, ✡
om te horen naar de stem van zijn woord;
21 zegent de ENE, zijn strijdscharen alle, ✡
zijn helpers, daders van zijn behagen;
22 zegent de ENE, al zijn daden,
op alle plaatsen van zijn heerschappij, ✡
zegen, mijn ziel, de ENE!

Psalm 104 (103) • *Benedic, anima mea*

1 Zegen, mijn ziel, de ENE,- I 1
ENE, mijn God, gij zijt zeer groot, ✡
met glans en luister hebt gij u bekleed,
2 gehuld in licht als een mantel, ✡
gij die hemelen uitspreidt als een weefdoek.

3 Die zijn opperzalen zoldert op de wateren, 2
die wolken maakt tot zijn wagen, ✡
die wandelt op de vleugels van een stormwind,
4 die stormwinden maakt tot zijn boden, ✡
tot zijn helpers een laaiend vuur.

5 Hij grondvestte de aarde op haar fundamenten,- ✡ II 3
zij wankelt niet, eeuwig en altijd!-
6 met de oervloed hebt ge als met een kleed hem bedekt, ✡
wateren bleven staan boven de bergen.

7 Zij vluchtten weg voor uw dreigen, ✡ 4
voor de stem van uw donder vloden zij verward,
8 bergen verrezen, kloven daalden neer, ✡
naar het oord dat gij voor hen had gegrondvest,
9 een grens hebt gij gesteld, die steken ze niet over, ✡
ze keren niet weer om de aarde te bedekken!

10 Gij zendt waterwellen uit door beddingen, ✡ III 5
tussen bergen gaan zij voort,
11 zij drenken al wat leeft op de velden, ✡
wilde ezels breken zo hun dorst.

12 Bij hen wonen de vogels van de hemel, ✡ 6
tussen takken geven zij hun stem;
13 die bergen drenkt vanuit zijn opperzalen, ✡
met de vrucht van uw daden verzadigt gij de aarde.

14 Die gras doet spruiten voor het gedierte IV 7
en groen voor het dienstwerk van de mens, ✡
om brood voort te brengen uit de aarde,
15 en wijn, die het hart van een mensje verheugt,
om een aanschijn te doen blinken meer dan van olie; ✡
terwijl brood het mensenhart ondersteunt.

16 Verzadigd worden de bomen van de ENE, ✡ 8
Libanons ceders die hij heeft geplant,
17 waar nestelen de tsjilpers, ✡
de vroomvogel in de toppen haar huis heeft,
18 hoge bergen zijn voor de klimmers, ✡
steenrotsen als toevlucht voor de klipdassen.

19 Hij maakte een maan voor tijden van samenkomst, ✡ V 9
een zon die weet hoe laat hij moet thuiskomen,
20 gij zet duisternis in en het wordt nacht, ✡
waarin rondwaart al wat leeft in het woud.

21 De leeuwenwelpen brullend ten roof, ✡ 10
om hun eten te vragen van God-
22 gaat stralen de zon: zij worden verzameld, ✡
in hun holen vlijen zij zich neer-
23 en Adam tijgt naar zijn arbeid, ✡
naar zijn dienstwerk tot aan de avond!

24 Hoe vele zijn uw daden, ENE, VI 11
alles hebt ge met wijsheid gedaan, ✡
vol is de aarde van uw verwerf;-
25 en dan de zee: groot en wijd als uw handen
en daarin rondkruipsel niet te tellen, ✡
levende wezens, kleine en grote bijeen,
26 daar varen schepen, ✡
en de leviatan, die gij hebt geformeerd
om met hem te spelen.

27 Van u verwachten zij alle ✡ 12
dat gij hun te eten geeft op z'n tijd;
28 gij geeft aan hen en zij vergaren, ✡
gij opent uw hand, zij worden verzadigd van wat goed is.

29 Verbergt ge uw aanschijn, dan zijn zij verbijsterd, 13
onttrekt ge hun de adem, zij smoren, ✡
tot het stof dat ze waren keren ze weer;
30 maar zendt gij uw adem, zij worden herschapen, ✡
nieuw maakt gij het aanschijn van de –*rode*– grond!

31 Zij de glorie van de ENE voor eeuwig, ✡ VII 14
moge de ENE zich in zijn daden verheugen;
32 die de aarde aankijkt en zij beeft, ✡
naar de bergen reikt en zij roken!

33 In mijn leven zal ik zingen voor de ENE, ✡ 15
musiceren voor mijn God terwijl ik nog ben;
34 hem behage mijn misbaar, ✡
en ik, ik zal mij verheugen in de ENE!

35 Dat zondaars van de aarde verdwijnen, ✡ 16
en boosdoeners: dat er geen meer is;-
zegen, mijn ziel, de ENE,- ✡
alleluia!

Psalm 105 (104) • *Confitemini Domino*

1 Brengt dank aan de ENE, roept hem bij zijn naam, ✡ 1
maakt bij de gemeenschappen zijn handelingen bekend,
2 zingt voor hem, musiceert voor hem, ✡
maakt gewag van al zijn wondere werken,
3 prijst u gelukkig met zijn heilige naam, ✡
verheuge zich het hart van wie zoeken naar de ENE!

4 Vraagt raad bij de ENE en zijn kracht, ✡ 2
zoekt zijn aanschijn voortdurend,
5 weest indachtig zijn wonderen die hij deed, ✡
zijn tekenen, de rechtsregels van zijn mond,
6 zaad van Abraham, zijn dienaar, ✡
zonen van Jakob, door hem verkoren!

7 Hij, de ENE, is onze God, ✡ 3
over heel de aarde klinken zijn rechtsregels,
8 hij gedacht voor eeuwig zijn verbond, ✡
het woord dat hij gebood aan duizendmaal een generatie,
9 dat hij met Abraham smeedde, ✡
en zijn eed aan Isaak gezworen.

10 Die hij voor Jakob als inzetting vastzette, ✡ 4
voor Israël een verbond voor eeuwig,
11 door te zeggen: ‘het land Kanaän geef ik aan jou, ✡
een erfdeel toegemeten aan u allen!’

12 Toen zij in aantal gering waren, ✡ 5
een handvol, zwervers te gast daarin,
13 gingen zij om van volk naar volk, ✡
van een koninkrijk hier naar een gemeenschap elders.

14 Hij liet geen mens toe hen te verdrukken, ✡ 6
om hen wees hij koningen terecht:
15 ‘raakt mijn gezalfden niet aan, ✡
doet mijn profeten geen kwaad!’

16 Over de aarde riep hij een honger, ✡ 7
elke broodstaf verbrak hij,
17 maar voor hun aanschijn uit zond hij een man, ✡
tot dienaar werd Jozef verkocht.

18 Ze bogen zijn voeten in het blok, ✡ 8
in het ijzer kwam zijn ziel,
19 tot de tijd dat kwam wat hij had gesproken, ✡
wat de ENE zei hem had gelouterd.

20 Een koning zond heen en liet hem ontboeien, ✡ 9
een heerser van manschappen deed de deur voor hem open,
21 stelde hem aan tot heer over zijn huis ✡
en beheerder van al zijn verwerf,
22 om zijn vorsten naar zijn zielenlust te binden, ✡
zijn oudsten leerde hij wijsheid.

23 Zo kwam Israël binnen in Egypte, ✡ 10
was Jakob te gast in het land van Cham;
24 zeer vruchtbaar maakte hij zijn gemeente, ✡
maakte die bottiger dan al zijn benauwers;-
25 dat veranderde hun hart, zij gingen zijn gemeente toen haten, ✡
met arglist zijn dienaars kwellen.

26 Toen zond hij zijn dienaar Mozes, ✡ 11
en Aäron die hij had verkoren;
27 die stelden bij hen zijn woorden, zijn tekenen, ✡
zijn wonderen in het land van Cham!

28 Hij zond duisternis en het werd duister, ✡ 12
ze weerstonden niet langer zijn woorden,
29 hij veranderde hun wateren in bloed, ✡
deed heel hun visstand sterven.

30 Van kikvorsen wemelde hun land, ✡ 13
in de kamers van hun koningen,
31 hij zei het en daar kwam de hondsvlieg, ✡
luizen in heel hun gebied.

32 In plaats van regens gaf hij hun hagel, ✡ 14
vuur en vlammen over hun land,
33 hij sloeg hun wijnstok en hun vijg, ✡
brak het geboomte van hun gebied.

34 Hij zei het en daar kwam de sprinkhaan, ✡ 15
de verslinder, niet te tellen:
35 alle groen op hun land vrat hij op, ✡
vrat weg de vrucht van hun –*rode*– grond.

36 Hij sloeg in hun land al wat het eerst was geboren, ✡ 16
het puik van heel hun potentie;
37 hen leidde hij uit, met zilver en goud, ✡
bij zijn stammen niemand die struikelde;-
38 Egypte was verheugd dat zij vertrokken, ✡
want schrik voor hen had hen overvallen.

39 Hij spreidde een wolk uit als dekkleed, ✡ 17
een vuur tot verlichting des nachts;
40 zij vroegen,- en komen deed hij kwakkels, ✡
met brood uit de hemel heeft hij hen verzadigd,
41 hij opende een rots en wateren vloeiden, ✡
stroomden door dorre streken als een rivier!

42 Want hij gedacht zijn heilige woord ✡ 18
en Abraham, zijn dienaar,
43 en leidde zijn gemeente uit bij gejuich, ✡
zijn uitverkorenen bij jubel.

44 De landen van volken gaf hij aan hen, ✡ 19
zij erfden de arbeid van naties:
45 opdat zij zijn wetten bewaken
en zijn onderrichtingen zullen houden,- ✡
alleluia!

Psalm 106 (105) • *Confitemini Domino*

1 Alleluia, I 1
dankt de ENE want hij is goed, ✡
ja, voor eeuwig is zijn vriendschap;
2 wie verwoordt de heldendaden van de ENE, ✡
zal zijn lof voluit doen horen?-
3 zalig wie waken over het recht, ✡
daders van gerechtigheid te allen tijde!

4 Gedenk mij, ENE, in het welbehagen voor uw gemeente, ✡ 2
lijf mij in bij uw reddende werk!-
5 tot zicht op het goede voor wie gij verkoos,
tot verheuging in de vreugde van uw volk, ✡
tot wij ons gelukkig prijzen samen met uw erfdeel!

6 Samen met onze vaderen hebben wij gezondigd, ✡ II 3
begingen onrecht, zetten aan tot boosheid,
7 onze vaderen in Egypte sloegen op uw wonderen geen acht,
gedachten niet het vele van uw vriendschap, ✡
rebelleerden aan de zee, de Zee van het Rieteind.

8 Maar omwille van zijn naam heeft hij hen gered, ✡ 4
om zijn heldenkracht te doen kennen,
9 hij dreigde de Rietzee en die viel droog, ✡
deed hen gaan door oervloeden als door de woestijn!

10 Hij redde hen uit de hand van een hater, ✡ 5
verloste hen uit de hand van een vijand,
11 watermassa's overdekten hun benauwers, ✡
niet een van hen bleef over, niet een!

12 Zij stelden in zijn woorden vertrouwen, ✡ III 6
ja, toen zongen zij zijn lof!-
13 maar waren al snel zijn daden vergeten, ✡
verbeidden zijn raad niet meer.

14 Werden in de woestijn gegrepen door gretig begeren, ✡ 7
stelden in die woestenij God op de proef,
15 maar wat zij wensten: hij gaf het,- ✡
zond hun de tering in lijf-en-ziel.

16 Ze werden in het legerkamp afgunstig op Mozes, ✡ 8
op Aäron, de heilige van de ENE;
17 de aarde spleet open en heeft Datan verzwolgen, ✡
overdekte de samenkomst van Aviram,
18 in hun samenkomst ontbrandde een vuur, ✡
een vlam schroeide boosdoeners weg.

19 Toen maakten ze bij Horeb een kalf, ✡ IV 9
bogen zich neder voor een gietwerk!-
20 hun glorie wisselden zij in ✡
voor het beeld van een os, een eter van groen!

21 Ze vergaten de God van hun redding, ✡ 10
zijn grote daden in Egypte,
22 wonderen in het land van Cham, ✡
ontzaglijke zaken bij de Rietzee.

23 Toen zei hij dat hij hen zou verdelgen, 11
was niet zijn verkorene, Mozes,
in de bres gaan staan voor zijn aanschijn, ✡
om zijn gramschap te keren,
niet te verderven!

24 Zij smaalden op het land, zo begeerd, ✡ V 12
hadden geen vertrouwen in zijn woord,
25 ze rumoerden in hun tenten, ✡
hoorden niet naar de stem van de ENE.

26 Toen hief hij tegen hen zijn hand op, ✡ 13
om hen te laten vallen in de woestijn,
27 hun zaad te doen vallen in de volken, ✡
hen te verstrooien in de landen.

28 Ze onderwierpen zich aan Baäl Peoor, ✡ VI 14
aten mee van offers aan doden,
29 toen zij hem met hun handelingen tergden ✡
brak onder hen uit: een plaag.

30 Pinchas stond op, greep als scherprechter in, ✡ 15
en zo kwam de plaag tot stilstand,-
31 dat werd hem gerekend tot gerechtigheid, ✡
voor geslacht na geslacht, tot in eeuwigheid.

32 Zij wekten zijn gramschap bij Meriva’s bittere water,- ✡ 16
hij deed Mozes kwaad vanwege hen,
33 want ze hadden zijn geest zo verbitterd ✡
dat over zijn lippen gezwets kwam.

[34] Zij hebben de gemeenschappen niet verdelgd, ✡ VII 17
wat de ENE hun wel had gezegd,
[35] lieten zich liever in met die volkeren, ✡
waren leergierig om hun daden te doen!

[36] Gingen hun beeldjes dienen, ✡ 18
die werden hun tot een valstrik:
[37] zij slachtten hun zonen en hun dochters ✡
voor die demonen!

[38] Ze vergoten onschuldig bloed, 19
bloed van hun zonen en hun dochters,
die ze slachtten voor Kanaäns beeldjes, ✡
het land werd besmeurd door stromen bloed;-
[39] zij besmetten zich met hun daden, ✡
hun handelingen waren niets dan hoererij.

[40] Toen ontstak tegen zijn gemeente de toorn van de ENE, ✡ VIII 20
hij moest gruwen van zijn erfdeel:
[41] hij gaf hen in heidense handen, ✡
hun haters werden hun heersers,
[42] hun vijanden mochten hen onderdrukken, ✡
zij werden verootmoedigd onder hun hand!

[43] Vele malen heeft hij hen ontrukt, 21
maar zij weerstonden zijn raad, ✡
en zonken dieper weg in hun onrecht;
[44] maar dan zag hij in de benauwing hen aan, ✡
bij het horen van hun gejammer.

[45] En hij gedacht, voor hen, zijn verbond, ✡ 22
kreeg berouw, zo groot was zijn vriendschap:
[46] hij gaf hen over, maar nu aan ontferming, ✡
voor het aanschijn van al wie hen hadden gekerkerd.

[47] Red ons, ENE, onze God!- IX 23
herzamel ons, bij die heidenen vandaan,
om dank te zeggen uw heilige naam, ✡
om u te roemen met een lofpsalm!

[48] Gezegend de ENE, Israëls God, 24
van deze eeuw tot in der eeuwigheid!- ✡
zeggen zal heel de gemeente:
amen!- alleluia!

Slot van het vierde boek der Psalmen

VIJFDE BOEK

Psalm 107 (106) • *Confitemini Domino*

1	Brengt dank aan de ENE, want hij is goed, ✡	I	1
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
2	zo zullen zeggen de verlosten van de ENE, ✡		
	die hij uit de hand van een benauwer verlost heeft,		
3	en uit de landen vergaard heeft, van zonsopgang, van avondland, ✡		
	van het noorden, van de zee.		
4	Wie dwaalden in de woestijn, door een woestenij,- ✡	II	2
	de weg naar een stad om te zetelen vonden zij niet,		
5	hongerend, gekweld door dorst bovendien, ✡		
	tot hun ziel in hen verkwijnde.		
6	Zij schreeuwden toen het hun benauwd was tot de ENE; ✡		3
	aan al wat hen benarde heeft hij hen ontrukt:		
7	hij liet hen reizen de meest rechte weg, ✡		
	om te gaan naar een stad om te zetelen.		
8	Dat zij danken de ENE om zijn vriendschap, ✡		4
	om zijn wonderen aan Adams zonen,		
9	want hij heeft verzadigd de ziel die versmachtte, ✡		
	de ziel die verhongerde vervuld met alle goed!		
10	Die neerzaten in duister en schaduw van dood, ✡	III	5
	in ellende en ijzer gekluisterd,-		
11	want zij hadden weerstreefd de gezegden der Godheid, ✡		
	het raadsplan des Hoogsten gehoond,		
12	en hij verootmoedigde door veel moeite hun hart,- ✡		
	zij struikelden en geen die hielp!		
13	Zij schreeuwden in hun nood tot de ENE, ✡		6
	uit al wat hen benarde heeft hij hen gered:		
14	uit duister en schaduw van dood deed hij hen uitgaan, ✡		
	hun boeien scheurde hij los!		
15	Dat zij danken de ENE om zijn vriendschap, ✡		7
	om zijn wonderen aan Adams zonen,		
16	want deuren van brons, die verbrak hij, ✡		
	verbrijzelde grendels van ijzer!		
17	Dwazen werden vanwege hun misstap, ✡	IV	8
	vanwege hun wandaden gekweld,		
18	van alle eten gruwde hun ziel, ✡		
	ze geraakten tot aan de poorten des doods.		

19 Zij schreeuwden in hun nood tot de ENE, ✡ 9
uit al wat hen benarde heeft hij hen gered:
20 hij zond zijn woord uit en genas hen, ✡
deed aan de groeve hun leven ontkomen.

21 Dat zij danken de ENE om zijn vriendschap, ✡ 10
om zijn wonderen aan Adams zonen,
22 dat zij offeren offers van dank, ✡
vertellen zijn daden met jubel!

23 Die afdaalden, de zee over in schepen, ✡ V 11
en werk deden op wateren vele,
24 zij hebben gezien de daden van de ENE, ✡
zijn wonderen daarginds in de diepte.

25 Hij zei het, liet aantreden een stormwind, ✡ 12
en die hief zijn golven omhoog;
26 zij klommen ten hemel, daalden tot oerkolken neer, ✡
in dat kwaad wankelde hun ziel!-
27 zij waggelden, tolden rond als bezopen, ✡
al hun wijsheid bleek versleten.

28 Zij schreeuwden in hun nood tot de ENE; ✡ 13
uit al wat hen benarde heeft hij hen uitgeleid:
29 hij strafte de storm af tot die verstomde, ✡
de golven zwegen stil,-
30 wat een vreugde voor hen dat die bedaarden ✡
en hij hen voerde naar een haven die hun beviel!

31 Dat zij danken de ENE om zijn vriendschap, ✡ 14
om zijn wonderen aan Adams zonen,
32 en in de vergadering der gemeente hem verheffen, ✡
in de zitting van oudsten hem loven!

33 Hij maakt rivieren tot een woestijn, ✡ VI 15
wellen van water tot een kwelling van dorst,
34 vruchtbaar land tot een zoutkorst, ✡
om het kwaad van wie daarop zijn gezeten.

35 Hij maakt een woestijn tot een meer vol water, ✡ 16
dor land tot wellen van water;
36 hongerlijders wijst hij daar een zetel, ✡
zij stichten een stad waar wordt gezeten.

37 Bezaaien zij velden, planten zij wijngaarden: ✡ 17
die dragen vrucht, leveren opbrengst,
38 hij zegent hen en zij vermeerderen zeer, ✡
en hun veestapel vermindert niet;-
39 anderen worden minder, zijgen gedeukt ineen ✡
van een omklemming van kwaad en kommer.

40 Als hij edelen overgiet met schande, ✡ VII 18
hen doet dwalen in een warboel zonder uitweg,
41 maar een arme tilt hij op uit ellende, ✡
talrijk als het wolvee maakt hij families.

42 Zien oprechten dat, dan zijn ze verheugd, ✡ 19
en alle onheil sluit de mond;
43 wie wijs is, zal deze dingen bewaren, ✡
zal begrijpen de bewijzen van vriendschap van de ENE!

Psalm 108 (107) • *Paratum cor meum*

1 *(Een zang, een musiceerstuk van David.)*

2 Vastberaden is mijn hart, o God, ✡ I 1
ik zal zingen, musiceren, ja, dat is mijn glorie;
3 word wakker, luit en harp, ✡
ik ga het morgenrood wekken!

4 Ik zal u danken in de gemeenschappen, o ENE,- ✡ 2
u bemusiceren in de natiën,
5 want hemelhoog en groter is uw vriendschap, ✡
tot aan de wolken reikt uw trouw!

6 Verhef u boven de hemelen, o God,- ✡ 3
over heel de aarde uw glorie,
7 opdat uw liefsten worden ontzet: ✡
brenge uw rechterhand redding,- geef mij antwoord!

8 In zijn heiligdom heeft God gesproken: II 4
‘ik wil juichen, ik ga Sjechem verdelen, ✡
de vlakte van Soekot meet ik uit!-
9 voor mij is Gilead, voor mij Manasse,
Efraïm is de veste voor mijn hoofd, ✡
mijn wetgeversstaf is Juda!

10 Mijn waskom is Moab, op Edom werp ik mijn schoen, ✡ 5
over Pelesjet klinkt mijn geschal;-
11 wie brengt mij in die stad ondoordringbaar, ✡
wie zal mij geleiden tot in Edom?’

12 Niet gij God?- die ons hebt verworpen, ✡ 6
en niet meer uittrekt, God, met onze heirscharen;-
13 verleen ons hulp tegen wie ons benauwt: ✡
redding door mensen,- ijdele hoop;-
14 met God doen wij daden van vermogen; ✡
hij zal onze benauwers vertrappen!

Psalm 109 (108) • *Deus, laudem*

1 *(Voor de koorleider,*
van David, een musiceerstuk.)

O God van mijn loflied, ✡ I 1
wil niet blijven zwijgen,-
2 want de mond van een boze, een mond vol bedrog,
heeft zich tegen mij geopend, ✡
ze hebben met mij gesproken een taal van leugen,
3 woorden van haat hebben mij omsingeld,- ✡
ze voeren tegen mij oorlog om niets.

4 Voor mijn liefde krijg ik hun aanklacht,- ✡ 2
terwijl ik een en al gebed ben;
5 ze brengen over mij kwaad voor goed, ✡
haat in plaats van mijn liefde!

6 ‘Zet tegen hem een booswicht in, ✡ II 3
laat een satan met een aanklacht staan aan zijn rechterhand,
7 als hij recht zoekt, laat hij eruit gaan als booswicht, ✡
worde zijn bidden een zonde erbij!

8 Worden zijn dagen er weinige, ✡ 4
een ander neme zijn ambt!-
9 worden zijn zonen wezen, ✡
en weduwe zijn vrouw!-
10 mogen zijn zonen dwalen en dolen, moeten schooien ✡
en schuimen,- ver van hun puinhopen weg!’

11 Aze een geldschieter op al wat hem behoort, ✡ III 5
mogen vreemdelingen roven zijn moeizame oogst!-
12 er zij voor hem niemand die vriendschap over hem uitstrekt, ✡
er zij niemand met genade voor zijn weeskinderen!-
13 zij om neer te maaien zijn nakroost,- ✡
worde een generatie later weggewist hun naam!

14 Worde het onrecht van zijn vaderen herdacht bij de ENE,- ✡ 6
nooit weggewist de zonde van zijn moeder;
15 mogen zij tegenover de ENE staan bij voortduur, ✡
worde hun gedachtenis weggemaaid van de aarde,-
16 omdat zo een er niet aan dacht vriendschap te bewijzen,
maar najoeg ✡ een man ellendig en arm
en verslagen van hart, om die te doden.

17 En [omdat] hij vervloeking liefhad: 7
die kome nu over hemzelf: ✡
hij had geen behagen in zegen:
die blijve ver van hem vandaan!

18 Hij drage als zijn mantel een vervloeking 8
die aankomt als het water in zijn binnenste, ✡
als de olie in zijn beenderen;
19 die worde hem als een gewaad dat hem omhult, ✡
en tot een buikband die hem voortdurend omgordt.

20 Dit worde van bij de ENE het loon voor mijn satans,- ✡ 9
de sprekers van kwaad over mijn ziel!

21 Maar gij, ENE, mijn Heer, doe met mij omwille van uw naam, ✡ IV 10
naar het goede van uw vriendschap: red mij uit,
22 want ik ben ellendig en arm, ✡
mijn hart ligt doorboord in mijn binnenste.

23 Als een glijdende schaduw verging ik, ✡ 11
ik ben weggeschud als een sprinkhaan;
24 mijn knieën knikten van het vasten, ✡
mijn vlees is verschrompeld, geen spiertje vet!-
25 ik, ik ben geworden het mikpunt van hun smaad, ✡
zien ze mij, dan schudden zij hun hoofd.

26 Help mij, ENE, mijn God, ✡ V 12
red mij, gij zijt toch mijn vriend,-
27 opdat zij erkennen: dit is uw hand, ✡
gij ENE, gij hebt het gedaan!

28 Zij mogen vervloeken, gij geeft zegen, 13
zij zijn opgestaan, zij worden beschaamd, ✡
en uw dienaar mag zich verheugen;
29 dat mijn satans worden bekleed met schande, ✡
zich zullen hullen in schaamte als hun mantel!

30 Ik zal de ENE met mijn mond mateloos danken, ✡ 14
te midden van velen hem loven,
31 want hij staat een arme ter rechterhand bij, ✡
om hem te redden van de rechters van zijn ziel.

Psalm 110 (109) • *Dixit Dominus*

1 *(Van David, een musiceerstuk.)*

Tijding van de ENE aan mijn heer: I 1
zet je aan mijn rechterhand, ✡
tot ik je vijanden heb gezet
als bank onder je voeten!

2 De scepter van je kracht zal de ENE zenden uit Sion,- ✡ 2
treed op als heerser in de kring van je vijanden!-
3 je manschap meldt zich vrijwillig op de dag van je macht,
in heilige luister;
uit de schoot van het morgenrood ✡
komt tot jou de dauw van je nieuwgeborenen!

4 Gezworen heeft de ENE en het zal hem niet berouwen: II 3
‘jij bent priester voor eeuwig, ✡
krachtens mijn uitspraak een Melchisedek;’
5 mijn heer is aan je rechterhand, ✡
koningen zal hij verpletteren op de dag van zijn toorn.

6 Hij vonnist de volkeren zo vol trots, ✡ 4
zal pletten hun hoofd over de aarde wijd;
7 hij drinkt uit een beek langs de weg, ✡
daarom zal hij heffen het hoofd!

Psalm 111 (110) • *Confitebor tibi*

1 **A**lleluia, I 1
ik dank de ENE van ganser harte, ✡
binnen de kring der oprechten, een samenkomst;
2 **g**root zijn de daden van de ENE, ✡
doorvorsbaar voor elk met behagen daarin;
3 **e**n glans en luister straalt van zijn werk, ✡
fleur houdt zijn gerechtigheid voor altijd.

4 **G**enadig en barmhartig is de ENE, ✡ 2
hij doet zijn wonderen voorgoed gedenken;
5 **i**ndachtig is hij voor eeuwig zijn verbond, ✡
ja, wie hem vrezen gaf hij teerkost;
6 de **k**racht van zijn daden heeft hij zijn gemeente gemeld; ✡
leende hun het erfdeel van volkeren.

7 **M**achtig zijn zijn handen in trouw en recht, ✡ II 3
nooit onbetrouwbaar zijn al zijn inzettingen;
8 **o**ndersteund voor altijd en eeuwig, ✡
product van trouw en oprechtheid.

9 **R**edding, loskoop zond hij zijn gemeente, 4
sloot voor eeuwig zijn verbond, ✡
te vrezen en heilig is zijn naam!-
10 **v**reze voor de ENE is het beginsel van wijsheid,
weg tot goed inzicht voor wie daarnaar dóen; ✡
zijn lof blijft staande voor altíjd!

Psalm 112 (111) • *Beatus vir*

1 **A**lleluia!- I 1
zalig een man die vreest de ENE, ✡
behagen heeft in zijn geboden bovenal!-
2 **c**apabel zal worden op aarde zijn zaad, ✡
de oprechten: gezegend hun geslacht!

3 **E**n geld en geluk vullen zijn huis, ✡ 2
fleur houdt zijn gerechtigheid voor altijd;
4 **g**enadig, barmhartig en rechtvaardig, ✡
helpt in het duister licht de oprechten.

5 **I**emand die gul en genadig uitleent gaat het goed,- ✡ 3
ja, die zijn woorden naar recht onderhoudt;
6 **k**wijnen zal hij voor eeuwig niet, ✡
leven in gedachtenis is er voor een rechtvaardige voor eeuwig.

7 **M**erkt hij kwaad gerucht op, hij vreest niet, ✡ II 4
nergens zo vast en zo veilig zijn hart als bij de ENE;
8 **o**ndersteund wordt zijn hart, hij vreest niet, ✡
prijst God bij het zien van zijn benauwers.

9 **R**uimschoots heeft hij gegeven aan de armen, 5
stand houdt zijn gerechtigheid voor immer, ✡
ten slotte wordt met glorie verheven zijn hoorn;
10 **v**ol wrok moet de booswicht dat aanzien,
weg kwijnt hij, tandenknarsend vergaat hij: ✡
zo gaat de toeleg van bozen teloor.

Psalm 113 (112) • *Laudate, pueri*

[1] Alleluia, I 1
looft, dienaars van de ENE, ✡
looft de naam van de ENE,
[2] zij de naam van de ENE gezegend, ✡
van nu en tot in eeuwigheid!

[3] Van waar de zon opdaagt tot waar hij aankomt ✡ 2
zij geloofd de naam van de ENE,
[4] boven alle volkeren is verheven de ENE, ✡
boven de hemelen zijn glorie.

[5] Wie is als de ENE, onze God?- ✡ II 3
die zijn zetel zet in den hoge,
[6] die diep zich neerbuigt om te zien,- ✡
in de hemelen en op de aarde!

[7] Een geringe doet hij opstaan uit het stof, ✡ 4
een arme verheft hij uit het slijk;
[8] doet hem zetelen met edelen, ✡
met de edelsten van zijn gemeenschap;
[9] een vrouw onvruchtbaar voor een huis geeft hij een zetel: ✡
een verheugde moeder van zonen!
Alleluia!

Psalm 114 (113, 1-8) • *In exitu Israel*

[1] Toen Israël uittoog uit Egypte, ✡ I 1
het huis van Jakob uit een manschap barbaars,
[2] werd Juda zijn heilig domein, ✡
werd Israël het gebied van zijn heerschappij.

[3] Dat zag de zee en hij vluchtte, ✡ 2
de Jordaan kronkelde naar achter;
[4] de bergen sprongen als rammen, ✡
heuvels als de jonkies van het wolvee!

[5] Wat had je, zee, dat je vluchtte, ✡ II 3
Jordaan, dat je kronkelde naar achter;
[6] bergen, dat jullie sprongen als rammen, ✡
heuvels,- als de jonkies van het wolvee?

[7] Aarde, beef voor het aanschijn van de Heer, ✡ 4
voor het aanschijn van Jakobs God;
[8] die de rots verandert in een waterrijk meer, ✡
de kiezel in wellen van water!

Psalm 115 (113, 9-26) • *Non nobis, Domine*

1	Niet ons, ENE, niet ons, nee, uw naam geef glorie, ✡	I	1
	om uw vriendschap, om uw trouw;-		
2	waarom mogen de volkeren zeggen: ✡		
	‘waar is toch hun God?’-		
3	maar onze God werkt in de hemel, ✡		
	al wat hem behaagt heeft hij gemaakt.		
4	[11]Hun beelden zijn zilver en goud, ✡		2
	maaksel van de handen van een mens.		
5	Ze hebben een mond, maar spreken geen woord, ✡		3
	hebben ogen, maar zien niet,		
6	ze hebben wel oren, maar kunnen niet horen, ✡		
	een neus maar ademen niet,		
7	hun handen, ze voelen niet,		
	hun voeten, ze kunnen niet gaan, ✡		
	met hun kelen murmelen ze niet.		
8	Als zij, zo worden hun makers, ✡		4
	al wie zich veilig waant bij hen!		
9	Israël, wees veilig bij de ENE!- ✡	II	5
	hun hulp en hun schild is hij;		
10	huis van Aäron, weet u veilig bij de ENE!- ✡		
	hun hulp en hun schild is hij;-		
11	al wie de ENE vreest, weet u veilig bij de ENE!- ✡		
	hun hulp en hun schild is hij.		
12	De ENE gedenkt ons, hij geeft zegen,		6
	hij zegent Israëls huis, ✡		
	hij zegent het huis van Aaron,		
13	hij zegent al wie vrezen de ENE, ✡		
	de kleinen met de groten!		
14	De ENE zal toevoegen aan u, ✡	III	7
	aan u en aan uw zonen;-		
15	gezegend zijt gij door de ENE, ✡		
	de Maker van hemel en aarde;-		
16	de hemelen zijn de hemelen van de ENE, ✡		
	de aarde gaf hij de zonen van Adam.		
17	Niet de doden loven de ENE, ✡		8
	niet al wie gedaald zijn in de stilte,		
18	maar de ENE zegenen wij, ✡		
	van nu en tot in eeuwigheid!-		
	alleluia!		

[11] Fokkelman ziet vers 4 en vers 8 als ‘enveloppe’ rond vers 5-7.

Psalm 116 (114 & 115) • *Dilexi, quoniam & Credidi*

1	Ik heb lief, want hij, de ENE, heeft willen horen ✡	I	1
	mijn stem, mijn smeken om genade,		
2	ja, hij heeft zijn oor tot mij geneigd!- ✡		
	zal ik roepen in mijn dagen.		
3	Mij omvatten banden des doods,		2
	de benauwingen der hel wisten mij te vinden, ✡		
	ik ondervond benauwing en verdriet;		
4	de naam van de ENE riep ik aan: ✡		
	ach ENE, laat mijn ziel ontkomen!		
5	Genadig is de ENE en rechtvaardig, ✡	II	3
	onze God is vol ontferming,		
6	weerlozen wil de ENE bewaren, ✡		
	ik kon niets meer: hij was het die mij redde.		
7	Keer, mijn ziel, terug tot je plaatsen van rust, ✡		4
	want de ENE heeft het voor je volbracht;		
8	ja, gij hebt mijn ziel gered van de dood,		
	mijn ogen van tranen, ✡		
	mijn voeten van aanstoot.		
9	Ik mag wandelen voor het aanschijn van de ENE, ✡	III	5
	in de landouwen van wie leven;		
	[Psalm 115 • Credidi]		
10	ik heb geloofd, zelfs toen ik sprak: ✡		
	ik, ik ben al te zeer vernederd,		
11	ik, ik heb in mijn verwarring gezegd: ✡		
	heel het mensdom is bedrog!		
12	Hoe kan ik aan de ENE terugdoen ✡		6
	al wat hij voor mij heeft volbracht?-		
13	de beker der reddingen, die hef ik op, ✡		
	de naam van de ENE roep ik aan,		
14	mijn geloften aan de ENE betaal ik, ✡		
	tegenover heel zijn gemeente!		
15	Kostbaar in de ogen van de ENE ✡	IV	7
	is de dood van zijn vrienden;-		
16	ach ENE,- ik ben toch uw dienaar,		
	ik ben uw dienaar, zoon van uw dienstmaagd: ✡		
	geopend hebt gij mijn boeien!		

17 Aan u zal ik offeren een offer van dank, ✡ 8
de naam van de ENE roep ik aan,
18 mijn geloften aan de ENE betaal ik ✡
tegenover heel zijn gemeente,
19 in de voorhoven van het huis van de ENE, ✡
in jouw midden, Jeroesjalaïm!-
alleluia!

Psalm 117 (116) • *Laudate Dominum*

1 Looft de ENE, alle volken, ✡ 1
wilt hem roemen, alle naties,
2 want over ons is geweldig zijn vriendschap, ✡
de trouw van de ENE is voor eeuwig!-
alleluia!

Psalm 118 (117) • *Confitemini Domino*

1 Dankt de ENE want hij is goed: ✡ I 1
ja, voor eeuwig is zijn vriendschap;-
2 zegge toch Israël na: ✡
ja, voor eeuwig is zijn vriendschap;
3 zegge toch het huis van Aäron het na: ✡
ja, voor eeuwig is zijn vriendschap;
4 zeggen toch wie de ENE vrezen het na: ✡
ja, voor eeuwig is zijn vriendschap!

5 Vanuit de benauwing riep ik de ENE, ✡ 2
de ENE gaf mij antwoord, ook ruimte;
6 de ENE is met mij, ik vrees niet, ✡
wat zal een mens mij doen!-
7 de ENE is met mij, is bij mijn helpers, ✡
en ik, ik kan mijn haters aanzien!

8 Beter is het toevlucht te zoeken bij de ENE, ✡ II 3
dan veiligheid bij de mensen,
9 beter toevlucht gezocht bij de ENE ✡
dan veiligheid bij voornamen!

10 Alle volkeren hadden mij omsingeld, ✡ 4
met de naam van de ENE sneed ik door hen heen,
11 ze omringden mij, ja hadden mij omsingeld, ✡
met de naam van de ENE sneed ik door hen heen,
12 ze omringden mij als bijen,
maar doofden als een vuur van distels; ✡
met de naam van de ENE sneed ik door hen heen.

13 Gestompt, gestoten werd ik, dat ik zou vallen, ✡ 5
de ENE heeft mij geholpen;
14 mijn kracht, mijn muziek is de ENE, ✡
hij werd mij tot redding!

15 Een stem van jubel en redding in de tenten der rechtvaardigen: ✡ III 6
de rechterhand van de ENE was krachtdadig;
16 de rechterhand van de ENE was verheven, ✡
de rechterhand van de ENE was krachtdadig!

17 Ik sterf niet, nee ik mag leven, ✡ 7
ik mag vertellen de daden van de ENE;-
18 gekastijd heeft mij de ENE, gekastijd, ✡
maar aan de dood gaf hij mij niet prijs!

19 Opent voor mij gerechtigheids poorten: ✡ 8
door hen wil ik binnenkomen, danken de ENE;-
20 dit is de poort naar de ENE, ✡
rechtvaardigen komen daardoor naar binnen!

21 Ik breng u dank, want u gaf mij antwoord, ✡ IV 9
u werd mij tot redding;
22 de steen die de bouwers verachtten ✡
is geworden tot hoofd van een hoek.

23 Zij werd dat vanwege de ENE, ✡ 10
zij is een wonder in onze ogen:
24 dit is de dag die de ENE gemaakt heeft, ✡
laat ons juichen, verheugd zijn om hem!

25 Ach ENE, breng toch redding, ✡ 11
ach ENE, laat het toch gelukken!

26 Gezegend die komt in de naam van de ENE, ✡ V 12
wij zegenen u vanuit het huis van de ENE;
27 God is de ENE, hij doet ons het licht zien,
bindt nu met snoeren de feestrei ✡
tot aan de horens van het altaar!

28 Mijn God zijt gij, u wil ik danken, ✡ 13
mijn God, u zal ik verheffen;-
29 brengt dank aan de ENE, want hij is góed, ✡
ja, voor eeuwig is zijn vríendschap!

Psalm 119 (118)

Aleph. Beati immaculati I 1

1 **A**l wie gaaf van weg zijn: zalig!, ✡
die wandelen volgens het onderricht van de ENE!
2 **A**l wie houden zijn overeenkomsten: zalig!- ✡
met heel het hart hem zoeken!
3 **A**ch nee, valsheid begaan zij niet, ✡
zij wandelen op zijn wegen.

4 **A**l uw verordeningen hebt gij geboden ✡ 2
om ten zeerste te bewaken.
5 **A**ch, waren mijn wegen vast genoeg ✡
om uw inzettingen te bewaken.

6 **A**an schaamte zou ik voorbij zijn ✡ 3
als ik acht sloeg op al uw geboden.
7 **A**an u breng ik dank in oprechtheid van hart, ✡
nu ik leer uw gerechte regels.
8 **A**l uw inzettingen zal ik bewaken; ✡
verlaat mij niet te zeer!

Beth. In quo corrigit II 4

9 **B**ij wat houdt wie jong is zijn pad schoon?- ✡
door het te bewaken volgens uw woord!
10 **B**en ik niet met heel mijn hart u gaan zoeken?- ✡
laat niet toe dat ik afdwaal van uw geboden!
11 **B**erg ik wat gij zegt niet in mijn hart?- ✡
opdat ik niet zondig tegen u!
12 **B**egroeten mag ik u, ENE: gezegend!- ✡
wil uw inzettingen aan mij leren!
13 **B**reeduit vertelden mijn lippen ✡
alle rechtsregels van uw mond.
14 **B**lij ben ik op de weg van uw overeenkomsten, ✡
als was ik onmetelijk rijk!
15 **B**epeinzen zal ik wat gij verordent, ✡
ik zal acht slaan op uw paden.
16 **B**ij uw inzettingen zoek ik verkwikking, ✡
ik zal uw woord nooit vergeten!

Gimel. Retribue servo tuo III 5

17 **G**un het uw dienaar dat ik mag leven, ✡
en zal waken over uw woord.
18 **G**eef zicht aan mijn ogen, dat ik acht sla ✡
op de wonderen uit uw Wet!
19 **G**ast-en-zwerver ben ik op de aarde, ✡
verberg uw geboden voor mij niet!
20 **G**eteisterd wordt mijn ziel door verlangen ✡
naar uw rechtsregels, te aller stond.
21 **G**edreigd met uw vloek hebt gij verwatenen,- ✡
die afdwalen van uw geboden.
22 **G**ij, wentel van mij smaad en verachting, ✡
ik heb uw overeenkomsten toch gehouden?
23 **G**ingen vorsten ook zitten, voerden ze over mij gesprekken, ✡
uw dienaar bepeinst uw inzettingen.
24 **G**eluk vind ik juist in uw overeenkomsten, ✡
mijn raadslieden, dat zijn zij!

Deleth. Adhæsit pavimento IV 6

25 **D**aar ligt mijn ziel, gekleefd aan het stof, ✡
doe mij leven, naar uw woord!
26 **D**e wegen die ik ging heb ik verteld, en gij hebt geantwoord, ✡
wil mij uw inzettingen leren.
27 **D**e weg van uw orders, doe mij verstaan, ✡
ik wil uw wonderdaden bepeinzen!
28 **D**roefheid doet mijn ziel vervloeien, ✡
doe mij opstaan, naar uw woord!
29 **D**e weg van leugen, houd die van mij verre, ✡
begenadig mij met uw Wet!
30 **D**e weg van waarheid heb ik gekozen, ✡
uw rechtsregels hield ik mij voor.
31 **D**at ik mij aan uw overeenkomsten vastklampte, ✡
ENE, maak mij daarin niet beschaamd.
32 **D**e weg van uw geboden zal ik rennen, ✡
ja, gij maakt ruimte voor mijn hart!

He. Legem pone mihi V 7

33 **E**NE, in de weg van uw inzettingen onderricht mij, ✡
die wil ik houden tot het einde.
34 **E**n geef mij begrip, dat ik kan houden uw Wet, ✡
haar met heel mijn hart bewaren.
35 **E**en weg in het spoor van uw geboden, laat die mij begaan, ✡
want daarin heb ik behagen.
36 **E**nkel uw overeenkomsten, neig daarheen mijn hart, ✡
en niet naar eigen voordeel.
37 **E**is van mijn ogen dat ze van het zinloze afzien, ✡
doe mij leven op uw weg.
38 **E**n doe aan uw dienaar uw toezegging gestand,- ✡
aan allen die u vrezen.
39 **E**indig mijn versmading, die ik zo ducht: ✡
zo goed zijn mij uw regels.
40 **E**erlijk, uw ordeningen heb ik altijd begeerd, ✡
laat in uw gerechtigheid mij leven!

Vav. Et veniat VI 8

41 **F**eest!, ENE, als over mij komen uw vriendschap ✡
en uw redding, gelijk gij toezegt.
42 **F**link sta ik mijn smaders te woord, ✡
want ik weet mij veilig in uw woord.
43 **F**ier heb ik op uw regels gewacht: ✡
ontneem mijn mond het woord der waarheid niet al te zeer!
44 **F**erm zal ik waken bij uw onderricht, voortdurend, ✡
voor eeuwig en altijd.
45 **F**ris sta ik op, ik wandel in ruimte, ✡
nu ik uw ordeningen ben gaan zoeken.
46 **F**rank sta ik met uw overeenkomsten koningen te woord, ✡
en niet word ik beschaamd.
47 ’n **F**estijn zijn mij uw geboden, ✡
mijn liefde zijn zij geworden.
48 ’t **F**irmament van uw geboden -die mijn liefde zijn geworden-
daarheen hef mijn handpalmen ik op,- ✡
uw inzettingen blijf ik overpeinzen!

Zai. Memor esto VII 9

49 **G**edenk het woord tot uw dienaar, ✡
waarmee ge bij mij verwachting hebt gewekt.
50 **G**etroost heeft dat mij in mijn ellende, ✡
ja, uw toezegging heeft mij doen herleven.
51 **G**esard door ziedende lieden, bovenmate, ✡
ben ik niet afgeweken van uw Wet.

52 **G**edacht heb ik aan uw rechtsregels van eeuwig, o ENE, ✡ 10
en zo werd ik getroost!
53 **G**loed greep mij om boosdoeners aan, ✡
die loslieten uw Wet!
54 **G**ebleven is mij de muziek van uw inzettingen, ✡
waar ik in mijn omzwervingen ook huisde.

55 **G**edacht heb ik ’s nachts uw naam, o ENE, ✡ 11
uw onderricht bleef ik bewaken!
56 **G**eworden is mij dit: ✡
dat ik uw verordeningen heb onderhouden!

Heth. Portio mea VIII 12

57 **H**et is mijn deel, ENE, heb ik gezegd, ✡
uw woorden te bewaken.
58 **H**eel mijn hart zocht naar de zachtheid van uw aanschijn, ✡
wees mij genadig, zoals gij hebt gezegd!
59 **H**et spoor van mijn we gen heb ik overdacht, ✡
ik keer mijn voeten naar uw overeenkomsten.
60 **H**aast heb ik gemaakt en niet gedraald, ✡
om uw geboden te bewaken.
61 **H**oewel mij strikken van bozen omgaven, ✡
uw onderricht was ik niet vergeten.
62 **H**alvernacht sta ik op om u te danken ✡
voor de rechtsregels van uw gerechtigheid.
63 **H**et gezelschap zoek ik van al wie u vrezen, ✡
van wie uw verordeningen bewaken.
64 **H**eel de aarde, ENE, is vervuld van uw vriendschap, ✡
uw inzettingen: wil mij die leren!

Teth. Bonitatem fecisti IX 13

65 ’t **I**s het goede dat gij hebt gedaan aan uw dienaar, ✡
o ENE, naar uw woord.
66 **I**nzicht, goedheid en kennis, wil mij die leren, ✡
want in uw geboden heb ik vertrouwen!
67 **I**k dwaalde af totdat ik moest bukken, ✡
en nu zal ik bewaken wat gij zegt.
68 **I**n-goed zijt gij en goeddoende, ✡
uw inzettingen, wil mij die leren!
69 **I**k blijf met heel mijn hart uw ordeningen houden, ✡
al besmeurden ziedende lieden mij met leugens.
70 **I**k vond verkwikking in uw Wet, ✡
al was hun hart gevoelloos als vet.
71 ’t **I**s goed voor mij geweest dat ik moest bukken, ✡
het was om uw inzettingen te leren.
72 ’t **I**s mij goed geweest: het onderricht uit uw mond,- ✡
is meer dan duizenden goud en zilver!

Ioth. Manus tuæ X 14

73 **J**ouw handen hebben mij gemaakt, hebben mij bevestigd, ✡
schenk mij inzicht, ik zal leren jouw geboden!
74 **J**e vereerders zullen mij zien en zich verheugen, ✡
want op jouw woord heb ik gewacht!
75 **J**e rechtsregels, ENE, wist ik gerechtigheid, ✡
en trouw, ook toen je mij liet bukken.
76 **J**ouw vriendschap, laat die er toch zijn om mij te troosten, ✡
zoals jij je dienaar hebt gezegd.
77 **J**a, komt jouw ontferming over mij, dan leef ik op, ✡
want jouw onderricht is mijn verkwikking.
78 **J**a, dat beschaamd staan ziedende lieden
die mij hebben gewrongen in leugens, ✡
en ik jouw orders mag overpeinzen!
79 **J**e vereerders, dat die bij mij terugkeren, ✡
zij die kennen jouw overeenkomsten.
80 **J**ouw inzettingen, laat mijn hart volmaakt daarbij zijn, ✡
opdat ik niet zal worden beschaamd!

Caf. Defecit in salutare XI 15

81 **K**rank werd mijn ziel, om uw reddende werk, ✡
op uw woord ben ik blijven wachten.
82 **K**rank werden mijn ogen om uw toezegging, ✡
ik moest zeggen: ‘wanneer schenkt gij mij troost?’
83 **K**romp ik ineen als een wijnzak in de rook, ✡
uw inzettingen heb ik nooit vergeten.
84 **K**necht van u ben ik, zijn mij nog dagen beschoren?- ✡
wanneer houdt ge over mijn vervolgers gericht?
85 **K**uilen zijn mij gegraven door onbesuisden, ✡
die naar uw onderricht niet leven.
86 **K**om mij helpen: al uw geboden zijn getrouwheid,- ✡
zij hebben mij achtervolgd met leugen!
87 **K**regen ze mij in dit land bijna kapot: ✡
ik, ik heb uw orders niet verlaten!
88 **K**rachtens uw vriendschap: doe mij leven, ✡
ik zal bewaken de overeenkomsten van uw mond!

Lamed. In æternum XII 16

89 **L**anger dan lang, ENE, voor eeuwig, ✡
staat uw woord op zijn post in de hemelen.
90 ’n **L**ijn van geslacht na geslacht volgt uw trouw, ✡
vast als de aarde blijft zij staande.
91 **L**eefregels van u, daarvoor staan zij heden, ✡
want in alles zijn zij u dienstbaar.

92 **L**ag niet in uw onderricht mijn verkwikking, ✡ 17
dan was ik verloren in mijn ellende.
93 **L**evenslang, ja eeuwig zal ik uw orders niet vergeten, ✡
want door hen hebt gij mij doen leven.

94 ’k **L**ever mij uit aan u: o, red mij!- ✡ 18
want uw orders heb ik gezocht!
95 **L**oerden boosdoeners op mijn teloorgang, ✡
uw overeenkomsten wil ik verstaan.
96 **L**igt, zo zag ik, voor elk geheel er een einde, ✡
uw gebod is wijdreikend, onbegrensd!

Mem. Quomodo dilexi XIII 19

97 **M**ij is zo lief geworden uw Wet, ✡
heel de dag is zij mijn overpeinzing.
98 **M**eer dan mijn vijanden zijn, maakt uw gebod mij wijs, ✡
want voor eeuwig is het bij mij.
99 **M**eer dan al mijn leermeesters verwierf ik inzicht, ✡
want uw overeenkomsten waren mij tot overpeinzing.
100 **M**eer dan grijsaards kwam ik tot verstaan, ✡
omdat ik uw orders heb gehouden.
101 **M**ijn voeten weerde ik van elk pad van kwaad, ✡
om uw woorden te bewaken.
102 **M**ijn weg is van uw regels niet geweken, ✡
want gij hebt ze mij gewezen.
103 **M**ijn gehemelte waren uw toezeggingen zoeter ✡
dan honing was voor mijn mond!
104 **M**ij schonken uw orders verstand, ✡
daarom ben ik ieder leugenpad gaan haten.

Nun. Lucerna pedibus meis XIV 20

105 **N**aar waar mijn pad voert is uw woord mij een licht, ✡
een lamp voor mijn voeten.
106 **N**u ik het heb gezworen zal ik het gestand doen: ✡
te bewaken uw regels, zo rechtvaardig.
107 **N**u ik ten zeerste ben gebogen, ✡
ENE, doe mij leven, naar uw woord.
108 **N**eem toch, ENE, de geloften van mijn mond in welbehagen aan, ✡
wil mij uw regels leren.
109 **N**ooit heb ik uw onderricht vergeten, ✡
al lag mijn ziel mij voortdurend los in de hand.
110 **N**ooit ben ik weggedoold van wat gij hebt verordend, ✡
al legden boosdoeners mij een strik.
111 **N**u zijn uw overeenkomsten mijn erfdeel voor eeuwig, ✡
ja, zij zijn de blijdschap van mijn hart.
112 **N**eigde ik mijn hart om uw inzettingen te doen, ✡
voor eeuwig is er loon.

Samech. Iniquos odio XV 21

113 **O**nvaste mensen ben ik gaan haten, ✡
uw onderricht kreeg ik lief.
114 **O**p uw woord bleef ik wachten: ✡
mijn verberging, mijn schild waart gij.
115 **O** kwaadstichters, gaat van mij heen, ✡
ik wil houden de geboden van mijn God!
116 **O**ndersteun mij, naar uw toezegging, en ik zal leven, ✡
beschaam mij in mijn verwachting niet!
117 **O**nderstut mij, en ik zal gered zijn,- ✡
worden verkwikt door uw inzettingen voortdurend.
118 **O**ntduikers van uw inzettingen veracht gij: ✡
niets dan leugen is hun sluwheid.
119 **O**p alle bozen der aarde zult ge neerkijken als uitschot; ✡
eens te meer kreeg ik uw overeenkomsten lief.
120 **O**m schrik voor u sidderde mijn vlees, ✡
voor uw regels kreeg ik ontzag!

Ain. Feci iudicium XVI 22

121 **P**lichtsgetrouw deed ik gerechtigheid en recht,- ✡
leger mij niet bij mijn onderdrukkers!
122 **P**osteer u voor uw dienaar ten goede, ✡
dat onbekookten mij niet onderdrukken.
123 **P**opelend zagen mijn ogen uit naar uw reddende werk, ✡
naar uw gerechtigheid zoals voorzegd.
124 **P**assend en recht naar uw vriendschap, doe zo met uw dienaar, ✡
uw inzettingen, wil mij die leren.
125 **P**leiten wil ik: ik dien u, schenk gij mij inzicht, ✡
dat ik uw overeenkomsten leer kennen.
126 **P**recies nu is het tijd, ENE, voor een daad: ✡
gebroken hebben ze uw Wet!
127 **P**aarlen echter zijn mij uw geboden, ✡
ik heb ze liever dan goud en het edelste metaal.
128 **P**aden van leugen, ik ben ze alle gaan haten, ✡
daarom houd ik al uw orders alle voor recht!

129 **R**onduit wonderbaar zijn uw overeenkomsten, ✡
daarom is mijn ziel ze gaan houden.
130 **R**ondom uw geopende woorden schijnt licht, ✡
eenvoudigen schenkt dat inzicht.
131 ’n **R**oofvogel gelijk, mijn mond opengesperd hijg ik het uit, ✡
want mijn verlangen is naar uw geboden.
132 **R**icht u tot mij, wees mij genadig, ✡
zoals het recht is voor minnaars van uw naam.
133 **R**icht mijn schreden naar wat gij toezegt, ✡
laat alle onheil niet over mij heersen.
134 **R**ed mij, koop mij vrij van ’s mensen verdrukking, ✡
dat ik uw orders kan bewaken.
135 **R**aak met het licht van uw aanschijn uw dienaar aan, ✡
uw inzettingen, wil mij die leren.
136 **R**ivieren water daalden neer uit mijn ogen, ✡
omdat zij uw onderricht niet hebben bewaakt!

Sade. Iustus es XVIII 24

137 **S**trikt rechtvaardig zijt gij, o ENE, ✡
rechtuit zijn uw regels.
138 **S**treng naar gerechtigheid hebt gij geboden ✡
uw overeenkomsten, en trouw.
139 ’n **S**chim maakte van mij mijn ijver, ✡
daar mijn benauwers uw woorden vergaten.
140 **S**meltzuiver is wat gij toezegt, ✡
het is dat wat uw dienaar zo mint.
141 **S**choon ik gering ben en geminacht, ✡
heb ik uw orders niet vergeten.
142 **S**lechts uw rechtvaardiging is gerechtigheid voor eeuwig, ✡
getrouw is uw Wet!
143 **S**chaadden mij benauwing en verdrukking: ✡
mijn verkwikkingen waren uw geboden.
144 **S**tand houdt uw gerechtigheid,
uw overeenkomsten, voor eeuwig: ✡
doe ze mij verstaan, dat ik mag leven!

Coph. Clamavi XIX 25

145 **T**ot u riep ik met heel mijn hart: ‘ENE, geef mij antwoord!- ✡
uw inzettingen zal ik houden!’
146 **T**ot u heb ik geroepen: ‘red mij!- ✡
ik zal uw overeenkomsten bewaken!’
147 **T**erwijl het nog nacht was schreeuwde ik om hulp, ✡
op uw woorden bleef ik wachten.
148 **T**ussen de waken wachtten mijn ogen ✡
om uw toezeggingen te overpeinzen.
149 **T**oon uw vriendschap: hoor mijn stem!- ✡
ENE, gij die recht doet: doe mij leven!
150 **T**e na zijn gekomen die jagen op schande, ✡
van uw onderricht zich verre hebben gezet.
151 **T**och zijt gij, ENE, veel nader, ✡
en al uw geboden zijn getrouw.
152 **T**hans en vanouds weet ik uit uw overeenkomsten: ✡
dat gij ze voor eeuwig hebt gegrondvest.

Res. Vide humilitatem meam XX 26

153 **V**erleen mij vrijheid, zie mijn ellende, ✡
want uw onderricht heb ik nooit vergeten.
154 **V**oer mijn geding en verlos mij, ✡
om uw toezegging: doe mij leven!
155 **V**er van bozen is elke redding, ✡
want uw inzettingen zochten zij niet.
156 **V**eelvuldig, ENE, zijn uw ontfermingen; ✡
naar uw regels: doe mij leven!
157 **V**ele waren mijn vervolgers, mijn benauwers,- ✡
van uw overeenkomsten ben ik nooit geweken.
158 **V**ol afschuw zag ik de verraders aan ✡
die wat gij toezegt niet hebben bewaakt.
159 **V**erordeningen van u zijn mijn liefde, wil dat zien! ✡
ENE, toon uw vriendschap, doe mij leven!
160 **V**an A tot Z is uw woord betrouwbaar, ✡
voor eeuwig is al uw rechtspraak rechtvaardig!

Sen. Principes persecuti sunt XXI 27

161 **W**el vervolgden mij vorsten om niets, ✡
maar mijn hart duchtte slechts uw woorden.
162 **W**at gij toezegt, daarom ben ik vrolijk, ✡
als een vinder van roofgoed overvloedig!
163 **W**ie liegt ben ik gaan haten, was mij een gruwel, ✡
uw onderricht heb ik bemind.
164 **W**el zevenmaal daags heb ik u geloofd ✡
om uw gerechte regels.
165 **W**ie minnen uw onderricht, hun vrede is overvloedig, ✡
geen struikeling ligt op hun pad!
166 **W**achten zal ik, o ENE, op uw reddende werk, ✡
uw geboden zal ik doen!
167 **W**aken zal mijn ziel over uw overeenkomsten, ✡
ik min die bovenmate!
168 **W**aken zal ik over uw verordeningen en uw overeenkomsten, ✡
ja, al mijn wegen liggen voor u bloot!

Thav. Appropinquet deprecatio XXII 28

169 **Z**ij nadere, mijn jammerklacht, tot uw aanschijn, ENE; ✡
schenk mij inzicht, naar uw woord.
170 **Z**ij kome, mijn smeking, voor uw aanschijn; ✡
zoals gij hebt toegezegd: ontruk mij!
171 **Z**ingen zullen mijn lippen uw lof uitbundig, ✡
als gij mij uw inzettingen leert.
172 **Z**o zal mijn tong op uw toezegging antwoorden, ✡
want gerechtigheid zijn al uw geboden.
173 **Z**ij uw hand daar om mij te helpen, ✡
nu ik voor uw orders heb gekozen.
174 **Z**eer diep verlang ik, o ENE, naar uw reddende werk, ✡
uw onderricht is mijn verkwikking.
175 **Z**al mijn ziel leven, zij zal u loven, ✡
uw rechtsregels zullen mij helpen!
176 **Z**o ik verdwaald ben, als een schaap verloren,
zoek dan uw dienaar, ✡
want uw geboden zal ik niet vergeten!

Psalm 120 (119) • *Ad Dominum*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Tot de ENE in mijn benauwdheid ✡ 1
riep ik,- en hij gaf mij antwoord;-
2 ENE, ontruk mijn ziel aan lippen die liegen, ✡
aan een tong vol verraad!

3 Wat zal hij je geven, wat voegt hij je toe, ✡ 2
een tong vol verraad?-
4 scherpschutterspijlen, dubbelgetand, ✡
met vurige kolen van de brem?

5 Wee mij dat ik te gast was in Mesech, ✡ 3
dat ik heb gewoond met de tenten van Kedar;
6 te lang heeft mijn ziel moeten wonen ✡
met haters van vrede;
7 ik wil vrede, maar spreek ik het uit, ✡
dan zijn zij uit op oorlog!

Psalm 121 (120) • *Levavi oculos*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Ik hef mijn ogen op naar de bergen: ✡ I 1
vanwaar zal komen mijn hulp?-
2 mijn hulp is van bij de ENE, ✡
de Maker van hemel en aarde.

3 Niet geve hij je voet prijs aan wankeling, ✡ 2
niet sluimeren zal hij die over je waakt;
4 zie, nooit sluimert, nooit slaapt ✡
hij die over Israël waakt.

5 Het is de ENE die over je waakt, ✡ II 3
de ENE is je schaduw aan je rechterhand;-
6 overdag zal de zon je niet steken, ✡
noch de maan in de nacht.

7 De ENE al over je waken voor alle kwaad, ✡ 4
hij zal waken over je ziel.
8 de ENE waakt over je gaan en je komen, ✡
van nu af en tot in eeuwigheid.

Psalm 122 (121) • *Lætatus sum*

1 *(Opgangenzang van David.)*

Ik was verheugd toen ze mij zeiden: ✡ I 1
wij gaan naar het huis van de ENE;
2 nu staan onze voeten ✡
in jouw poorten, o Jeruzalem!

3 Jeruzalem, jij welgebouwde, ✡ 2
als een stad wel-verbonden tezamen,
4 waarheen stammen zijn gaan opklimmen,
de stammen van de ENE.

Aan Israël is betuigd te danken ✡ 3
de naam van de ENE;
5 want daar zijn gezet: tronen voor het recht, ✡
tronen voor het huis van David.

6 Vraagt voor Jeruzalem vrede, ✡ II 4
dat welvarend worden wie jou beminnen;-
7 in je omwalling zij vrede, ✡
welvaart in je paleizen!

8 Omwille van mijn broeders en mijn gezellen ✡ 5
spreek ik uit: ‘vrede in jou!’-
9 omwille van het huis van de ENE, onze God ✡
zal ik het goede voor jou zoeken!

Psalm 123 (122) • *Ad te levavi oculos meos*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Naar u heb ik mijn ogen geheven, ✡ 1
die zetelt in de hemelen!

2 Zie, als de ogen van dienaars naar de hand van hun heren, 2
als de ogen van een slavin naar de hand van haar gebiedster,
zo gaan onze ogen naar de ENE, onze God, ✡
totdat hij ons begenadigt.

3 Wees ons genadig, ENE, wees ons genadig, ✡ 3
want wij zijn van verachting meer dan verzadigd;
4 onze ziel is meer dan verzadigd van de spot van de snoevers, ✡
de verachting der hoogmoedigen.

Psalm 124 (123) • *Nisi quia Dominus*

1 *(Opgangenzang van David.)*

Was niet voor ons geweest de ENE!- ✡ I 1
zegge toch Israël,-
2 was niet voor ons geweest de ENE ✡
toen tegen ons opstond een mens.

3 Dan hadden zij ons levend verzwolgen, ✡ 2
toen hun toorn tegen ons was ontstoken;
4 dan hadden de wateren ons overspoeld, ✡
had een bergbeek onze ziel overstroomd;
5 dan was onze ziel overstroomd ✡
door de ziedende wateren!

6 Gezegend de ENE, ✡ II 3
hij gaf ons niet prijs als prooi aan hun tanden;-
7 onze ziel is als een vogel ontsnapt
aan de strik van stropers,
de strik is verbroken, ✡
en wij, wij zijn ontsnapt!

8 Onze hulp is in de naam van de ENE, ✡ 4
de Maker van hemel en aarde!

Psalm 125 (124) • *Qui confidunt*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Die toevlucht zoeken bij de ENE ✡ 1
zijn als de berg Sion: hij wankelt niet,
voor eeuwig heeft hij een zetel;-
2 Jeruzalem: bergen rondom haar,
en zo de ENE rondom zijn gemeente, ✡
van nu af en tot in eeuwigheid.

3 Nee, niet zal rusten de staf van de boosheid ✡ 2
op het lotsdeel der rechtvaardigen,
opdat de rechtvaardigen niet uitslaan naar valsheid hun handen.

4 Doe goed, ENE, aan de goeden, ✡ 3
wie met heel hun hart oprecht zijn;
5 en die afwijken, hun kronkelpaden na,
die mag de ENE laten gaan, die bedrijvers van het onheil!- ✡
vrede over Israël!

Psalm 126 (125) • *In convertendo*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Als de ENE een keer brengt in de kerkering van Sion, ✡ I 1
zullen wij zijn als wie dromen,
2 dan is vol van lachen onze mond,
van jubel onze tong.

Dan zullen ze bij de volkeren zeggen: ✡ 2
‘de ENE heeft aan hen grote dingen gedaan!’-
3 grote dingen zal de ENE met ons doen, ✡
verheugde mensen zullen wij worden!

4 Breng, ENE, in onze kerkering een keer,- ✡ II 3
als bij de ravijnen in de Negev;
5 die zaaien in tranen, ✡
in jubel zullen zij maaien.

6 Wie gaat, gaat voort al wenend, 4
dragend een handvol van het zaad,-
wie thuiskomt, komt aan in jubel, ✡
als drager van zijn schoven.

Psalm 127 (126) • *Nisi Dominus*

1 *(Opgangenzang van Salomo.)*

Als de ENE een bouwwerk niet bouwt, I 1
vergeefs zwoegen daaraan zijn bouwers; ✡
als de ENE een stad niet bewaakt,
vergeefs wacht dan een waker.

2 Vergeefs dat ge vroeg opstaat, laat pas gaat zitten, 2
en eet het brood der smarten: ✡
want hij geeft aan zijn liefste de slaap.

3 Zie, het erfdeel van de ENE is een bouwwerk van zonen, ✡ II 3
echt loon is de vrucht van de schoot;
4 als pijlen in de hand van een krijgsheld, ✡
zo zijn de zonen als bouwwerk van de jeugd.

5 Zalig de kerel die gevuld heeft zijn pijlkoker met hen; 4
zij worden niet beschaamd, ✡
nee, zij spreken met vijanden in de poort!

Psalm 128 (127) • Beati omnes

1 *(Zang van de opgangen.)*

Zalig al wie ontzag heeft voor de ENE, ✡ 1
wie wandelt in zijn wegen;
2 het zwoegen van je handen, dat je daarvan kunt eten: ✡
zalig ben jij, het gaat je goed!

3 Je vrouw is als een wijnstok die vrucht draagt 2
tussen de heupen van je huis,-
je zonen zijn als pasgeplante olijven ✡
geschaard rondom je tafel;
4 zie, zo wordt gezegend een kerel ✡
die ontzag heeft voor de ENE!

5 Jou zegene de ENE vanaf Sion, 3
en zie aan hoe het Jeruzalem goed gaat, ✡
al de dagen van je leven;
6 en zie nog bij jouw zonen zonen,- ✡
over Israël vrede!

Psalm 129 (128) • *Sæpe expugnaverunt*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Hoezeer ze mij van mijn jeugd af hebben benauwd, ✡ 1
zegge toch Israël,
2 hoezeer ze mij van mijn jeugd af hebben benauwd, ✡
toch hebben ze mij niet overmocht!

3 Ploegers hebben geploegd op mijn rug, ✡ 2
getrokken hun lange voren;
4 maar de ENE, rechtvaardig, ✡
sneed de snoeren van boosdoeners door;-
5 mogen vol schaamte achteruitdeinzen ✡
alle haters van Sion.

6 Dat ze worden als het groen op de daken, ✡ 3
dat eer het kan bloeien is verdord,
7 waarmee een maaier zijn hand niet zal vullen, ✡
noch een binder van garven zijn boezem;
8 zodat wie voorbijgaan niet zullen zeggen:
‘de zegen van de ENE over u, ✡
zegenen zullen wij u met de naam van de ENE!’

Psalm 130 (129) • *De profundis*

1 *(Opgangenzang.)*

Uit de diepten heb ik u, ENE, geroepen: I 1
2 Heer-over-mij, hoor naar mijn stem,
mogen uw oren wezen vol aandacht ✡
voor de stem van mijn smeken om genade!

3 Als gij, ENE, ongerechtigheden bewaakt, ✡ 2
mijn Heer, wie zal bestaan?-
4 maar bij u is de vergeving, ✡
want zo wilt gij gevreesd zijn!

5 Hopen zal ik op de ENE, vol hoop is mijn ziel, ✡ II 3
ik ben zijn woord gaan verbeiden;
6 mijn ziel is gespitst op de Heer, ✡
meer dan wie wachten op de ochtend,
wachtend op de ochtend!

7 Israël, verbeid het van de ENE, 4
want bij de ENE is vriendschap, ✡
bij hem is loskoping overvloedig;
8 hij is het die Israël loskoopt ✡
van zijn ongerechtigheden alle!

Psalm 131 (130) • *Domine, non est*

1 *(Opgangenzang van David.)*

ENE, niet hoogmoedig is mijn hart, 1
niet hovaardig zijn mijn ogen, ✡
niet heb ik mij bewogen in dingen te groot,
te wonderlijk voor mij.

2 Nee, bedaren liet ik, verstillen mijn ziel 2
als een gespeend kind bij zijn moeder, ✡
als een gespeend kind rust mijn ziel bij mij.

3 Verbeid, Israël, de ENE ✡ 3
van nu aan en tot in eeuwigheid!

Psalm 132 (131) • *Memento, Domine*

1 *(Zang van de opgangen.)*

ENE, blijf aan David indachtig ✡ A I 1
alle verdrukkingen door hem ondergaan,-
2 die aan de ENE heeft gezworen, ✡
beloofd aan de Geweldige van Jakob.

3 Als ik kom in de tent van mijn huis, ✡ 2
als ik klim op mijn legerstee, mijn sponde,
4 als ik slaap gun aan mijn ogen, ✡
aan mijn wimpers sluimering,-
5 eer ik een oord vind voor de ENE, ✡
woningen voor de Geweldige van Jakob!

6 Zie, wij hebben van haar in Efrata gehoord, ✡ II 3
haar gevonden in de velden van Jaär;
7 laten wij in zijn woningen komen, ✡
ons buigen voor de rustbank van zijn voeten!

8 Sta op, ENE, naar de plaats van uw rust, ✡ 4
gij en de ark van uw kracht;
9 laat met gerechtigheid zich kleden uw priesters, ✡
laat jubelen uw vrienden!

10 Omwille van David, uw dienaar,- ✡ B III 5
weer het aanschijn van uw gezalfde niet af;
11 de ENE heeft aan David gezworen
in trouw waar hij niet meer van afkeert:

‘Uit de vrucht van je schoot ✡ 6
zet ik er een op je troon;
12 als je zonen bewaken mijn verbond,
de overeenkomst met mij die ik hun zal leren,
zullen ook hun zonen voor altijd en immer ✡
zijn gezeten op jouw troon!’

13 Want de ENE heeft Sion verkoren, ✡ IV 7
heeft haar begeerd zich tot zetel:
14 ‘dit is mijn rustplaats voor altijd en immer, ✡
hier zal ik zitten, ja haar heb ik begeerd.

15 Haar teerkost schenk ik zegen op zegen, ✡ 8
haar armen verzadig ik met brood;
16 haar priesters bekleed ik met heil, ✡
haar vrienden zingen jubel op jubel.

17 Daar doe ik voor David een hoorn ontspruiten, ✡ 9
maak ik voor mijn gezalfde een luchter gereed;
18 ik zal zijn vijanden kleden in schaamte, ✡
op hem zal bloeien de kroon van zijn wijding!’

Psalm 133 (132) • *Ecce, quam bonum!*

1 *(Opgangenzang van David.)*

Zie, hoe goed en hoe lieflijk, ✡ 1
als broeders ook zetelen in eendracht.

2 Dat is als de goede olie op het hoofd, 2
die neerdaalt op de baard, de baard van Aaron, ✡
die neerdaalt op de monding van zijn mantels;
3 als dauw van de Hermon,-
die neerdaalt op de bergen van Sion.

Want daar heeft de ENE geboden de zegen, ✡ 3
leven tot in der eeuwigheid.

Psalm 134 (133) • *Ecce nunc*

1 *(Zang van de opgangen.)*

Zie, zegent de ENE, 1
al gij dienaars van de ENE; ✡
die staat in het huis van de ENE,
gedurende de nachten!

2 Heft naar het heilige uw handen ✡ 2
en zegent de ENE;-
3 jou zegene de ENE vanuit Sion, ✡
de Maker van hemel en aarde!

Psalm 135 (134) • *Laudate nomen*

1 Alleluia, I 1
looft de naam van de ENE, ✡
looft, dienaars van de ENE!-
2 die staat in het huis van de ENE, ✡
de voorhoven van het huis van onze God.

3 Looft de ENE, want de ENE is goed, ✡ 2
musiceert voor zijn naam, want liefelijk is die,
4 want de ENE heeft zich Jakob verkoren, ✡
Israël tot zijn eigendom.

5 Ja, ik erken het: groot is de ENE, ✡ II 3
onze Heer gaat alle goden te boven!-
6 al wat de ENE behaagde heeft hij gemaakt,
in hemel en op aarde, ✡
in de zeeën en alle vloeden;
7 die nevels opstuwt van de rand der aarde,
bliksems bij de regen gemaakt heeft, ✡
wind uit zijn schuren uitleidt.

8 Die Egyptes eerstelingen neersloeg, ✡ 4
van mensen tot vee,
9 zond tekenen en wonderen in jouw midden, Egypte, ✡
aan Farao, aan al zijn dienaars.

10 Die vele volkeren neersloeg, ✡ 5
sterke koningen ombracht:
11 Sichon, koning van de Amoriet, en Og, koning van de Basan, ✡
Kanaäns koninkrijken alle;
12 hij gaf hun land weg als erfdeel, ✡
erfdeel voor Israël, zijn gemeente.

13 ENE, uw naam is voor eeuwig, ✡ III 6
ENE, u indachtig is geslacht na geslacht,
14 want de ENE oordeelt zijn gemeente, ✡
over zijn dienaars zal hij zich ontfermen.

15 De beelden der volkeren zijn zilver en goud, ✡ 7
maakwerk van de handen van een mens,
16 ze hebben een mond, maar spreken geen woord, ✡
hebben ogen, maar zien niet,
17 ze hebben oren, maar oor hebben ze niet, ✡
een neus, maar geen adem in hun mond;-
18 als zij, zo mogen worden hun makers,- ✡
al wie zich veilig waant bij hen!

19 Huis van Israël, zegent de ENE, ✡ 8
huis van Aäron, zegent de ENE,
20 huis van Levi, zegent de ENE, ✡
wie vrezen de ENE, zegent de ENE,-
21 gezegend vanuit Sion de ENE, ✡
die woont in Jeruzalem,-
alleluia!

Psalm 136 (135) • *Confitemini*

1	Brengt dank de ENE, want hij is goed,- ✡	I	1
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
2	brengt dank de God der goden,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
3	brengt dank de Heer der heren,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		
4	Hem die grote wonderen gedaan heeft, hij alleen,- ✡		2
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
5	hem die met onderscheid de hemelen gemaakt heeft,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
6	hm die de aarde aanbracht op het water,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		
7	Hem die grote lichten heeft gemaakt,- ✡		3
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
8	de zon voor het beheer overdag,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
9	maan en sterren om te beheren in de nacht,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		
10	Hem die Egyptenaren in hun eerstelingen sloeg,- ✡	II	4
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
11	en Israël deed uitgaan uit hun midden,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
12	met sterke hand en uitgestrekte arm,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		
13	Die de Rietzee heeft gedeeld in delen,- ✡		5
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
14	hij deed Israël daar middendoor trekken,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
15	hij stortte Farao en zijn krijgsmacht in de Rietzee,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		
16	Die zijn gemeente deed gaan door de woestijn,- ✡	III	6
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
17	hem die grote koningen versloeg,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!-		
18	en geweldige koningen ombracht,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		
19	Sichon, koning van de Amoriet,- ✡		7
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!,-		
20	en Og, koning van Basan,- ✡		
	want voor eeuwig is zijn vriendschap!		

21 Hij gaf hun land weg ten erfdeel,- ✡ 8
want voor eeuwig is zijn vriendschap!,-
22 als erfdeel aan Israël, zijn dienaar,- ✡
want voor eeuwig is zijn vriendschap!

23 Die in onze vernedering onzer gedacht,- ✡ IV 9
want voor eeuwig is zijn vriendschap!-
24 ons aan onze benauwers heeft ontrukt,- ✡
want voor eeuwig is zijn vriendschap!

25 Die brood geeft aan alle vlees,- ✡ 10
want voor eeuwig is zijn vriendschap!-
26 brengt dank aan de God des hemels,- ✡
want voor eeuwig is zijn vriendschap!

Psalm 137 (136) • *Super flumina*

1 Aan Babels rivieren, daar zaten wij neer, ja weenden, ✡ I 1
als wij dachten aan Sion;
2 aan de wilgen die daar staan ✡
hebben wij onze harpen gehangen.

3 Want daar vroegen ons onze kerkeraars 2
de woorden van een zang,
onze folteraars vreugde: ✡
‘zingt voor ons een zang van Sion!’-
4 hoe zouden wij zingen het gezang van de ENE, ✡
op de –*rode*– grond van een vreemde?

5 Als ik jou, Jeruzalem, ooit vergeet, ✡ 3
vergete mijn rechterhand mij;-
6 kleve aan mijn gehemelte mijn tong
als ik jou niet gedenk,-
als ik Jeruzalem niet hooghoud ✡
boven de top van mijn vreugde!

7 Blijf, ENE, aan de zonen van Edom indachtig II 4
die dag voor Jeruzalem dat ze zeiden:
‘leg bloot, leg bloot, ✡
tot op het fundament met haar!’

8 Dochter van Babel, verwoestende furie, 5
zalig wie zal vergelden aan jou ✡
je wandaad, door jou begaan aan ons;
9 zalig wie grijpt en verplettert jouw zuigelingen ✡
tegen de Steenrots!

Psalm 138 (137) • *Confitebor tibi*

1 *(Van David.)*

U zal ik danken met heel mijn hart, ✡ 1
tegenover goden u bemusiceren,
2 ik zal mij buigen naar uw heilig paleis en uw naam danken
om uw vriendschap, om uw trouw, ✡
want groter dan alles hebt gij gemaakt uw naam, ons toegezegd;
3 ten dage dat ik riep hebt gij geantwoord, ✡
mij ruimte geschapen met kracht in mijn ziel.

4 U, ENE, zullen danken alle koningen der aarde, ✡ 2
wanneer ze horen de toezeggingen van uw mond;
5 zij zullen zingen op de wegen van de ENE, ✡
dat groot is de glorie van de ENE,
6 want zo verheven is de ENE dat hij een vernederde aanziet ✡
en een hoogmoedige van verre herkent.

7 Al moet ik ook gaan door een binnenst van benauwing, 3
gij doet mij leven,
tegen de toorn van mijn vijanden zendt gij uw hand uit, ✡
uw rechterhand redt mij;
8 de ENE zal het voor mij voleinden,-
ENE, uw vriendschap is voor eeuwig, ✡
laat niet varen de werken van uw handen!

Psalm 139 (138) • *Domine, probasti*

1 *(Voor de koorleider,*
van David, een musiceerstuk.)

ENE, gij hebt mij doorgrond, ✡ I 1
gij kent mij;
2 gij, gij kent mijn zitten, mijn opstaan, ✡
hebt begrepen mijn denken van verre,
3 gij zijt de maat van mijn gaan en mijn liggen, ✡
met al mijn wegen zijt gij vertrouwd.

4 Want er komt geen zin op mijn tong,- ✡ 2
zie ENE, gij kent haar geheel;
5 van achter, van voren hebt gij mij omklemd, ✡
hebt ge op mij uw handpalm gelegd,
6 te wonderbaar is mij dit weten, ✡
te steil, ik kan er niet bij!

7 Waar zal ik heen om uw Geest te ontgaan, ✡ II 3
waarheen om voor uw aanschijn te vluchten?-
8 als ik opstijg ten hemel, zijt gij daar, ✡
kies ik als bed de hel, zie, daar zijt gij!

9 Al zal ik uitslaan de vleugels van het morgenrood, ✡ 4
al ga ik wonen achter de zee,
10 ook daar zal uw hand mij geleiden, ✡
zal uw rechterhand mij grijpen.

11 Zeg ik: ‘ach duister, vermaal mij, ✡ 5
nacht mag voor mij worden het licht!’-
12 dan is ook duister voor u niet te duister
en nacht is licht als de dag, ✡
de duisternis is als het licht!

13 Ja gij, gij hebt verworven mijn nieren, ✡ III 6
mij geweven in de schoot van mijn moeder;
14 ik dank u, dat ik ontzagwekkend wonderbaarlijk ben geschapen,
uw daden zijn wonderen!- ✡
mijn ziel erkent dat ten zeerste!

15 Mijn gebeente was niet verholen voor u 7
die mij in het verborgene maakte, ✡
ik werd gevlochten in het onderste der aarde;
16 mij, vormeloos nog, zagen uw ogen:
op uw boekrol zijn ze alle geschreven,
dagen die werden gevormd, ✡
toen nog geen van hen er was.

17 Mij, hoe kostbaar zijn uw gedachten, o God,- ✡ 8
wat zijn hun hoofdstukken kernachtig;-
18 wil ik ze tellen, het zijn er meer dan het zand; ✡
ontwaak ik, dan nog ben ik samen met u.

19 Als gij, God, boosheid ombrengt, ✡ IV 9
mannen van bloed van mij zullen wijken!-
20 die van u zeggen: ‘een verzinsel!’, ✡
uw naam opheffen ten leugen.

21 Zal ik, ENE, uw haters niet haten ✡ 10
en walgen van wie tegen u opstaan?-
22 ik ben hen gaan haten, mijn haat is volstrekt, ✡
zij zijn mij geworden tot vijanden.

23 Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, ✡ V 11
toets mij en ken mijn gedachten,
24 wil zien of ik op een weg van smart ben, ✡
en leid mij op een weg naar de eeuwigheid!

Psalm 140 (139) • *Eripe me, Domine*

1 *(Voor de koorleider,*
een musiceerstuk van David.)

2 Ontruk mij, ENE, aan de mens die kwaad wil, ✡ I 1
voor een man van gewelddaden behoed mij;
3 in wier hart is het beramen van kwade zaken, ✡
alle dag broeden zij op oorlogen;
4 ze hebben hun tong getand als een slang,-
gif van een adder ✡ is onder hun lippen. *sela*

5 Bewaak mij, ENE, voor de handen van een boze; 2
voor een man van gewelddaden behoed mij, ✡
voor hen die beraamden om te stoten mijn schreden,
6 hovaardig verborgen een klapnet voor mij,
touwen hebben gespreid als een net langs mijn pad, ✡
mij strikken hebben gezet. *sela*

7 Ik heb gezegd tot de ENE: ‘gij zijt mijn God, ✡ II 3
leen het oor, ENE, aan de stem van mijn smeken om genade’-
8 ENE, mijn Heer, o kracht die mij redt, ✡
ten dage der wapening, overhuif dan mijn hoofd;
9 geef niet toe, ENE, aan het begeren van een boze, ✡
waarop hij zint, laat het niet doorgaan,-
dat zij zich zullen verheffen. *sela*

10 Het hoofd van wie mij omringen,- ✡ III 4
moge het onheil van hun lippen dat overdekken;
11 laat ze over zich wentelen kolen vuur; ✡
laat ze vallen in maalstromen en nooit meer opstaan;-
12 een man met zo’n tong,-
dat hij geen stand houdt op aarde,
zo’n man van geweld: ✡
kwaad moge meedogenloos op hem jagen!

13 Ik weet dat de ENE zal behartigen de zaak van een gebukte, ✡ 5
het recht van armen;
14 ja, rechtvaardigen zullen danken uw naam, ✡
oprechten zetelen bij uw aanschijn.

Psalm 141 (140) • *Domine, clamavi*

1 *(Een musiceerstuk van David.)*

ENE, u riep ik aan, kom haastig tot mij, ✡ 1
leen het oor aan mijn stem in mijn roepen tot u;
2 moge als wierook voor uw aanschijn staan mijn gebed, ✡
het opheffen van mijn handpalmen als een broodgift in de avond.

3 Zet, ENE, een wacht voor mijn mond, ✡ 2
behoed de deur van mijn lippen;
4 laat mijn hart niet neigen naar een woord van kwaad,
om te handelen met handelingen in het boze,
met mannen bedreven in onheil,- ✡
nooit zal ik mij met hun lieflijkheden spijzen!

5 Bestrijdt mij een rechtvaardige, ’t is vriendschap, 3
bestraft hij mij, ’t is olie op een hoofd,
mijn hoofd weigert dat niet, ✡
en als zij kwaad doen, dan nog is daar mijn gebed;
6 glijden hun rechters weg in handen van een steenrots, ✡
horen zullen ze dat lieflijk is al wat ik zeg.

7 Gelijk men ploegt en klooft in de aarde, ✡ 4
liggen onze botten verstrooid voor de mond van de hel,
8 maar op u, ENE, mijn Heer, zijn mijn ogen, ✡
bij u is mijn toevlucht, leg mijn ziel niet bloot!

9 Bewaak mij voor handen die in een klapnet mij strikken, ✡ 5
de strikken van bedrijvers van onheil;
10 dat bozen vallen in hun eigen kuilen tezamen; ✡
en dat ik intussen voortschrijd!

Psalm 142 (141) • *Voce mea ad Dominum*

1 *(Een leerdicht,*
van David, een gebed,
toen hij was in de spelonk.)

2 Met mijn stem schreeuw ik het uit tot de ENE, ✡ I 1
met mijn stem smeek ik tot de ENE om genade:
3 ik stort mijn misbaar uit voor zijn aanschijn, ✡
ik meld voor zijn aanschijn mijn benauwing.

4 Nu mijn geest mij overstelpt zijt gij het 2
die weet hebt van mijn baan;
op het pad dat ik wil gaan ✡
hebben ze een klapnet mij verborgen;
5 kijk naar rechts, en zie: geen die mij herkent,-
een toevlucht ging mij verloren, ✡
geen die vraagt naar mijn ziel.

6 Schreeuwen zal ik tot u, ENE, ik blijf zeggen: II 3
‘mijn toevlucht zijt gij, ✡
mijn deel in het land der levenden!’-
7 sla acht op mijn jammeren, want ik ben zo verzwakt,-
aan mijn vervolgers ontruk mij, ✡
want die zijn mij te machtig!

8 O, leid uit de gevangenis mijn ziel 4
om uw naam te kunnen danken!-
mij zullen oprechten omstuwen, ✡
omdat gij het aan mij hebt voltrokken.

Psalm 143 (142) • *Domine, exaudi*

1 *(Een musiceerstuk van David.)*

ENE, hoor mijn bidden, I 1
leen aan mijn smekingen het oor, ✡
geef in uw trouw, in uw gerechtigheid mij antwoord;
2 kom met uw dienaar niet in ’t gericht, ✡
want niemand die leeft is voor uw aanschijn rechtvaardig!

3 Want een vijand heeft mijn ziel achtervolgd, 2
ter aarde vertrapt mijn leven, ✡
mij doen zitten in duistere oorden,
gelijk de doden van eeuwig;
4 mijn geest overstelpte mij, ✡
mijn hart verstarde binnen in mij.

5 Ik bleef gedenken dagen van vroeger, 3
ik spelde al uw werken, ✡
de daden van uw handen overpeinsde ik;
6 tot u hield ik mijn handen gespreid, ✡
mijn ziel ligt als een uitgeput land voor u. *sela*

7 Haast u, ENE, geef mij antwoord, mijn geest is ten einde; II 4
verberg voor mij niet uw aanschijn, ✡
ik ben gaan lijken op wie gedaald zijn in een put!

8 Doe in de ochtend uw vriendschap mij horen, 5
want ik zoek mijn veiligheid bij u;
doe mij weten de weg die ik gaan kan, ✡
want mijn ziel heb ik opgeheven tot u;-
9 aan mijn vijanden, ENE, ontruk mij, ✡
want bij u heb ik mij verscholen!

10 Leer mij om uw behagen te doen, III 6
want God over mij zijt gij!-
uw Geest is goed; ✡
moge die mij geleiden in een effen land.

11 Om uws naams wil, ENE, doe mij leven, ✡ 7
gij die rechtvaardig zijt, gun mijn ziel uittocht uit benauwing;
12 gij zijt mijn vriend, doe mijn vijanden teniet,-
laat al wie mijn ziel benauwen teloorgaan, ✡
want ik ben uw dienaar!

Psalm 144 (143) • *Benedictus Dominus*

1 *(Van David.)*

Gezegend de ENE, mijn Rots, I 1
die mijn handen geleerd heeft voor de aanval, ✡
mijn vingers voor het gevecht;
2 mijn vriend en mijn bastion, mijn hoge burcht voor mij,
die maakt dat ik ontkom,- mijn schild;-
bij hem vind ik toevlucht, ✡
die manschappen neerstoot, mij onderhorig.

3 ENE, wat is een mens dat gij hem wilt kennen, ✡ 2
een stervelingszoon dat gij met hem rekent;-
4 een mens, hij lijkt op een nevel, ✡
zijn dagen zijn als een schaduw die voorbijglijdt.

5 ENE, neig uw hemel, daal neer, ✡ II 3
beroer de bergen dat zij in rook staan;
6 bliksem een bliksem, verstrooi hen, ✡
zend uit uw pijlen, breng hen in de war!

7 Zend uw handen, uit den hoge verlos mij, III 4
ontruk mij aan water te veel, ✡
aan de hand van zonen van een vreemde;
8 wier mond is een spreekbuis van voosheid, ✡
hun rechterhand een vuist vol leugen.

9 God, een nieuw gezang zal ik zingen voor u, ✡ 5
op de luit met-tien-snaren voor u musiceren;-
10 gij gaaft redding aan koningen,
verloste David, uw dienaar. ✡

Van een kwaadaardig zwaard [11] verlos mij 6
en ontruk mij aan de hand van zonen van een vreemde,
wier mond is een spreekbuis van voosheid, ✡
hun rechterhand een rechtse vol leugen.

[12] Maak onze zonen als planten,- reeds groot in hun jeugd,- IV 7
onze dochters als zuilen, ✡
gehouwen bij de bouw van een paleis.

[13] Onze schuren gevuld, doorvoerend voorraad na voorraad, ✡ 8
ons wolvee met duizenden vermeerderd op onze hoeven;
[14] onze koeien zwaar van dracht.

En dan geen bres meer en geen uittocht, ✡ 9
geen geschrei meer op onze pleinen;-
[15] zalig de gemeenschap welks lot is zodanig, ✡
zalig de gemeenschap welks God is de ENE!

Psalm 145 (144) • *Exaltabo te, Deus*

[1] *(Lofzang van David.)*

Als Hoogste zal ik u, mijn God en koning, eren, ✡ I 1
uw naam zal ik zegenen, voor eeuwig en altijd!
[2] **B**armhartige, u zal ik zegenen te allen dage, ✡
uw naam loven, voor eeuwig en altijd.

[3] **G**root is de ENE, te loven bovenmate, ✡ 2
zijn grootheid is niet te doorgronden!
[4] **D**aarom zal geslacht na geslacht uw daden roemen, ✡
zullen ze uw heldendaden melden.

[5] **E**n van de luister, de glorie van uw glans, ✡ II 3
van de woorden van uw wonderen zal ik gewagen.
[6] **F**el, krachtig zijt gij, zullen ze zeggen,- ontzagwekkend, ✡
uw grote daden zal ik vertellen.
[7] ’t **G**edenken van uw goedheid overvloedig verbreiden zij uitbundig, ✡
uw gerechtigheid jubelen zij uit.

[8] **H**ij, de ENE, is genadig en ontfermend, ✡ 4
lankmoedig, en groot in vriendschap.
[9] **J**egens allen is de ENE goed, ✡
zijn ontferming is over al zijn maaksels.

10 **K**ome het, ENE, dat al uw maaksels u danken, ✡ III 5
uw vrienden u zullen zegenen.
11 **L**oven mogen zij van uw koningschap de glorie, ✡
zullen van uw heldhaftigheid spreken.
12 **M**ensenzonen mogen zij zijn heldendaden doen weten, ✡
zijn glorie, van zijn koningschap de luister!
13 **N**ooit in alle eeuwen houdt uw koningschap, uw koninkrijk op, ✡
altijd, geslacht na geslacht duurt uw heerschappij!

12**O**p al wat de ENE uitspreekt kan men vertrouwen, ✡ IV 6
in al zijn daden is hij een vriend.
14 **P**al staat de ENE voor al wie vallen, ✡
voor alle gekromden is hij het die opricht.

15 **R**eikhalzend richten allen hun ogen naar u; ✡ 7
gij zijt het die aan hen eten geeft op zijn tijd.
16 **S**teeds opent gij uw hand, ✡
en al wat leeft verzadigt gij met welbehagen.

17 **T**oonbeeld van een gerechte is de ENE in al zijn wegen, ✡ V 8
een vriend in al zijn daden.
18 **U** roept men aan: gij zijt nabij,- ✡
voor al wie tot hem roepen in vertrouwen.

19 **V**oor wie hem vrezen: hun behagen doet hij, ✡ 9
hun hulpgeroep hoort hij, en hij redt hen.
20 **W**aken wil de ENE over al wie hem minnen, ✡
maar boosdoeners, die allen verdelgt hij.

21 **Z**eggen zal mijn mond de lof van de ENE, VI 10
zegene alle vlees zijn heilige naam, ✡
voor eeuwig en altijd!

Psalm 146 (145) • *Lauda, anima mea*

1 Alleluia, ✡ I 1
mijn ziel, loof de ENE;-
2 ik zal de ENE loven in mijn leven, ✡
musiceren voor mijn God, zolang ik besta.

12 Dit bicolon, dat begint met de letter *noen*, is in de Hebreeuwse tekst verloren gegaan en wordt hier ingevoegd op grond van de tekst in de *Septuagint* en een Dode Zee-rol van de Psalmen.

3 Zoekt uw veiligheid niet bij voornamen, ✡ 2
bij een mensenzoon bij wie geen redding is;-
4 ontgaat hem zijn geest,
hij keert terug tot de grond die hij was, ✡
op die dag gaan zijn plannen teloor.

5 Zalig wiens hulp is de God van Jakob, ✡ II 3
wie het verwacht van de ENE als zijn God:
6 de Maker van hemel en aarde, de zee en al wat daarin is, ✡
die trouw bewaart voor eeuwig;
7 voor de verdrukten een verschaffer van recht,
voor de hongerigen de gever van brood. ✡

De ENE, die gebondenen ontketent; 4
8 de ENE, die blinden doet opzien,
de ENE, die gekromden opricht, ✡
de ENE, die rechtvaardigen liefheeft;
9 de ENE die over zwervers-te-gast de wacht houdt,-
wees en weduwe schenkt hij het bestaan, ✡
de weg van bozen maakt hij tot een dwaalspoor.

10 Die ENE zij koning voor eeuwig,- ✡ 5
uw God, Sion, geslacht na geslacht!-
Alleluia!

Psalm 147 (146 en 147) • *Laudate Dominum & Lauda Ierusalem*

1 Alleluia!- I 1
want muziek voor onze God, dat is goed, ✡
ja, lieflijk en passend is een lofzang;-
2 die Jeruzalem herbouwt is de ENE,- ✡
Israëls verjaagden stuwt hij weer bijeen;
3 die geneest verbrokenen van hart, ✡
hun verwondingen verbindt.

4 Die voor sterren hun aantal uittelt, ✡ 2
voor die alle uitroept hun namen;-
5 groot is onze Heer, overvloedig in kracht, ✡
zijn verstand is niet te tellen;
6 die gebogenen doet staan is de ENE, ✡
die bozen ten val brengt ter aarde toe.

7 Buigt voor de ENE met een danklied, ✡ II 3
musiceert met de harp voor onze God!-
8 die met wolkendekens de hemelen afdicht,
die over de aarde aanricht een regen, ✡
die op bergen gras doet ontspruiten.

9 Aan gedierte z’n brood geeft, ✡ 4
de zonen van een raaf waar zij om roepen;
10 niet de paardenkracht bevalt hem, ✡
niet in de schenkels van de man schept hij behagen:
11 behagen heeft de ENE in wie hem vrezen, ✡
in wie het verbeiden van zijn vriendschap.

[Psalm 147 • Lauda Ierusalem] III 5

12 Jeruzalem, o roem de ENE, ✡
o Sion, loof je God,
13 want hij heeft de grendels van je poorten versterkt, ✡
in jouw binnenste gezegend je zonen;
14 hij, in je gebied de stichter van vrede, ✡
die je met de room van tarwe verzadigt.

15 Hij die zijn aanzeggingen ter aarde uitzendt, ✡ 6
met haast zijn woord dat daarheen snelt;
16 die sneeuw weggeeft als was het wol, ✡
en rijp als as in het rond strooit;
17 in kruimels zijn ijzel neerzendt,- ✡
verschijnt zijn vrieskou, wateren stollen!

18 Dan zendt hij zijn woord en laat ze smelten, ✡ 7
hij laat waaien zijn adem: wateren vloeien;-
19 die zijn woord meldde aan Jakob, ✡
aan Israël zijn inzettingen, zijn regels:
20 aan geen volk heeft hij zo gedaan;
rechtsregels: de zijne kennen zij niet!- ✡
Alleluia!

Psalm 148 • *Laudate Dominum*

1 Alleluia, I 1
looft de ENE, vanuit de hemel, ✡
looft hem, gij in den hoge;
2 looft hem, zijn engelen alle, ✡
looft hem, heel zijn heirschaar!

3 Looft hem, zon en maan, ✡ 2
looft hem, al gij lichtende sterren,
4 looft hem, hemel der hemelen, ✡
en de wateren van boven de hemel.

5 Dat zij loven de naam van de ENE, ✡ 3
want hij gebood het en zij werden geschapen;
6 hij deed ze bestaan voor altijd en eeuwig, ✡
hij gaf een inzetting die geen overtreedt.

7 Looft de ENE vanaf de aarde, ✡ II 4
draken en oervloeden alle;
8 vuur en hagel, sneeuw en rook, ✡
geestesadem, storm die doet zijn woord!

9 Gij bergen en alle heuvels, ✡ 5
geboomte vol vrucht en alle ceders;
10 gij wild en alle vee, ✡
gij kruipers en gevleugeld gevogelte!

11 Koningen op aarde en natiën alle, ✡ 6
vorsten en alle rechters der aarde;
12 jongemannen en ook meisjes, ✡
grijsaards samen met knapen!

13 Dat zij loven de naam van de ENE, III 7
want alleen zijn naam is verheven, ✡
zijn glans is over aarde en hemel;-
14 hij stak voor zijn gemeente een hoorn in de hoogte:
een lofzang voor al zijn vrienden, ✡
voor Israëls kinderen, de gemeente van zijn nabijheid,-
Alleluia!

Psalm 149 • *Cantate Domino*

1 Alleluia,- I 1
zingt voor de ENE een nieuw gezang, ✡
zijn lof in de vergadering van zijn vrienden;-
2 dat Israël viere met vreugde zijn Maker, ✡
de kinderen Sions bejubelen hun koning!

3 En loven zijn naam in een reidans, ✡ 2
met trom en harp musiceren voor hem,
4 want de ENE heeft in zijn gemeente behagen, ✡
zal gebukten sieren met reddend werk!

5 Vromen zullen in gloria juichen, ✡ II 3
jubelen op de plek waar zij lagen,
6 met verheffingen van God in hun keel, ✡
een zwaard tweesnijdend in hun hand!

7 Om onder de volkeren te volvoeren een wrake, ✡ 4
een afstraffing onder de naties,-
8 om hun koningen te binden in boeien, ✡
hun glorieuzen in kluisters van ijzer,-
9 om bij hen te doen recht als geschreven,- ✡
hij geeft luister aan al zijn vrienden!-
Alleluia!

Psalm 150 • *Laudate Dominum*

1 Alleluia, 1
looft God in zijn heilig domein, ✡
looft hem in zijn machtig gewelf;
2 looft hem om zijn moedige daden, ✡
looft hem om het vele van zijn grootheid.

3 Looft hem met een stoot op een ramshoorn, ✡ 2
looft hem met luit en harp;
4 looft hem met paukslag en reidans, ✡
looft hem met snaren en panfluit;
5 looft hem met klankrijke cimbels, ✡
looft hem met schallende cimbalen;
6 alle levensadem love de ENE: ✡
Alleluia!

Slot van het vijfde boek der Psalmen